

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๒๐

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๓

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สกรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ..... / ..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๓
ณ ที่กรุงศรีอยุธยา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกครบองค์ประชุมแล้วนะครับ
ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งตาม วันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องการถึงแก่อนิจกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ด้วย คุณสังข์ทอง ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์
ได้ถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรคมะเร็งในตับ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเสียบุคคลสำคัญของสภาผู้แทนราษฎรอีกท่านหนึ่ง ผมจึงขอเชิญท่านสมาชิก
ทุกท่านโปรดยืนไว้อาลัยแก่คุณสังข์ทอง ศรีธเรศ เป็นเวลา ๑ นาที ครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัย
เป็นเวลา ๑ นาที)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ ๒.๒ รับทราบเรื่อง
การทำพิธีทางศาสนาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการ
การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ร่วมกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ได้กำหนดให้มีพิธีทางศาสนาทุกศาสนา ในช่วงเช้าของวันพฤหัสบดีที่ ๑๗
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งรายละเอียดทางสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
จะแจ้งให้ท่านสมาชิกทราบอีกครั้งหนึ่ง ผมจึงขอเชิญชวนท่านสมาชิกทุกท่าน
ได้มาร่วมกันทำบุญตามพิธีของศาสนา ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ในช่วงเช้า
เพราะว่าในช่วงบ่ายเราก็จะมีการประชุมตามปกติ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย
 กระผมมีเรื่องที่จะขออนุญาตเรียนหาหรือท่านประธานและเรียนตามท่านประธาน
 ตามข้อเท็จจริงที่ได้รับทราบมา คือเรื่องที่ว่าทางสภาผู้แทนราษฎรจะจัด
 งบประมาณส่วนหนึ่งให้กับคณะกรรมการต่าง ๆ ไปดูงานในต่างประเทศ
 ไม่ทราบว่าเรื่องนี้เป็นความจริงประการใด อยากทราบจากท่านประธาน
 แต่สิ่งที่กระผมอยากจะให้ข้อสังเกตกับท่านประธานถึงเรื่องนี้ก็คือว่า วาระของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถ้าหาก
 ว่าให้คณะกรรมการหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นอยู่ในขณะนี้ได้ไปดูงาน
 ในฐานะคณะกรรมการยังต่างประเทศ กระผมเกรงว่าจะไม่เหมาะสม
 เนื่องจากว่าการไปดูงานนั้นเราสามารถที่จะนำความรู้ตรงนี้มาปรับปรุงแก้ไข
 ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของแต่ละคน ๆ ได้ แต่ที่ผู้แทนราษฎรเราไม่ใช่
 ข้าราชการประจำ เราอยู่ในวาระซึ่งก็จะครบวาระไปแล้ว แล้วอีกประการหนึ่ง
 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศชาติเราก็อยู่กับภาวะที่จำเป็นที่จะต้องประหยัด
 เงินตราต่างประเทศ -----

แม้ในส่วนของเราเองก็ได้มีการออกเป็นคำสั่งของฝ่ายบริหาร ให้ข้าราชการประจำนั้น ไม่มีความจำเป็นถึงที่สุดจริง ๆ ไม่ควรจะไปต่างประเทศ ในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรามีหน้าที่กำกับ เรามีหน้าที่ดูแล มีหน้าที่ควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณ แล้วเราจะมาใช้จ่ายเงินงบประมาณในขณะที่ประเทศชาติกำลังมีปัญหาในเรื่องเศรษฐกิจอยู่ขณะนี้ กระผมเกรงว่าเราจะได้รับการถูกตำหนิจากสื่อต่าง ๆ จะก่อให้เกิดความเสียหาย และพูดถึงหน้าที่ความรับผิดชอบหรือการไปปฏิบัติงานในฐานะกรรมการที่ไปดูงานในต่างประเทศ เราก็รู้ว่าในระยะหลัง ๆ ปัจจุบันนี้ไปในลักษณะที่ทำให้ทัวร์จัดให้ซึ่งเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ไปเป็นลักษณะของการไปท่องเที่ยวมากกว่าที่จะได้ไปดูงาน เราจะเห็นว่าโปรแกรมการไปต่างประเทศต่าง ๆ จะมีลักษณะของการดูงานอยู่เพียงนิดหน่อยเท่านั้นเอง ตรงนี้เกรงว่าจะไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นเป็นความจริงผมเกรงว่าสภาจะถูกตำหนิ ท่านประธานได้พยายามสร้างภาพของสภานี้ให้อยู่ในฐานะที่ทุกคนมีเกียรติมีศักดิ์ของความเป็นผู้แทนราษฎร เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ เพราะงบประมาณสภาไม่ได้ตั้งไว้ถ้าจำเป็นที่จะต้องไปก็ขอจากงบกลางขึ้นมาอีกอย่างที่เป็นข่าว ก็ยังเป็นเรื่องที่ไม่บังควร เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนถามท่านประธานว่าเรื่องนี้เป็นแนวคำริที่ เกิดขึ้นจริงหรือไม่ครับ ท่านประธานครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เนื่องจากมีการประชุม ประธานคณะกรรมาธิการทุกคณะก็ได้มีการเสนอเรื่องนี้ แต่ในที่ประชุมมีทั้งเห็นด้วยแล้วก็ไม่เห็นด้วย ผมก็มีความเห็นคล้าย ๆ กับคุณประเทือง เพื่อให้ชัดเจนเรื่องนี้ก็ให้ได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมา ๑. ว่าด้วยระเบียบการเดินทางไปดูงานต่างประเทศมันควรจะมีความตราการที่รัดกุมอย่างไรว่าดูแล้วได้งานจริง ๆ และดูแล้วไม่ใช่ไปเที่ยว จำนวนคนไป เขาไปว่ากันในเรื่องระเบียบ ส่วนเรื่องงบประมาณก็ไปดูว่าจะทำได้หรือไม่ แต่ขณะนี้ได้รับทราบว่าไม่มีการไปดูนะครับ เพราะว่าไม่มีงบประมาณเพื่อการนี้ แต่ระเบียบก็มีไว้สำหรับคุณประเทืองว่าในคราวหน้าถ้าบ้านเมืองของเราไม่มีปัญหาในด้านเศรษฐกิจ ไม่ต้องมีมาตรการในการประหยัด การดูงานที่จะเป็นประโยชน์ก็จะส่งเสริมต่อไป แต่ระเบียบเราได้ร่างเอาไว้แล้ว เพื่อไม่ให้เกิดการหละหลวม

สผ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

วัชร (๒) ๒/๒๐

ไปดูงานอย่างที่เราเป็นห่วงกันนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่คุณประเทืองเป็นห่วง ก็อยากจะเรียนว่าไม่มีการไปดูงานต่างประเทศ เพราะไม่มีงบประมาณเอาไว้

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณประชาธิปไตยครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ส.ส. ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก โคราช พรรคชาติพัฒนา กระผมมีเรื่องที่จะกราบเรียน ขออนุญาต ประธานเกี่ยวกับเรื่อง ความเดือดร้อนเป็นการปรึกษาหารือท่านก่อนที่จะมีการประชุมตามวาระ ซึ่งในขณะนี้กระผมมีเรื่อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เฉพาะในเรื่องเดือดร้อนต่อจาก เรื่องที่ผมแจ้งให้ทราบได้ไหมครับ เพราะมีเรื่องต่อเนื่องกัน นั่งสักครู่แล้วผม จะชี้ให้คุณประชาธิปไตยพูดนะครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๒.๓ เนื่องจาก สภาผู้แทนราษฎรจะเป็นเจ้าภาพในการสวดอภิธรรมศพของ ส.ส. สิ้นทอง ศรีธเรศ ในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจะมีหนังสือให้ท่านสมาชิก ทราบต่อไป ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงจังหวัดกาฬสินธุ์ ไปร่วมงานสวดอภิธรรมศพของคุณสิ้นทอง ในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ นี้ด้วยนะครับ (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๒.๔ รับทราบเรื่องวุฒิสภา
ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ด้วยในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่
๒๘ มกราคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการร่วมกันของฝ่ายวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎร
ได้กำหนดไว้แล้ว จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๒.๕ รับทราบประเด็น
เกี่ยวกับปัญหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๑๑) และตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๐๘ (๑๑) และมาตรา ๑๑๘ (๕) ตามที่คุณนิพิฏฐ์และสมาชิกหลายท่าน
ได้หารือในสัปดาห์ที่แล้ว ผมก็ได้ให้เจ้าหน้าที่ของฝ่ายสภาไปดูในเรื่องกฎหมาย
ฉบับนี้ ก็ยังเป็นความเห็น ๒ ฝ่ายอยู่ขณะนี้ ฝ่ายแรกก็เห็นว่าการตีความ
ตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรา ๔ (๑๖)
ซึ่งหมายถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยนั้นเป็นการให้ความหมายเพื่อสำหรับ
มีบัตรประจำตัวในความหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น ไม่ได้มีความหมาย
เป็นอย่างอื่น นั่นคือความเห็นของฝ่ายหนึ่ง แต่อีกฝ่ายหนึ่งก็อาจจะตีความ
ถ้าคนไปตีความหมายไปตามที่ ก.ก.ต. ว่าในปัจจุบัน อาจจะมีผลกระทบต่อ
มาตรา ๑๑๘ (๕) แต่คงไม่ได้หมายถึงสภาชุดนี้อาจจะชุดต่อไป

เพราะฉะนั้นเพื่อความชัดเจนในเรื่องนี้ ก็คิดว่าสภาน่าจะตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญไปดูเรื่องนี้ให้ชัดเจนรอบคอบสักคณะหนึ่ง แต่ในเรื่องการทำ
บัตรประจำตัวที่มีออกประกาศให้ทำอยู่ในขณะนี้ครับ ท่านสมาชิกทุกท่านไปทำได้เลย
เพราะไม่ได้มีผลว่าเพราะมีบัตรเท่านั้นจึงจะมีความหมายว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ตามมาตรา ๔ ถ้าเป็นถึงไม่ทำบัตรประจำตัวก็เป็นไปโดยกฎหมาย เพราะฉะนั้น
การทำบัตรก็เป็นส่วนหนึ่งก็น่าจะไปทำ ถ้าหากว่ากฎหมายนี้หมิ่นเหม่หรือขัดกับ
มาตรา ๑๑๘ (๕) ก็ต้องไปแก้กฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อให้มันไม่ต้อง
ไปพบกฎหมายอย่างที่เราทราบ อาจจะตีความหมายไปได้หลายทางนะครับ
เพราะฉะนั้นผมจึงหารือว่าในประเด็นนี้ถ้าเราจะตั้งนักกฎหมายของสภาเป็น

กรรมการวิสามัญไปศึกษาดู แล้วหาทางแก้ไขหรือไม่แก้ไขอย่างไรนี้ ไม่ทราบ
ที่ประชุมจะเห็นด้วยหรือไม่ เชิญคุณวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ขอร้องหรือขอเสนอแนะของท่านประธาน
เมื่อสักครู่นี้ ผมค่อนข้างจะตื้อใจครับ ที่ท่านบอกกับเพื่อนสมาชิกว่าให้ไปยื่นทำบัตร
ไม่น่าจะเป็นอะไร ผมคิดว่าตรงนี้ค่อนข้างจะเป็นการสุ่มเสี่ยงครับท่าน
เพราะเท่ากับว่าเรารู้อยู่แล้วว่าบัตรที่ออกให้ นั้นเป็นบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ
เรายังแสดงเจตจำนงเข้าไปถือบัตรอย่างนั้น คราวนี้ถ้าเกิดมีปัญหาขึ้นดินไม่หลุด
สักคนเลยครับท่าน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านลองใคร่ครวญดูสักครั้งนะครับ
อย่าเอาเพื่อนสมาชิกทั้งหมดไปสุ่มเสี่ยงกับปัญหาข้อกฎหมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกิดคำถามอยู่คนหนึ่งว่า สมมุติว่า
ความหมายของมาตรา ๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ว่านั้น ตามมาตรา ๔ นั้น หมายถึง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิก แต่ถ้าเราไม่ไปทำบัตรนั้น ความหมายนี้
มันรวมถึงหรือไม่ คุณวิทยากรช่วย

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : คือถ้าความหมาย
รวมถึง เพราะว่าการเขียนข้อกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญนี่นะครับ มันไม่เป็นผล
อยู่ในตัวของมันแล้ว เพียงแต่ว่าเราที่เป็นสมาชิกได้แสดงเจตจำนงเข้าไปเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย มันจะมีดเราเข้าไปอีกชั้นหนึ่งครับ ผมคิดว่าถ้าไม่จำเป็น
ท่านก็อย่าพาไปเสี่ยงดีกว่าครับ ชะลอไว้ก่อนก็ไม่เสียหายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ในเรื่องการทำบัตรก็คงจะ
เป็นอย่างไรที่คุณวิทยากรว่า ถ้าใครคิดว่าเสี่ยงก็ไม่ไปทำ ก็ไม่มีปัญหาอะไร ที่นี้
ผมหาหรือประเด็นต่อไปครับ ถ้าเผื่อว่าเพื่อให้ชัดเจนว่ากฎหมายบัตรประจำตัว
เจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะสภานี้สามารถจะแก้กฎหมายนี้ถ้ามีผลกระทบนี้

๑. ประการแรกมีผลกระทบหรือไม่ ๒. จะแก้ไขหรือไม่อย่างไร ถ้าเราตั้ง
สภาก็คงตั้งว่าคณะกรรมการวิสามัญไปดูแลเรื่องนี้ แล้วทำงานภายใน ๑๕ วัน
เสนอต่อสภานี้จะเห็นด้วยหรือไม่ครับ เพราะถ้าเผื่อว่าเรามอบให้ใครคนหนึ่งทำ

๓)

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ศิริรัตน์ ๓/๓

แล้วเกิดมันเสี่ยงกับสภาชุดหน้าว่าทำไมไม่แก้ที่เห็นข้อบกพร่องนี้ ผมก็ยังไม่ค่อย
สบายใจ จะมีความเห็นอย่างไรครับ อาจารย์ปรีชาลองแสดงความเห็นหน่อยครับ

- ๔/๑

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ คือความจริงแล้วผมได้เคยให้ความเห็นกับท่านประธานในการประชุมคราวที่แล้วนะครับว่า การเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายฉบับนี้ ถ้าได้อ่านมาตรา ๔ จะเห็นข้อความชัดเจนครับ เขียนไว้ชัดเจนครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐให้หมายความ ๑ - ๒ - ๓ ดังต่อไปนี้ครับ เพราะฉะนั้นการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในที่นี้ก็เป็นไปตามความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่บอกว่า เห็นว่าไม่มีผลกระทบกระเทือนประการใด คือเป็นตามกฎหมายฉบับนี้เท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการทำบัตรประจำตัวประชาชน กฎหมายฉบับนี้ไม่สามารถที่จะมาขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญได้เลยครับ ในเมื่อรัฐธรรมนูญบอกว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจจะ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ก็ไม่เป็นครับ แม้กฎหมายฉบับนี้จะเขียนไว้ให้เป็น เป็นตามกฎหมายฉบับนี้เท่านั้นเองครับ ไม่สามารถจะมาเปลี่ยนแปลงสถานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เลย ความเห็นของผมเห็นว่า ไม่กระทบกระเทือนประการใดครับ แต่ในเมื่อมีความเห็นแตกต่างกันในทางกฎหมาย ตั้งแต่กรรมาธิการวิสามัญขึ้นไป เมื่อมีความเห็นแล้วจะเอาไปทำอะไรได้ ท่านประธานครับ กรรมาธิการชุดนี้ สมมุติมีความเห็นว่าเป็น ไม่ใช่ ความเห็นของกรรมาธิการก็ไม่สามารถจะไปยุติอะไรได้ครับ เพราะว่าตามกฎหมายไม่เป็นอยู่แล้ว ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความเห็นของอาจารย์ปรีชาว่า ไม่จำเป็นต้องไปตั้ง เพราะว่าไม่เป็นอยู่แล้วตามความหมายของท่านอาจารย์ มีผู้ใดที่เห็นเป็นอย่างอื่นบ้างครับ เห็นแตกต่าง เชิญคุณนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ความจริงแล้ว ไม่มีความเห็นแย้งค่อนข้างจะสิ้นเชิงกับท่านอาจารย์ปรีชานะครับ แต่ว่า กระผมเห็นด้วยกับท่านประธานครับว่า ในขณะที่สภาแห่งนี้ ที่ปรึกษากฎหมายของท่านประธานก็ได้มีความเห็นเป็น ๒ อย่างคือ ฝ่ายหนึ่งบอกว่าจะไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าจะ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ถือว่ากฎหมายคงออกขัดกับรัฐธรรมนูญ ถ้าสภาแห่งนี้ ไม่เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์หรืออย่างไรก็ตามคงต้องส่งไปตีความ แต่ผมเห็นด้วยกับท่านประธานว่า เพื่อให้ได้เป็นมติร่วมกันของสภานะครับว่า กฎหมายฉบับนี้

ควรจะแก้ไขหรือไม่อย่างไร ควรจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา แล้วเสนอความเห็นต่อท่านประธาน เสนอความเห็นต่อสภา ถ้าสภาเห็นว่า ควรจะแก้ไข เราก็สามารถแก้ไขได้ แต่ถ้าเห็นว่าไม่ขัด หรือว่าขัดรัฐธรรมนูญ เราก็สามารถส่งไปตีความได้ถ้ามีความเห็นแย้งกัน เพราะฉะนั้นเพื่อให้ได้ ข้อยุติในระดับหนึ่ง ผมเห็นด้วยกับท่านประธานที่จะตั้งกรรมการขึ้นมาพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเฉลิมพลครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ

ผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดอุดรธานี กระผมคิดว่า มีกฎหมายอยู่ ๒ กฎหมาย กฎหมายหนึ่งว่าด้วยเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ ถือว่าเป็นกฎหมายรองลงมา แต่ถ้าพูดถึงพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแล้วก็บัญญัติไว้ อีกอย่างหนึ่ง ผมกราบเรียนอย่างนี้ตีใหม่ครับ ท่านประธานครับ สมมุติว่า เราตั้งกรรมการขึ้นมาพิจารณา ถ้าเกิดขึ้นเป็นอย่างไรก็ตาม สมมุติว่า เห็นด้วยก็ยังไม่พัวใน เรื่องของที่จะต้องถูกขัดแย้งในภายนอกอีก เพราะว่า กรรมการนั้นคงไม่เบ็ดเสร็จแล้ว ท่านประธานครับ หรือสมมุติว่าไม่เห็นด้วย ก็อาจจะบอกรู้ว่าเห็นด้วย ที่สุดก็จะคงต้องไปใช้ศาลรัฐธรรมนูญ กระผมคิดว่า ในวันนี้เราถูกบังคับ หรือถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญ โดยข้อกฎหมาย เพื่อที่สภาแห่งนี้จะไม่ต้องมาเสียเวลาอะไร ไหน ๆ เราก็ใช้รัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้แล้วว่า ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยเด็ดขาดสุดท้าย ผมจึงอยากจะหารือท่านประธานและเพื่อนสมาชิกในตรงนี้ครับว่า น่าที่จะส่งให้ ศาลรัฐธรรมนูญนั้นเป็นผู้วินิจฉัยตีความออกมาที่เดียวก็เสร็จเลย เพราะว่า ถ้าเราทำอยู่ในสภาแห่งนี้ ผมเกรงว่าจะไม่จบกัน ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเฉลิมพลเสนอว่า ให้ร่วมนำรายชื่อ ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญระบุไว้ เพื่อให้ตีความว่า พ.ร.บ. บัตรประจำตัว ชัดแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ใช่ไหมครับ อันนั้นก็ เป็นทางหนึ่งซึ่งขาดไปเลย เพราะว่าคุณณนี้ก็เกิดความเห็นที่แตกต่างกันไม่ใช่ไหม แล้วก็นำไปสู่การปฏิบัติแล้ว เพราะกฎหมายฉบับนี้ต้องปฏิบัติ แต่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าน่าจะมีการขัดแย้ง รัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็จะอ้างเหตุผลอันนี้เพื่อให้ศาลวินิจฉัยได้ ไม่ใช่ให้เขาตีความ ไปวินิจฉัยว่ากฎหมายนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันนี้ก็ทำได้ ก็เพียงแต่ว่า ๑ ใน ๑๐ การวินิจฉัยว่ากฎหมายนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ๑ ใน ๑๐ ก็เซ็นชื่อกันไม่ยาก เชิญครับคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาต หรือประเด็นอื่นต่อเลยได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อหาหรืออันนี้ได้ข้อยุติว่าเราจะปฏิบัติ อย่างไร

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : เอาที่ประธานได้นำเสนอใช่ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ นี่คือเรื่องที่กำลังนำเสนอคือเรื่อง ร่าง พ.ร.บ. บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ อันนี้ยังไม่ได้มีข้อยุติว่าจะตั้งกรรมาธิการ หรือจะส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ต้องพิจารณาอะไรเลย เอาอย่างที่ อาจารย์ปรีชาว่า เชิญครับในประเด็นนี้เสนอความเห็นได้

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานได้นำเรียนต่อที่ประชุม ว่าวัตถุประสงค์ก็คืออยากที่จะให้มีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมา เพื่อที่จะศึกษา ในเรื่องนี้ ประเด็นที่ผมอยากจะทำหรือต่อท่านประธานก็คือ วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของการตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมา ตั้งขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ อะไรในเรื่องแรก

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือ ถ้าหากมีประเด็นที่มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ตามที่ท่านประธานเองได้นำเรียนไปเมื่อสักครู่ที่ว่า แม้กระทั่งที่ปรึกษากฎหมาย ของท่านประธานเองก็ยังมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่ายแล้ว ตรงนั้นสามารถนำไปสู่ การตีความของศาลรัฐธรรมนูญได้หรือไม่ เพราะถึงแม้จะตั้งกรรมาธิการ วิสามัญขึ้นมา ผมก็เข้าใจว่าความคิดเห็นก็คงจะมี ๒ ฝ่าย เหมือนกับที่ปรึกษา ฝ่ายกฎหมายของท่านประธาน ดังนั้นผมขอสนับสนุนเพื่อนสมาชิกที่ได้นำเสนอ

ครับว่า ถ้าหากเป็นไปได้เราก็สามารถที่จะรวบรวมรายชื่อของเพื่อนสมาชิก แล้วก็ส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ เพื่อให้เกิดความกระจ่างในเรื่องนี้ จะทำให้ประเด็นนี้มีความชัดเจนมากและรวดเร็ว มากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสุรสิทธิ์ใช้ไหมในประเด็นนี้
 นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักร์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย สำหรับประเด็นที่ท่านประธานได้หารือ ผมได้ฟังจากสมาชิกแล้ว ผมคิดว่าในส่วนของการตีความอาจจะมีความคิดเห็นส่วนตัว หลายฝ่ายด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางคณะทำงานที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ของท่านประธานด้วย ผมอยากจะกราบเรียนว่าในส่วนที่จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญ หรือไม่ ผมยังมีความคิดเห็นที่น่าที่จะดำเนินการได้ อย่างน้อยที่สุดเราจะมีตัวแทน จากพรรคการเมืองทุกพรรคเข้าไปทำหน้าที่ในการที่จะพิจารณาให้รอบคอบ มากกว่านี้ เราระดมความคิดเห็นได้ และนอกจากนี้เรายังสามารถที่จะเชิญ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าเป็นกฤษฎีกาหรือว่าหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การทำบัตรก็ดี หรือว่าเราสามารถที่จะดูเจตนารมณ์ที่แท้จริงในช่วงที่ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ถ้าหากว่ามี ดังนั้นผมคิดว่าในการที่จะตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญมาระดม ผมคิดว่าไม่น่าจะเสียหายอะไร ถ้าหากว่าในการพิจารณาเราพิจารณาคงไม่ช้านัก ถ้าหากว่าในแนวทางที่เราพิจารณาในชั้นคณะกรรมาธิการวิสามัญ หากมีความเห็น ที่ไม่สอดคล้องกัน การที่จะส่งตีความนั้นก็สามารที่จะทำได้อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในความคิดผม ถ้าหากว่าเราจะรีบเร่งในการตีความผมยังมองว่าปัจจุบัน ศาลรัฐธรรมนูญค่อนข้างจะมีงาน มีภารกิจอีกมาก แล้วในประเด็นนี้ผมคิดว่าไม่ใช่ เป็นประเด็นใหญ่พอที่จะรีบเร่งในการรีบนำเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ สภาแห่งนี้ เราได้มีการพิจารณาในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมคิดว่าส่วนหนึ่งคงจะมีการที่จะพูดคุย หรือว่ามีการที่จะมองถึงเจตนารมณ์ว่า ในส่วนเหล่านี้เป็นอย่างไร -----

ถึงแม้ว่าในส่วนตัวผมเอง ผมมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับการตีความ อย่างเช่น ท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต ขออนุญาตที่เอ่ยนาย แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่า เราได้มีการตั้งคณะกรรมการแล้ว น่าจะมีการประชุมกันอย่างรวดเร็ว และก็ระดมความคิดเห็นที่ดีกว่า ในชั้นนี้ผมเองยังคิดว่าที่ท่านประธานได้หาหรือนั้น น่าจะเหมาะสมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอหารือต่ออีกนิดหนึ่งว่า ถ้าเผื่อว่า เราจะส่งไปตีความเลย ก็ไม่ทราบว่าจะตีความอย่างไร หรือจะใช้บทบัญญัติ รัฐธรรมนูญมาตราไหน เพื่อให้ศาลรับพิจารณา เพราะฉะนั้นถ้าเราตั้งกรรมการ วิสามัญขึ้นมา เราจะได้รอบคอบว่า ๑. ควรจะส่งหรือไม่ ๒. พระราชบัญญัติ บัตรประจำตัว เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดหรือไม่อย่างไร อาจจะเชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ เข้ามาชี้แจงพวกเราซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ผมว่าถ้าเรา ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เนื่องจากไม่ใช่เรื่องที่เร่งด่วนอะไร ก็คงจะศึกษาได้ และก็จะได้พิจารณาต่อไปว่าจะทำอย่างไร ผมคิดว่าน่าจะรอบคอบ และก็ไม่ต้องเกิดความเสียหายอะไร ถ้าอย่างนั้นก็เอาตามนี้นะครับ เชิญคุณเฉลิมพลครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดอุดรธานี ซึ่งอันที่จริงแล้ว ผมก็ไม่ได้หมายถึงว่าผมจะขัดหรือแย้งอะไร แต่ผมอยากจะชี้มุมมองอีกมุมหนึ่ง มันคล้าย ๆ กับว่า สมมุติว่าเราตั้งกรรมการขึ้นมาพิจารณา สมมุติว่าเราบอกว่า เห็นด้วยว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถ้ามามีข้อแย้งแล้วส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญ มันจะกลายเป็นไหมครับว่า ความคิดเห็นของสภาแห่งนี้จะไปกดดันให้ศาลรัฐธรรมนูญ เขาตีความ มันก็เหมือนกันกับว่าคดียังไม่สิ้นสุด ฝ่ายบริหารจะไปบอกว่าบุคคลใด ก็ตามจะมีความผิดหรือไม่มีความผิด มันก็ค่อนข้างจะไม่ถูกต้องมารยาท เดี่ยวจะ กลายเป็นว่าไปกดดันการพิจารณาในกระบวนการยุติธรรมของตำรวจ ของอัยการ หรือของศาลก็สุดแท้แต่ กระผมคิดว่าในมุมมองของกระผมนั้น ผมไม่ติดใจหรอก ถ้าใครอยากจะบอกว่าตั้งกรรมการ แต่ผมอยากจะขอให้ข้อคิดอยู่นิดเดียว เท่านั้นเอง ถ้าความเห็นของสภาไม่ว่าในกรณีใด ถ้าเกิดไม่ตรงกันกับ ศาลรัฐธรรมนูญ มันก็จะเกิดความรู้สึกอีกอย่างหนึ่งขึ้นมาเหมือนกัน ก็อยากจะให้ รอบคอบในตรงนี้ด้วยครับ สำหรับผมนั้น ผมมีความเห็นว่าไหน ๆ มันก็หลายอย่าง แล้วครับ ไม่มีที่สิ้นสุด แม้แต่ ก.ก.ต. ก็บอกว่าไม่มีสิทธิลงสมัคร ส.ว. อย่างนี้ ก็มีศาลที่จังหวัดหนองบัวลำภูหรือศาลหลายจังหวัดบอกว่าไม่ขัด เขาก็มีอำนาจ

อย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมมองในแง่ว่า ถึงแม้ว่า ๑ นาที หาก मैं เรามอง เจตประสงค์ข้างหน้า หรือมองเห็นภาพข้างหน้าได้ชัดเจนว่า มันจะต้องเกิดปัญหาที่ไม่สิ้นสุด สภาเราจะต้องมาเสียเวลาทำไม แม้แต่ ๑ นาที ผมมองอย่างนั้นครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤเทพรักษ์

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ กระผมได้กราบเรียนท่านประธาน เมื่อครั้งที่แล้วว่า ในข้อบัญญัติในรัฐธรรมนูญนั้น ได้เขียนว่าผู้ที่ต้องห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก็มี (๑๑) บอกว่าเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ผมเข้าใจว่าตรงนี้ เราสามารถมองได้ว่า ถ้าเราเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ใน (๑๑) ก็คงลงสมัครรับเลือกตั้งไม่ได้ ตรงนั้นเป็นความเข้าใจที่เป็นส่วนที่ กระผมได้ให้เหตุผลว่าทำไมในวันนี้เมื่อเราได้รับเลือกตั้งแล้ว เราจึงเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม พ.ร.บ. ฉบับนั้นเท่านั้น หรือไม่กี่แล้วแต่ แต่การที่เรามากินเงินเดือนจากภาษีของประชาชน เราผ่านการเลือกตั้งมาแล้ว สถานภาพของเราก็จะต้องถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ เพราะวันนี้ กกต. ก็ได้ชื้อออกมาแล้วว่า -----

แม้แต่คนที่ เป็นสมาชิกในบางองค์กร เป็นกรรมการในบางสภา ซึ่งแทบจะ
ไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวกับภาวการณ์ของประชาชนก็ยังถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
แล้วก็ลงสมัครรับเลือกตั้งวุฒิสมาชิกไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่ได้เห็น
ประเด็นอะไรตรงนี้เลย และไม่ได้เห็นว่าเป็นประเด็นใหญ่ จึงเห็นว่า
ท่านประธานทำถูกต้องมาแต่ต้นที่ได้มาแจ้งให้พวกเราไปทำบัตร แต่เมื่อมี
คนตั้งข้อสงสัยเกิดสงสัย กระผมก็คิดว่า เป็นปัญหารัฐธรรมนูญ เป็นปัญหาที่จะ
บอกว่าคุณหมายฉบับนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ กระผมก็คิดว่าทางเดียว
ที่ตรงที่สุดก็คือการส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ส่วนจะใช้ช่องทางไหน
อย่างไร มาตราไหนนั้น ผมคิดว่าขณะที่ปรึกษาท่านประธานในด้านกฎหมาย
ก็คงจะหาคำตอบได้อยู่แล้ว การมาตั้งกรรมาธิการวิสามัญตรงนี้เราก็คง
จะมาเถียงกันในประเด็นว่าเป็นหรือไม่เป็น แล้วก็ลงเอยกันอยู่ตรงนั้น
ก็ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าจะให้เกิดความชัดเจนตรงนี้
ก็อยากจะขออนุญาตสนับสนุนข้อเสนอของท่านสมาชิกว่าอยากจะให้เราใช้สิทธิ
ในรัฐธรรมนูญไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีการวินิจฉัย ก็จะทำให้เกิดความ
ชัดเจนขึ้น ด้วยความเคารพท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นเรื่องที่จะไปสมัคร
ส.ส. ต่อไปนั้นไม่มีประเด็นว่าจะขัดแย้งกับกฎหมายบัตรประจำตัวของรัฐ
เพราะว่าบัตรนี้ใช้เมื่อตอนเราเป็นอยู่ เมื่อสภายุบไปหรือว่าเราลาออกไป
ความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็สิ้นสุดลง อันนี้ไม่มีปัญหาที่ประเด็นคุณกฤเทพว่า
แต่ประเด็นตรงที่ว่า คงไม่ใช่ชุดเราอีกครับ หมายความว่าสภาชุดต่อไป
ที่มาตรา ๑๑๘ (๕) ที่คุณนิพิฏธ์ว่าเท่านั้นเองจะเกี่ยวข้องหรือไม่
แต่อาจารย์ปรีชาที่ชี้แจงแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเป็นปัญหาอย่างนี้ผมก็ขอว่า
ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เป็นไปตามกฎหมายก็แล้วกัน
ในเรื่องกฎหมายประจำตัวของรัฐก็อย่างที่ผมว่า ก็ไปทำสำหรับคนที่จะไปทำ
สำหรับคนที่คิดว่าจะ เป็นการยอมรับไม่ทำก็ไม่มีปัญหาอะไร ส่วนคนที่เห็นว่า
ควรจะตั้งกรรมาธิการก็ให้เสนอมานะ ส่วนคนจะตีความก็ไปดูว่าจะตีความ
ช่องทางไหน ถ้ารวบรวมเป็นไปตามรัฐธรรมนูญผมก็จะนำเสนอดำเนินการต่อไป
วันนี้เราเอาข้อยุติตรงนี้ก่อน อยู่ที่สมาชิก ถ้าจะเสนอเป็นตั้งกรรมาธิการ
ขอให้สมาชิกเสนอมานะ ไปคิดรอบคอบ แล้วก็ถ้าจะตีความก็ว่าไป เพราะว่า
มีช่องทางอยู่ เชิญครับคุณวิทยา เพราะว่าเป็นการต่อเนื่อง

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมคิดว่าข้อหาหรือในการหาทางออกของท่านประธานคงไม่น่าจะขัดข้องในการที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งชุดหนึ่งไปพิจารณาถึงข้อขัดแย้งของกฎหมายฉบับนี้ว่าเราควรหาทางออกอย่างไร แล้วนำข้อสรุปนั้นมาเสนอต่อสภา ถ้าข้อขัดแย้งเห็นว่าจำเป็นต้องส่งตุลาการรัฐธรรมนูญตีความ เราก็เข้าชื่อกันตามข้อกำหนดไป แต่ถ้าคิดว่าคณะกรรมการชุดนั้นเห็นว่าจะพอไปได้ด้วยความเห็นของท่านประธานก็มารายงานต่อสภา แล้วมาว่ากันอีกทีหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ยังมีความเห็นไม่ตรงกันอยู่ครับ คุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า เมื่อเราที่มีความคิดที่ค่อนข้างจะแตกต่างกันอย่างທີ່คณะที่ปรึกษาทางกฎหมายของท่านประธานได้วินิจฉัยไปอย่างนั้น ในส่วนตัวกระผมสนับสนุนการตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อให้อำนาจตรงนี้ยุติไปครับ ท่านประธาน กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ กระผมคงไม่เสนอเป็นอื่น เมื่อเสียงส่วนใหญ่คิดว่าจะตั้งกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องกัน แต่ประเด็นที่จะต้องฝากไปยังกรรมาธิการที่จะตั้งขึ้น กระผมอยากจะกราบเรียนถามอย่างนี้ครับ เพราะว่าท่านประธานได้อ้างถึงมาตรา ๑๑๘ ที่เพื่อนสมาชิกยกขึ้นมาบอกว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดเมื่อ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๕) นี้ก็โยงถึงมาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๘ ที่ท่านเป็นกังวลก็ดูจะเป็น (๑๑) ที่เขียนไว้ว่าเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นเจ้าของที่ดินของรัฐ คำว่า เจ้าของที่ดินของรัฐ ตรงนี้อยู่ในกรอบของ (๑๑) เพราะฉะนั้นท่านเกรงว่าถ้าไปทำบัตร

ก็จะพ้นจากสมาชิกภาพ เพราะกลายเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ผมคิดว่า
หลักเหตุผลอย่างนี้ หลักการอ่านกฎหมายอย่างนี้ มันก็ค่อนข้างจะจำกัดอยู่มาก
เพราะฉะนั้นผมจึงไม่ค่อยเห็นปัญหาอะไร แต่ถ้ากรณีการไปศึกษาแล้วจะ
เกิดประเด็นปัญหา ก็คงจะเป็นเรื่องรอบคอบนะครับท่านประธาน -----

แต่ว่าก็คงจะให้สิทธิกับท่านสมาชิกรวมทั้งกระผมด้วยที่มองว่าไม่มีปัญหาอะไร เพราะ (๑๑) นั้นได้เขียนกรอบไว้ชัดเจนคือเจ้าหน้าที่อะไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ กระผมจึงกราบเรียนเพื่อเป็นหลักว่ากรรมาธิการที่จะไปศึกษาอะไรกันนั้นก็มอง ความคิดตรงนี้ด้วยเท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณเจอะอามิงครับ

ขอเป็นท่านสุดท้ายนะครับ เราจะได้ดำเนินการต่อไป

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับท่านประธานในการที่จะ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญร่วมกัน ผมขออนุญาตเสนอท่านประธานขออนุญาต ตั้งกรรมาธิการวิสามัญร่วมกันเลยครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจอะอามิง เสนอว่าตั้งกรรมาธิการ วิสามัญร่วมกันของสภาครับ เชิญครับ ขอผู้รับรองครับที่คุณเจอะอามิง เสนอครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง มีผู้ใดขัดข้องไหมครับ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้อง ขอจำนวน คณะกรรมาธิการวิสามัญครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ๒๗ ท่านครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจอะอามิง เสนอจำนวน ๒๗ ท่าน ก็เป็นกรรมาธิการอย่างที่เรเคยปฏิบัติ ก็คือรัฐบาล ๕ ท่าน นอกนั้นก็ เป็นไปตาม สัดส่วนของพรรคการเมืองต่าง ๆ แล้วก็คงจะไปทำงาน เดียวเราจะกำหนด เวลาต่อไป ถ้าอย่างนั้นขอในสัดส่วนของรัฐบาลครับ ขอท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมเสนอ ๕ ท่านครับ ในระหว่างที่ท่านรัฐมนตรีกำลังคิดชื่ออยู่ ก็ขอให้พรรคการเมืองต่าง ๆ เสนอตามสัดส่วนนะครับ ก็มีพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน เดียวท่านนี้กด อย่าลืมท่านประธานมาชุดด้วยครับ พรรคความหวังใหม่ ๗ ท่าน ชวนนี้กดชื่อกันก่อนนะครับ แล้วก็พรรคต่าง ๆ พรรคชาติพัฒนา ๓ พรรคชาติไทย ๒ พรรคกิจสังคม ๑ พรรคราษฎร พรรคเสรีธรรม ๑ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ขออนุญาตหน่อยได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

ร้อยโท ฤทธิเทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ
 กระผม ฤทธิเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ผมเข้าใจว่าท่านประธานเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 ก็คงจะเป็นอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าถ้าจะใช้ในรอบที่เราเคยพิจารณากฎหมาย
 ใช้จำนวน ๒๗ คน แล้วก็มาพิจารณาในเรื่องที่ผมคิดว่าจะไม่ต้องใช้คนมากขนาดนั้น
 เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณของสภา เพื่อเป็นการประหยัดเวลา จะขออนุญาตว่า
 เราจะมีทางทำให้สัดส่วนกรรมการลดลงได้มากไหมครับ เพราะผมคิดว่า
 ในความเห็นนี้เป็นข้อเสนอที่ท่านประธานนำมาปรึกษาที่ประชุมแล้วก็เสนอเป็น
 คณะกรรมการเลย ผมไม่ขัดข้อง แต่ผมเห็นว่าจำนวนมากเกินกว่ากรอบ
 ที่เราจะทำงาน ก็เลยอยากจะไปทางท่านผู้เสนอจำนวนนะครับว่า
 จะมีทางลดลงได้ขนาดไหน ทางสภาเคยคิดสัดส่วนที่มันเล็กกว่านี้และทำงานกัน
 ได้ไหมครับในเรื่องของกรรมการวิสามัญ ก็ขออนุญาตปรึกษาท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เราเคยใช้ ๒๗ คน ที่นี้คุณฤทธิเทพ
 จะเสนอไหมครับว่าความเห็นเป็นอย่างอื่น ของคุณฤทธิเทพก็ที่ท่านครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ
 ดิฉันขออนุญาตคะ ท่านประธานคะ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ พรรคประชาธิปัตย์
 กรุงเทพมหานคร อยากจะขอเสนอท่านประธานคะว่าในสัดส่วนที่คุณฤทธิเทพ
 เสนอนั้นดิฉันเห็นด้วยนะคะ เพราะว่าเนื่องจากไม่ใช่กฎหมายที่รัฐบาลจะต้อง
 มามีโควตา ๕ คนอะไรเข้ามา มันเป็นเรื่องของสภา ดิฉันอยากจะใช้สัดส่วน
 ของคณะกรรมการสามัญของสภา ๑๗ คนนะคะ ซึ่งจะมีสัดส่วนของแต่ละ
 พรรคการเมืองกำหนดเอาไว้เรียบร้อยแล้ว ใช้กรรมการ ๑๗ คน โดยใช้อัตรา
 ส่วนของกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร ขอบคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอำนาจเจริญ ผมเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่าน
 ลลิตาครับ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของทางสภา ไม่น่าจะมีโควตาของทางรัฐบาล
 แต่ทางรัฐบาลเองก็พร้อมที่จะให้มีเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้มา
 ชี้แจงประกอบการพิจารณาของกรรมการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อาจารย์ลลิตาเสนอจำนวน ๑๗ ท่าน
คุณกฤเทพเห็นด้วยไหมครับ เห็นด้วยนะครับ แล้วก็ขอผู้เสนอ คุณจะอามิงจะถอน
จำนวน ๒๗ ท่านหรือเปล่าครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ
กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมไม่ขัดข้องตามที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาเสนอต่อที่ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจำนวน ๑๗ ท่าน โดยไม่มีรัฐบาล
ก็จะเป็นอย่างนี้นะครับ พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๕ ท่าน
พรรคชาติพัฒนา ๒ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน นอกจากนั้น
พรรคที่เหลือนั้นก็เหลือพรรคราษฎร พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคประชากรไทย
พรรคไท ก็รวมกัน ๑ ท่าน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นเชิญเสนอได้เลยครับ
พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน เชิญครับ

นายประกอบ จิรกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตเสนอรายนามในลิสต์ส่วนของพรรคประชาธิปัตย์
คือ ท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ท่านวิทยา แก้วภราดัย ท่านเจอะอามิง โตะตาหยง
ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ท่านอิสสระ สมชัย และ ท่านสุวิโรช พะลัง
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคความหวังใหม่
๕ ท่านครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่
ขอเสนอรายชื่อพรรคความหวังใหม่ดังนี้ครับ ๑. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
๒. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๓. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๔. นายอุดม
ไกรวัฒน์สุธรรม ๕. ร้อยโท ดอกเตอร์กฤเทพ ไสกระจำง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคชาติพัฒนา
๒ ท่านครับ

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประทีป กรีกาเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
พรรคชาติพัฒนา กรรมาธิการที่แต่งตั้งขึ้นพิเศษในวันนี้ก็ขอเสนอ ๒ ท่านด้วยกัน
คือ ๑. นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๒. นายจำลอง ครุฑขุนทด ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคชาติไทย
๒ ท่านครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร พรรคชาติไทย ขอเสนอกรรมาธิการ
๒ ท่านนะครับ นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ และ พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคกิจสังคม
๑ ท่านครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคมจากจังหวัดขอนแก่น ในสัดส่วน
ของพรรคกิจสังคมขอเสนอ นายอานาจ ชนะวงศ์ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคราษฎร
พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคประชากรไทย พรรคไท เสนอ ๑ ท่านครับ

นายพูลพล อัสวเหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พูลพล อัสวเหม จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราษฎร ในสัดส่วน
ของพรรคที่เหลือขอเสนอ ท่านสมพร อัสวเหม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
 บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๑. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๒. นายวิทยา
 แก้วภราดัย ๓. นายเจอะอามิง โตะตาหยง ๔. นายปรีชา สุวรรณทัต
 ๕. นายอิสสระ สมชัย ๖. นายสุวโรช พะลัง ๗. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
 ๘. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๙. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๑๐. นายอุดม
 ไกรวัตนุสสรณ์ ๑๑. ร้อยโท กุเทพ ไสภระจ่าง ๑๒. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
 ๑๓. นายจำลอง ครุฑขุนทด ๑๔. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
 ๑๕. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๑๖. นายอำนาจ ชนะวงศ์
 ๑๗. นายสมพร อัสวเหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาการพิจารณาของ
 คณะกรรมการชุดนี้นะครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ขอ ๑๕ วันครับ
 ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณเจอะอามิง เสนอระยะเวลา
 พิจารณา ๑๕ วันนะครับ ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าให้เวลา
 คณะกรรมการชุดนี้ไปพิจารณา ๑๕ วันนะครับ เชิญครับ คุณประชาธิปไตย

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก
 จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน
 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของกระผมเกี่ยวกับเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน
 จากการที่ ส.ส. พวกเราไปเยี่ยม ทั้งพูดในสภา ไปประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ท่านก็ร้องเรียนผ่านมา ไปประชุมครูบาอาจารย์ท่านก็ร้องเรียนผ่านมา โดยเฉพาะ
 หมู่บ้านทุกหมู่บ้านครับเกี่ยวกับเรื่องโทรศัพท์ เรื่องแรกที่จะต้องกราบเรียนก็คือ
 โทรศัพท์ตู้สาธารณะในขณะนี้ เป็นอัมพาตเกือบทั้งประเทศครับ ไม่ทราบว่
 องค์กรโทรศัพท์นี้รับผิดชอบหรือไม่ หรือได้ติดตามประสิทธิภาพในการที่จะบริการ
 ประชาชนอย่างไร บางตู้เครือข่ายไม่ไปหมดครับ ใช้ไม่ได้ครับ เหมือนกับ
 นีบร้อย ๆ ปีครับ ท่านประธาน สิ่งเหล่านี้เป็นความเจ็บปวดของประชาชนที่มอง
 เห็นว่า สิ่งที่เราทำให้เขาแต่ที่ใช้การไม่ได้ ส่งงานหรือยังก็ไม่ทราบ

ยังไม่มีหูฟัง ยังไม่มีปากพูดครบโทรศัพท์ มีแต่ตู้ครับ เมื่อไรจะใช้ได้ ประชาชน
เขาฝากกราบเรียนมา ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นบางแห่งเป็นกิ่งอำเภอ
มานาน เป็นเทศบาลมีโรงพยาบาลนะครับ คือกิ่งอำเภอลำทะเมนชัย
จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งห่างจากจังหวัดประมาณ ๑๓๐ กิโลเมตร กันดารมากครับ
ติดชายแดนจังหวัดบุรีรัมย์ ชุมสายโทรศัพท์ โทรศัพท์ในบ้านที่เราเรียกกันไม่มีครับ
เข้าแผนตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ กระผมทำหนังสือถึงผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์
หายไปเลยครับ ถามแล้วถามอีกโทรศัพท์ไปหาเจ้าหน้าที่ก็ไม่ค่อยรับสาย
จะเรียนสายกับท่านผู้อำนวยการทั้ง ๆ ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์ก็ไม่ยอมรับสายครับ
สิ่งเหล่านี้พวกเราเป็นผู้แทนราษฎร กระผมก็ต้องร้องเรียนผ่านท่านประธานไปถึง
รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ความจริง ๆ พวกฯ ประมุขของพวกเราคือท่านประธาน ก็เคย
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมาแล้ว มาวันนี้ท่านสุเทพ ให้ออกสุพรรณ
ท่านก็เป็นคนรุ่นใหม่คนหนุ่มไฟแรงมือถึงฟังได้รวดเร็ว กระผมจะร้องเรียนผ่าน
ท่านประธานครับ ได้โปรดไปดูแลองค์การโทรศัพท์ เดี่ยวนี้ถ้าจะพูดภาษาบ้านเรา
แย่ครับ มันต้องเอาตัวอย่าง อย่างเช่น ท่านพินิจ จารุสมบัติ ท่านไปเห็นความ
เดือดร้อนของกิ่งลำทะเมนชัย เรื่องประปา ท่านอนุมัติทันทีครับ อย่างนี้ใช้ได้ครับ
ท่านกร ทักษะรังสี เรื่องโรงพยาบาลกิ่งลำทะเมนชัย ท่านอนุมัติครับ อย่างนี้
ใช้ได้ครับ เขาเรียกว่านักการเมืองรุ่นใหม่ครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะ
เห็นครับ พวกฯ สุเทพ ลูกพี่กระผมได้เชิญหรือเรียกผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์
เหมือนที่ท่านประธานเคยเรียกมาว่า ตู้โทรศัพท์ที่ไปวางตามถนนเหมือนภูเขา
เลากาเมื่อไรจะ ไปตั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้คืออย่างนี้ครับ ผมก็ฟังอยู่
แต่ถ้าเพื่อเรามาสอบถามที่นี่ คือรัฐมนตรีไม่ได้มาเตรียมตัวตอบ ก็จะกลายเป็น
คำถามแล้วก็ไม่มีการตอบ เพราะฉะนั้นก็อยากว่าในประเด็นอย่างนี้ขอให้ เป็นผู้ตติ
เมื่อเป็นผู้ตติแล้วสภาพบรรจุ รัฐมนตรีก็จะได้มาตอบนะครับ มันจะได้ชัดเจน
แล้วผมตามที่เคยนั่งอยู่ตรงนี้รัฐมนตรีก็มาตอบหลายครั้งอยู่เหมือนกันแล้ว
ในเรื่ององค์การโทรศัพท์ ปัญหาอุปสรรคอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นผมจึงขอว่า
ในท่านองนี้เรื่องอื่น ๆ อีกเช่นเดียวกัน ถ้าเผื่อว่าจะซักถามรัฐบาลว่าทำไม
ไม่ทำอย่างนี้ ก็ขอให้ เป็นไปตามข้อบังคับ คือว่ากระทู้ หรือจะ เป็นผู้ตติอะไร
ก็แล้วแต่ครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา)

ท่านประธานครับ อีกนิดเดียวคือกระผมว่าผู้ตติสภาเรารู้ดีครับ กระผมเป็น
ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่มีโอกาส กระทั่งยิ่งแล้วใหญ่ครับ กระผมจึงขอกราบเรียน
ท่านผู้บังคับบัญชากระผมทุกท่านได้โปรดทราบปัญหาตรงนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนี้มันก็ไม่เป็นตามข้อบังคับ
และอีกประการหนึ่งก็ไม่เป็นธรรมกับรัฐมนตรี คือไม่ได้อยู่ในที่นี้ เวลาจะมาตอบ
ก็ตอบไม่ได้ แต่ว่าคนเขาฟังไปทั่วประเทศแล้ว เพราะฉะนั้นผมว่าขอให้ไป
ตามข้อบังคับ ก็คือว่าถ้าไม่เป็นยุติก็เป็นกระทุ้งก็ได้ นะครับ จะเป็นกระทุ้งสด
หรือเป็นกระทุ้งปกติ รัฐมนตรีจะได้อตอบ อย่างนั้นคนฟังว่ารัฐมนตรีไม่ตอบ
แล้วทำไมรัฐบาลไม่ตอบ ก็บังเอิญว่าไม่ได้อยู่ในวาระ และไม่ได้เป็นกระทุ้ง
ผมอยากให้เกิดความเป็นธรรมและได้ตอบได้ เชิญครับ คุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุวโรช พะลัง ส.ส. จังหวัดชุมพร
พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีเรื่องที่จะหารือต่อท่านประธาน เป็นผลสืบเนื่องจากที่
ท่านประธานเองได้กรุณารับข้อหาหรือของผู้ที่สมัครสมาชิกวุฒิสภา เพื่อขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญตีความในเรื่องเกี่ยวกับประเด็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ว่าในประเด็น
ดังกล่าวนี้ขณะนี้ผลสืบหน้าไปแค่ไหนเพียงใด เพื่อที่จะให้มีการบันทึกไว้เป็น
ลายลักษณ์อักษรในสภาฯ นี้ นั่นคือเรื่องที่ ๑

ในเรื่องที่ ๒ ผมได้หารือกับท่านประธานเช่นเดียวกัน ถึงเกณฑ์
ของการที่จะทำอะไรที่จะได้รู้ว่าเราเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ของสถานศึกษา
ซึ่งหมิ่นเหม่ที่ถูกต้องความเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐในการลาออก ซึ่งท่านประธานเอง
ก็ได้กรุณาบอกต่อที่ประชุมว่าจะให้ทางฝ่ายกฎหมายไปวางเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวว่า
ในขณะนี้ผลไปถึงไหนแล้วครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือในประเด็นข้อกฎหมายในเรื่อง
คุณสมบัติต้องห้ามของผู้สมัครวุฒิสภานั้น ผมได้ส่งเรื่องให้ผู้ร้องคือผู้สมัครไปให้
ศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ขณะนี้ศาลรัฐธรรมนูญกำลังพิจารณาอยู่ว่าจะรับไปพิจารณา
หรือไม่ ถ้ารับก็คงจะมีผลออกมา ผลจะเป็นอย่างไร ข้อคำถามของคุณสุวโรช
ก็คงจะมีคำตอบอยู่ในนั้น เชิญครับคุณสุพัฒน์ ขอลิ้น ๆ หน่อยนะครับจะได้ไปตาม
ระเบียบวาระครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรค
ประชาธิปัตย์ ต่อข้อหาหรือของคุณประชาธิปไตย คำสิงห์นอก ผมเห็นว่าเป็น
ประโยชน์ อย่างน้อยที่สุดปัญหาเรื่องโทรศัพท์ วันนี้ก็มีปัญหามากมายอยู่ทั่วประเทศ
ไม่ใช่ว่า ทพทฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านไม่ได้มอบนโยบาย แต่
ปัญหาที่สำคัญคือว่าเวลาไปติดตั้งโทรศัพท์ตามบ้านนั้น ที่เรียกว่าโทรศัพท์สาธารณะนั้น
เวลานี้มีเขววชส่วนหนึ่งก็ทำลายอยู่ด้วย เพื่อต้องการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา
ผมคิดว่าเรื่องนี้คงจะหยิบยกมาพูดในสภาสักครั้งหนึ่ง อย่างน้อยก็เป็นแนวทาง
ให้ ทพทฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้มีโอกาสได้สั่งการตามความคิดเห็น
ของเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภา อย่างน้อยที่สุดก็จะเห็นชัดเจนว่า ปัญหาเหล่านี้
เป็นปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนมาตามตามที่ท่านสมาชิกประชาธิปัตย์ คำสิงห์นอก
ได้นำเรียนต่อท่านประธาน ผมจึงนำเรียนท่านประธานว่าวันพรุ่งนี้จะ เป็นไปได้หรือไม่

เราหยิบยกเรื่องนี้มาพูดกันเป็นยุติด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือในเรื่องนี้ถ้าเผื่อจะเป็นยุติหรือกระทั่งก็ว่าไปตามข้อบังคับ แต่ถ้าจะยกมาถามอย่างนี้ บังเอิญรัฐมนตรีไม่อยู่ ถ้าเป็นความเดือดร้อน ท่านรัฐมนตรีอยู่นี่ผมก็อนุญาตสั้น ๆ ได้ครับ เชิญท่านทวีครับ

นายทวี ไกรคุปต์ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ทวี ไกรคุปต์ จากจังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในเรื่องตู้โทรศัพท์สาธารณะที่คุณประชาธิปัตย์ คำสิงห์นอก พูดปรึกษาหารือเมื่อคืนก็เป็นเช่นนั้นทุกห้องที่ในชนบท ที่ราชบุรีก็เหมือนกัน มีแต่ตู้ แต่โทรศัพท์ยังไม่ไปติดตั้ง ผมติดตามข้อมูลเรื่องนี้ ผมทราบว่าบริษัทที่ประมูลงานได้ยังมีปัญหาเรื่องการส่งมอบเครื่องโทรศัพท์สาธารณะอยู่ ซึ่งผมก็กำลังนั่งเขียนญัตติในกรรมาธิการการคมนาคม เพราะฉะนั้นที่คุณประชาธิปัตย์ คำสิงห์นอก ไม่สามารถเข้าสภาในที่ เป็นฝ่ายรัฐบาล เราใช้ได้อยู่แล้ว ยื่นญัตติไปในกรรมาธิการการคมนาคม จะได้ศึกษาเรื่องนี้ตามเรื่องนี่ เร่งรัดเรื่องนี้ได้ขอเชิญเลยครับ นี่ผมยื่นญัตติเข้าไปแล้วท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นต้องขอขอบคุณคุณทวีมาก ผมลืมไปว่าถ้าเผื่อต้องการด่วนก็สามารถจะเชิญรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องไปที่คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องได้ คือกรรมาธิการการคมนาคมได้ ต่อไปก็เป็นระเบียบวาระอื่น ๆ ท่านเจริญ เกี่ยวข้องกับเรื่องเดือดร้อนหรือเปล่า

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ คือผมอยากจะขอความกรุณา เพราะผมยกมือตั้งนานและก็ท่านมองแต่ฝั่งโน้น ผมมีเรื่องซึ่งอยากฝากท่านประธาน เพราะว่าท่านรัฐมนตรีก็อยู่ในห้องประชุม โดยเฉพาะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในเรื่องของกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงพาณิชย์ วันนี้ชาวไร่อ้อยทั่วประเทศเริ่มไม่มีการตัดอ้อยแล้ว ในขณะที่ เพราะว่าทางโรงงานเองประกาศในการใช้เงินให้กับชาวไร่อ้อย ในการตัดอ้อยส่งโรงงานตันละ ๓๕๐ บาท แต่รัฐบาลประกาศบอกว่า ๔๕๐ บาท ผมเป็นห่วงก็คือว่า วันนี้เริ่มไม่มีการตัดอ้อยเพื่อเข้าหีบ น้ำตาลจะขาดแคลน ไม่ทราบว่ารัฐบาลจะทำอย่างไรกับเรื่องเหล่านี้ เพราะว่ารัฐมนตรี ๓ กระทรวงเองรักษาการตามพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ และก็ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ออกมาแล้ว บอกว่าให้โรงงานจ่าย ๔๕๐ บาท แต่วันนี้โรงงานประกาศแล้ว บอกว่าจ่าย ๓๕๐ บาทต่อตันอ้อย-----

เกษตรกรชาวไร่อ้อยเริ่มไม่มีการตัดอ้อย ณ วันนี้ ผมก็นำเรื่องนี้มาหาหรือ
ท่านประธาน เพราะว่าถ้าจะไปตั้งกระทู้หรือยื่นญัตติ หรือชกถามในกรรมาธิการ
สายเสียแล้วท่านประธาน จะต้องถามท่านประธานฝากให้กับรัฐมนตรี และก็
นั่งอยู่กับในสภาฯ ท่านจะทำอย่างไร ผมขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็เป็นระเบียบวาระที่ ๗
คือเรื่องอื่น ๆ ผมจะขอหาหรือว่าอยากจะนำระเบียบวาระเรื่องอื่น ๆ คือเรื่อง
เลือกตั้งซ่อมกรรมาธิการในบางคณะอยู่ เพื่อจะได้มีคณะกรรมาธิการไปพิจารณาครบ
เนื่องจากว่าคณะกรรมาธิการบางท่านได้พ้นจากสมาชิกภาพการเป็น ส.ส. แล้ว
ท่านก็พ้นจากสมาชิกภาพของการเป็นกรรมาธิการด้วย ฉะนั้นถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้อง
ผมจะขอเลื่อนระเบียบวาระอื่น ๆ คือเรื่องเลือกตั้งซ่อมกรรมาธิการ
ในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง
พ.ศ. .... แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๒ ตำแหน่ง

(ไม่มีสมาชิกท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้อง ผมขอเลื่อน
อันนี้มาพิจารณาก่อน เพราะใช้เวลาไม่มาก

เนื่องจากประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. .... แจ้งว่าคุณเกษม รุ่งชนเกียรติ ได้ลาออก
จากการเป็น ส.ส. และที่คุณทวี สุภสิทธิ์ ก็ได้ขอลาออกจากการเป็น ส.ส.
และทั้ง ๒ ท่านก็ขอลาออกจากการเป็นคณะกรรมาธิการด้วย ถึงแม้ว่าจะเป็น
คณะกรรมาธิการวิสามัญ ท่านก็ลาออกจาก ส.ส. และก็ขอลาออกจาก
คณะกรรมาธิการทั้ง ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นท่านก็พ้นจากคณะกรรมาธิการทั้งสอง
เพราะฉะนั้นจึงขอให้ที่ประชุมนี้ได้เสนอคณะกรรมาธิการแทนคุณเกษม และคุณทวี
ซึ่งทั้ง ๒ ท่านนั้นเป็นกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ เชิญครับ

นายอานวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายอานวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ แทนท่านเกษมดังนี้
๑. นายประกิจ พลเดช ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านที่ ๒ ครับ

นายอำนวย คลังพา (ลพบุรี) : ท่านที่ ๒ นายเจริญ จรรย์โกมล
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เพราะฉะนั้น
คุณประกิจ พลเดช และคุณเจริญ จรรย์โกมล เป็นกรรมาธิการแทนคุณเกษม
รุ่งธนเกียรติ และกัญญกวี สุภธีระ ต่อไปครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มี
ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

อุทฺทวารรณ ๑๒/๓

ขอเชิญคณะกรรมาธิการชุดนี้ เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ
จะแถลงอะไร เชิญครับ

นายกรพจน์ อิศวินวิจิตร (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายกรพจน์ อิศวินวิจิตร
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ....
ขอรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญดังนี้

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ....
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณากำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน และมีผู้แปรญัตติจำนวน ๑ คน
ดังปรากฏในรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมแล้วนั้น
บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว
จึงขอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และขอท่านประธานได้โปรด
ดำเนินการต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันนารุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ....
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
มีการแก้ไข มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การคุ้มครอง
แบบผังภูมิ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ การจดทะเบียนแบบผังภูมิและระยะเวลาการคุ้มครอง ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ทวิ คณะกรรมาธิการ
 เฝ้าพิจารณาใหม่ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข หมวด ๓
 การอนุญาตให้ใช้สิทธิและการโอนสิทธิในแบบผังภูมิ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓
 มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การเพิกถอน
 การจดทะเบียน และการสิ้นสุดการคุ้มครองแบบผังภูมิ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗
 มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การบังคับใช้สิทธิ
 ในแบบผังภูมิ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓
 มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
 ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ คณะกรรมการแบบผังภูมิ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘
 มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒
 มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗
 บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙
 มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็เป็นกรณการพิจารณาเรียงลำดับ
 มาตราในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ มีผู้ใดจะขอแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับ
 (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าจบ เชิญครับ
 ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายกรพจน์ อัครวินวิจิตร (ประธานคณะกรรมการ) :
 ท่านประธานครับ จะขออนุญาตแก้ไขคำผิด ในหน้า ๑๒ มาตรา ๓๙ จากความเดิม
 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ขอแก้ไขเป็น ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
 หน้าที่ดังต่อไปนี้ เดิมคำว่า นี้ ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานกรรมาธิการขอเติมที่พิมพ์
 ตกไป ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ถ้าไม่มีผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าจบการพิจารณา

ในวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงมติ
เพื่อจะให้ความเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามาลงคะแนนได้ครับ ท่านที่เข้ามาแล้ว
กรุณาลงคะแนนได้ครับว่าจะ เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ลงคะแนน
บ้างครับ ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๓ ๑๕๒ ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี
เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ ขอขอบคุณคณะกรรมการ
ทุกท่านครับ

๓๑

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๑๓/๓

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๑๔/๑

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในระหว่างที่คณะกรรมการ
จะเข้าประจำที่ ผมขอเรียนท่านสมาชิกว่าพรุ่งนี้เกรงว่าท่านสมาชิก
ท่านจะลืมนะครับ พรุ่งนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา มีการประชุมร่วมกันของ
สมาชิกองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศทั้ง ๓ คณะ ไอ.พี.ยู. (IPU)
เอ.พี.พี.ยู. (APPU) แล้วก็ เอ.ไอ.พี.โอ. (AIPO) ซึ่งท่านสมาชิกทุกท่าน
ทั้งวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นสมาชิกหมด เพราะฉะนั้น
ขอความร่วมมือท่านทั้งหลายเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา กรุณาเข้าประชุมพร้อมกัน
ที่ห้องประชุมแห่งนี้ครับ ซึ่งได้ส่งหนังสือไปแล้ว เกรงว่าท่านสมาชิก
จะลืมนะครับ ท่านจะหาหรือหรือเปล่าครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ขอรื้อหรือครับ คือเมื่อสักครู่ผมแต่งตั้งนายประกิจ พลเดช แทน แต่ว่า
เขาเป็นกรรมการวิสามัญอยู่แล้ว ขอเสนอรายชื่อ นายสุชาติ ศรีสังข์ แทน
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ

ต่อไปเป็น ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ....

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายวัฒนา อัสวเหม (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัฒนา อัสวเหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราษฎร ในฐานะประธานกรรมการ ท่านประธานสภา
และท่านสมาชิก ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. .... (นายทิวา เงินวง กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้
คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว โดยมี
การแก้ไข ๒๑ มาตรา ไม่มีการแก้ไข ๓๐ มาตรา คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

๑๕ มาตรา และคณะกรรมการคัดออก ๓ มาตรา จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อโปรดพิจารณาต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมการคัดออก มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ นะครับ คุณเจริญ เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ ใคร่ขอร้องทาง

คณะกรรมการที่ท่านเพิ่มขึ้นมาเกี่ยวกับบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นบทนิยามขึ้นมาใหม่

แล้วก็ไปเขียนผนวกไว้กับในมาตรา ๒๔ (๔) ต้องเรียนถามทางคณะกรรมการว่า

การที่เพิ่มบทนิยามขึ้นมาคำว่า บริการสาธารณะ ให้หมายความว่า แล้วก็ท่านได้ให้

ความหมายต่อไป -----

อยากจะเรียนถามว่า ถ้าหากเราไม่ได้เขียนไว้ก็หมายความว่า จะต้องตีความ หรืออธิบายเองหรืออย่างไรนะครับ เพราะว่า การที่ดำเนินการงานในการจัดสรรที่ดิน กิติ หรือการจะต้องจัดทำแปลงหรือรูปแบบแผนที่ต่าง ๆ นั้น เป็นภาระหน้าที่ และก็ เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการอยู่แล้ว แต่ทำไมจะต้องไปเพิ่ม ถ้อยคำหรือบทนิยามขึ้นมาใหม่บอกว่า บริการสาธารณะ ถ้าหากไม่เขียนไว้ ก็หมายความว่าไม่มีอำนาจในการบริการใช้หรือไม่ หรือเจตนาที่ท่านเขียนไว้ เจตนาเพื่ออะไรนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ

นายสุชาติ มงคลเลิศพล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สุชาติ มงคลเลิศพล กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนข้อสังเกต คำถามของท่านสมาชิก เกี่ยวกับคำนิยามคำว่า บริการสาธารณะ คือ คณะกรรมาธิการพิจารณาแล้ว ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีคำอยู่ ๒ คำที่ใกล้เคียงกันคือ คำว่า สาธารณูปโภค และบริการสาธารณะ เพราะฉะนั้นในเรื่องของสาธารณูปภคนั้นชัดเจนอยู่แล้วว่า อะไรคือสาธารณูปโภค แต่ในเรื่องบริการสาธารณะ ซึ่งมีอยู่หลายมาตรา ที่เกี่ยวข้องอย่างเช่น ในมาตรา ๑๗ (๔) หรือในมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๙) มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๖ ทวิ เพราะฉะนั้นในมาตรา ต่าง ๆ เหล่านี้ ได้กล่าวถึงคำว่า บริการสาธารณะ ไว้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการ เห็นว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ และป้องกันการ ใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ซื้อในหมู่บ้านจัดสรรว่า จะได้รับการบริการอะไรบ้างที่เป็นบริการสาธารณะจะได้ไม่มีข้อโต้แย้งกับ ผู้ประกอบการต่อไปในอนาคต กล่าวคือ ผู้ประกอบการก็จะได้แสดงไว้ตั้งแต่ เบื้องต้นเลยว่า ในวันที่เขามายื่นคำขอจัดสรรที่ดินนั้น เขาได้แสดงอะไรไว้บ้าง ในมาตรา ๒๔ (๔) ว่าเป็นบริการสาธารณะ เมื่อเขาแสดงไว้แล้ว ผู้ซื้อมาซื้อ จะได้รับรู้ว่า สิทธิของผู้ซื้อนั้นที่จะได้รับบริการสาธารณะนั้นมีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นการบัญญัติคำนิยามไว้ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นครับ กราบเรียนท่านประธานสภาครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญ จรรย์โกมล ไม่ติดใจนะครับ ผ่านครับ
เชิญท่านเลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการจัดสรรที่ดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒
การขออนุญาตจัดสรรที่ดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านขจิตร์ครับ ผู้สงวน

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่
ในฐานะ เป็นกรรมาธิการที่ได้นั่งพิจารณากฎหมายฉบับนี้อยู่ด้วย ในมาตรา ๒๔
เป็นเรื่องของการกำหนดให้ผู้ที่มีความประสงค์จะทำการจัดสรรที่ดินยื่นขอต่อ
พนักงานที่ดินจังหวัดและพนักงานที่ดินจังหวัดสาขาแห่งท้องที่ ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่
พร้อมหลักฐานและรายละเอียดดังต่อไปนี้ -----

ในข้อกฎหมายกำหนด (๑) ไปถึง (๑๐) แต่ผมมีความเห็นว่า การกำหนด (๙) และ (๑๐) ใช้นั้นไม่เป็นการสมควร หรือว่าการที่ไม่กำหนดจะเป็นประโยชน์มากกว่า คือใน (๙) มีการเขียนกำหนดให้แจ้งชื่อธนาคาร หรือ สถาบันการเงินที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด ผมได้ซักถาม ฝ่ายเลขานุการซึ่งร่างกฎหมายนี้ ก็ได้รับทราบว่าเป็นแค่เพียงการยื่นชื่อ ยื่นแจ้งชื่อธนาคารหรือสถาบันการเงินเท่านั้น ผมจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็น เพราะว่าถ้าผมบอกถ้าต้องการหลักฐาน หรือหลักประกันก็น่าจะเป็นหนังสือค้ำประกัน หรือสิ่งที่ธนาคารจะค้ำประกันตรงนี้ ถึงจะเป็นหลักฐานที่สามารถให้หลักประกันได้ การกำหนดให้แจ้งชื่อเฉย ๆ นั้น ผมเห็นว่าไม่ควรจะมากำหนดไว้เป็นข้อกฎหมาย นั่นคือเหตุผลที่ควรตัด (๙) ออก

เหตุผลในการที่เห็นว่าควรตัด (๑๐) ออก ใน (๑๐) เขียนไว้ว่า หลังจากมี ๙ รายการแล้ว (๑๐) เขียนเปิดไว้ว่า หลักฐานและรายละเอียดอื่น ที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรตามความจำเป็น การเขียนกฎหมายทำนองนี้ ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่ามันเป็นช่องว่างที่ให้บริการของรัฐได้เพิ่มเติมข้อกำหนด หรือเพิ่มเติมเงื่อนไข โดยไม่ได้บอกชัดเจนว่ามีอะไรบ้าง เป็นการสร้างอำนาจ ให้คณะกรรมการโดยไม่ระบุชัดเจน ถ้าหากหลักฐานและรายละเอียดตามที่ คณะกรรมการกำหนดผมจะเห็นด้วย แต่เขียนไว้ว่า หลักฐานและรายละเอียดอื่น ที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรตามความจำเป็น ผมไม่เห็นด้วยกับหลักการ วิธีการเขียนกฎหมายเปิดไว้แบบนี้ มันเป็นลักษณะแสดงออกถึงการเขียนกฎหมาย ที่นิยมการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจเต็มที่ มีวิธีคิดวิธีเขียนอย่างไร จะเอา เพิ่มเติมก็ได้ ไม่เอาเพิ่มเติมก็ได้ ลักษณะการเขียนกฎหมายเพื่อให้เป็นประโยชน์ กับอำนาจราชการซึ่งมีมากอยู่แล้วนั้นผมไม่ค่อยเห็นด้วย ถ้าจะเขียนให้เป็น ประโยชน์และเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชน ไม่ว่าผู้ประกอบการหรือผู้ที่จะใช้ บริการโครงการก็ตาม ควรจะเขียนให้ชัดเจนลงไป ไม่ใช่มาเขียนแล้วเปิดไว้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ คณะกรรมการมีอำนาจอยู่แล้วตามในกฎหมายที่เราเขียน ให้ จะออกหลักเกณฑ์อะไรก็ตามก็ให้กันไว้อยู่แล้ว แล้วทำไมต้องมาเขียน (๑๐) ให้ไว้อีกว่า ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรตามความจำเป็น ผมเห็นว่าการเขียน กฎหมายอย่างนี้ไม่เป็นประโยชน์กับประชาชน แม้ว่าหลายท่านจะมองเป็นเรื่อง เล็กน้อย แต่การเขียนกฎหมายเพื่อเปิดอำนาจรัฐโดยไม่มีวงจำกัด เขียนไว้ อย่างนี้แหละครับมันก็จะกลายเป็นปัญหาว่า พอส่งไปครั้งที่ ๑ คณะกรรมการ

พิจารณาอาจจะเรียกหลักฐานเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ภายในระยะเวลา ซึ่งหมดกำหนด ระยะเวลาอีกก็ทำให้ เจ้าของผู้ที่จะขออนุมัติโครงการจะต้องไปหาหลักฐานมา เพิ่มอีก มีลักษณะเป็นอย่างนั้นอยู่บ่อยครั้งมาก พี่น้องประชาชนที่ใช้บริการจากราชการนั้นจะเข้าใจและสัมผัสกับสิ่งนี้ดี เวลาไปยื่นวันที่ ๑ ก็บอกหลักฐานขาด อยู่ ๑ อย่าง เวลาเอาหลักฐาน ๑ อย่างมาครบ ก็บอกว่าขาดอยู่อีก ๒ อย่าง พี่น้องประชาชนผมได้พบกับสิ่งเหล่านี้เป็นประจำ เวลาผมมาเขียนกฎหมาย ผมถึง ไม่อยากให้เกิดข้อความอย่างนี้ลง ผมจึงมีความเห็นว่า ข้อความอย่างนี้ถ้าตัดออก ก็ไม่ได้เสียประโยชน์อะไร เพียงแต่จะทำให้เจ้าหน้าที่ ซึ่งให้บริการประชาชนนั้น ได้มีหลักมีเกณฑ์มากขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจการกับทุกฝ่าย ผมจึง เห็นสมควรว่า ควรจะให้ตัด (๘) และ (๑๐) ออก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายสุชาติ มงคลเลิศพล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สุชาติ
 มงคลเลิศพล กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกเกี่ยวกับมาตรา ๒๕
 (๙) และ (๑๐) ซึ่งท่านสมาชิกได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ในเรื่องของ (๙) นั้น
 ถ้าย้อนกลับไปดูในหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หลักการที่สำคัญ
 เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือคุ้มครองผู้ซื้อที่ดินจัดสรร
 ให้มีความมั่นคงหรือมั่นใจในการได้ใช้บริการสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ
 (๙) จึงสะท้อนให้เห็นเป็นรูปธรรมในเหตุผลดังกล่าวว่า เมื่อผู้ประกอบการ
 จะดำเนินการเกี่ยวกับสาธารณูปโภคที่ดี บริการสาธารณะที่ดี ซึ่งในมาตรา ๒๕
 และมาตรา ๕๓ วรรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่ผู้ประกอบการยังมีได้จัดทำ
 บริการสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ ผู้ประกอบการต้องนำสถาบันการเงิน
 หรือธนาคารมาค้ำประกันการจัดทำสาธารณูปโภค และในมาตรา ๕๓ วรรคสอง
 ก็บัญญัติไว้อีกว่า เมื่อจัดทำสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะแล้ว ผู้ประกอบการ
 หรือผู้จัดสรรที่ดินต้องค้ำประกันการดูแลการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคด้วย
 เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นการแสดงให้เห็น ณ เบื้องต้นเลยว่า เมื่อผู้ประกอบการ
 มายื่นคำขอ ผู้ประกอบการจะนำสถาบันการเงินหรือธนาคารใดมาเป็นผู้ค้ำประกัน
 การจัดทำสาธารณูปโภคและดูแลสาธารณูปโภค ซึ่งจะทำให้ผู้ซื้อเกิดความมั่นใจ
 เกิดความมั่นคงว่าเมื่อเขาซื้อโครงการนี้แล้ว ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการ
 ดูแลรักษาสาธารณูปโภค ถ้าผู้ประกอบการไม่จัดทำสาธารณูปโภค จะมีธนาคาร
 หรือมีสถาบันการเงินที่มีหลักฐานมั่นคงมาค้ำประกันการดูแล มาดำเนินการ
 เกี่ยวกับการจัดทำสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะให้กับผู้ซื้อ ทำให้เกิด
 ความมั่นใจยิ่งขึ้น คือเป็นการแสดงเจตนาตั้งแต่เบื้องต้นของผู้ประกอบการครับ
 จึงได้ระบุไว้ว่า ในวันยื่นคำขอ ผู้ประกอบการต้องแสดงให้เห็นด้วยว่าเขาจะเอา
 ธนาคารหรือสถาบันการเงินใดมาค้ำประกันการจัดทำสาธารณูปโภคหรือดูแลรักษา
 สาธารณูปโภค

ส่วน (๑๐) ก็เป็นเรื่องที่ได้พูดคุยในกรรมาธิการ เช่นเดียวกันว่า
 หลักฐานและรายละเอียดอื่นที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรตามความจำเป็นนั้น
 จะมีหลักฐานอะไรอีกนอกจาก (๑) ถึง (๙) ตรงนี้ก็ได้มีการพูดคุยกันว่าเป็นเรื่อง
 ที่เกี่ยวข้องกันกับเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งในอนาคต ซึ่งอาจจะมีหลักฐานอื่นใด
 ที่จำเป็น นอกเหนือจาก (๑) ถึง (๙) แล้ว คณะกรรมการเห็นว่าถ้ามีหลักฐานอื่น
 มาประกอบด้วยก็จะทำให้ผู้ซื้อหมู่บ้านจัดสรรนั้นมีความมั่นใจยิ่งขึ้น หรือมีความมั่นคง

๓๘

สผ ๓๐/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

กฤษณ์ที่ ๑๗/๒

ในสิทธิขั้งขึ้น คณะกรรมการอาจจะเรียกให้ผู้ประกอบการแสดงหลักฐานอื่น เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้ ส่วนที่ท่านสมาชิกกังวลว่า หากคณะกรรมการพิจารณาแล้ว เรียกเอกสารไม่ครบถ้วนเสียที่ เรียกอยู่ เรียก ๑ เรียก ๒ เรียก ๓ อยู่ นั้นทำให้การอนุญาตล่าช้า ในเรื่องการอนุญาตนั้นจะมี ระยะเวลาที่กำหนดไว้ชัดเจนอยู่ในมาตรา ๒๖ ว่า เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ได้รับคำขอแล้ว คณะกรรมการจะต้องพิจารณาอนุญาตคำขอจัดสรรให้แล้วเสร็จ ภายใน ๕๕ วัน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจะเรียกเอกสารใด ๆ เพิ่มเติม ก็ไม่ทำให้ระยะเวลา ๕๕ วันนั้นยุติลงหรือไม่นับแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นตรงนี้ เรื่องความล่าช้าคงเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะมาตรา ๒๖ บังคับไว้ได้รับ ขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านชจิตร์ยังติดใจ เชิญครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับคำอธิบายจากกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้ร่างแล้ว แต่ผมยังมีความเห็น คำว่าอธิบายแล้วนี้ หมายความว่าในชั้นกรรมาธิการผมก็ได้รับทราบคำอธิบาย แบบนี้แล้ว ผมก็ชักไปเหมือนกันว่า ใน (๙) ต้องการซื้อธนาคารกับสถาบันการเงิน เท่านั้นใช่ไหม ก็ได้รับคำตอบว่าใช่ แล้วถ้าโครงการนี้เกิดเปลี่ยนเป็นธนาคารอื่น ได้ไหม ได้รับคำตอบว่าได้ ไม่จำเป็นต้องผูกพันอะไร แล้วก็สถาบันการเงิน กับธนาคารบางครั้งก็ไม่น่าเชื่อถือแล้ว ผมก็เลยคิดว่าสิ่งที่เขียนไว้ในกฎหมายนี้ มันน่าจะเขียนแล้วมีความศักดิ์สิทธิ์แล้วมีความหมาย ถ้าถามว่าซื้อธนาคาร เอาเขียนไว้แล้วเปลี่ยนแปลงเป็นธนาคารอื่นได้ แล้วจะมีประโยชน์อะไร ในการเขียนกฎหมายนี้ไว้ ผมจึงบอกว่า (๙) นี้ควรจะตัดออก มันไม่จำเป็น ถ้าบอกว่าเขียนแล้วต้องผูกพัน ถ้าเปลี่ยนแปลงจากนี้ก็ต้องมีการดำเนินการ อะไรใหม่ ผมเห็นด้วย แต่ตอบผมชัดเจนว่าไม่ต้องผูกพัน เขียนซื้อธนาคาร ไว้เฉย ๆ เขียนไว้ทำไม แล้วเชื่อถือกันนักหรือสถาบันการเงิน เดียวนี้ก็เชื่อ ไม่ได้อยู่แล้ว ผมพูดถึงขนาดว่าถ้าเขียนไว้แบบนี้เขาเอาเงินมาเลยได้ไหม ผมว่าวันนี้คนหลายคนมีเงินสดแต่ไม่ฝากธนาคาร ท่านประธานที่เคารพครับ ส่วน (๑๐) นั้น มันมีกำหนดอำนาจคณะกรรมการไว้ทางคณะกรรมการกลาง ในมาตรา ๙ แล้วคณะกรรมการจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ซึ่งความหมาย ในมาตรานี้มันมีกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้แล้วในมาตรา ๑๕ อาจจะเขียนกำหนดอะไร ก็เขียนลงไป คำอธิบายเมื่อสักครู่ที่ท่านบอกว่าไม่กระทบกระเทือนระยะเวลา ผมว่ามันไม่ใช่ในทางปฏิบัติ ถ้าท่านรับไปแล้ว ท่านพิจารณาอยู่ ๓๐ วัน ท่านแจ้งเขาไป บอกหลักฐานต้องเอาเพิ่ม มันก็ต้องนับไปอีก ถ้าไม่นับให้เขาท่านก็เอาเปรียบ ผู้ที่มาขึ้นอีก ท่านแจ้งส่งหลักฐานใหม่ท่านก็นับไปอีก ๑๕ วัน มันใช้ไม่ได้ วิธีการนับ ผมถึงว่าอย่าเขียนไว้เลย ไปเพิ่มอำนาจโดยที่ว่างเปิดไว้ โดยเขียนให้เป็นประโยชน์ ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจมากอยู่แล้ว พอคนที่ได้ใหม่เขียนกฎหมายแบบเพิ่มอำนาจนี้ เขียนกฎหมายจำกัดอำนาจลงหน่อย แล้วก็เร่งบริการประชาชนให้มันมีประสิทธิภาพ ผมมีความเห็นอย่างนั้น ความเห็นของท่านกับผมมันคนละเรื่อง ผมยังยืนยันว่าขอตัด ถ้าท่านจะประนีประนอมผม ถ้าเอาเฉพาะ (๙) ไว้ผมก็ไม่ว่า แต่ว่าตัด (๑๐) ให้ผมหน่อย มันไม่กระทบกระเทือนอะไรหรอก คณะกรรมการมีอำนาจอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายทิวา เงินยวง (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม ทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
 ในฐานะกรรมธิการ ที่จริงท่านขจิตร์ก็ได้พูดคุยกันในประเด็นนี้ในกรรมธิการ
 สำหรับชื่อธนาคารกับสถาบันการเงินตาม (๙) เราต้องยอมรับว่า ณ วันนี้
 เราเขียนกฎหมายฉบับนี้ภายใต้หลักการพื้นฐานที่ต้องการคุ้มครองประชาชน
 ผู้จะซื้อจะขายที่ดินจัดสรร เพราะฉะนั้นการที่ให้ระบุชื่อธนาคารไว้
 เพื่อประกอบในการตัดสินใจของพี่น้องประชาชนซึ่งจะต้องผ่อนส่งที่ดินจัดสรร
 เป็นระยะเวลาเป็นสิบ ๆ ปี ตามแต่เงื่อนไขของสัญญาในแต่ละโครงการ
 เพราะฉะนั้นการระบุไว้จะก่อให้เกิดการใช้ดุลยพินิจของพี่น้องประชาชนว่า
 จะเชื่อมั่นในสถาบันการเงินใดหรือไม่ หรือธนาคารใดหรือไม่ ซึ่งที่ท่านขจิตร์
 บอกว่า อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ไหม เปลี่ยนแปลงได้ แต่จะต้องขออนุมัติ
 คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราร่างมาใน (๙) นั้น
 เพื่อให้เกิดความโปร่งใส แล้วก็เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนผู้จะซื้อจะขาย
 ที่ดินจัดสรรสำหรับใน (๙) สำหรับใน (๑๐) นั้น เราต้องยอมรับว่าหลักการ
 ในการเขียนกฎหมายนั้น โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมกล้ายืนยันและเปิดเทป
 ในชั้นกรรมธิการ รวมทั้งดูรายงานการประชุม ถอดเทปได้เลย ท่านอธิบดีกรมที่ดิน
 ได้พูดในช่วงการประชุมครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ทุกครั้ง และถึงมาตราที่สำคัญ
 เกี่ยวกับอำนาจและดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่
 กรมที่ดินหรือสำนักงานที่ดินต่าง ๆ ที่จะมีบทบาทต่อการจัดสรรที่ดิน ท่านพูด
 ประโยคหนึ่งว่า ต้องพยายามเขียนกฎหมายให้โปร่งใสให้รัดกุม และก็ไม่เปิดโอกาส
 ให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจมากเกินไป ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดช่องทางต่าง ๆ นี้ผมจำได้
 ผมโค้ด (Code) คำพูดในท่านองนี้ ไปตรวจสอบได้ที่กรรมธิการวิสามัญ ใน (๑๐)
 ถ้าดูการเขียนกฎหมายทุกฉบับ ไม่ว่าจะในฉบับนี้ ในมาตรา ๙ ก็จะได้เห็นว่า
 อำนาจคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางเราก็ต้องเปิดช่องไว้ ปฏิบัติการอื่นตามที่
 บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น กฎหมายทุกฉบับที่เป็นรูปของคณะกรรมการ
 เราเขียนกฎหมายไว้เช่นนี้ทั้งสิ้นเลย แต่กรอบมีครบ ตรงมาตรา ๒๔ (๑๐) นี้
 หลักฐานและรายละเอียดอื่นที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรตามความจำเป็น

คำว่า คณะกรรมการ หมายถึงระดับจังหวัด ซึ่งมีอำนาจในการให้อนุญาต เราอาจจะมองไปในอนาคตนั้นกฎหมายถ้าฟิกซ์ (Fix) ไว้แค่ (๙) เกิดต้องการหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อม ถ้าต้องการหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่น ซึ่งอาจจะมีข้อกำหนดเทศบัญญัติมีอะไรต่าง ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่เปิดการอุดช่องว่างหรือช่องโหว่ของของกฎหมายไว้ใน (๑๐) แล้วนี่ ผมคิดว่ามันอาจจะ เป็นอุปสรรคต่อการจัดสรรที่ดิน แล้วอาจจะ ทำให้ประชาชนไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๐ นี้ ผมคิดว่าสิ่งที่เราเปิดไว้อีกประการหนึ่งนั้นไม่ได้ เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการ ในการให้อนุญาตเลย เพราะว่าเรามีปัญหาเรื่องการตั้งเรื่อง การจัดสรรที่ดิน เดิมนั้นต้องขอที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินที่กรุงเทพฯ เท่านั้น กฎหมายฉบับนี้ เรากระจายอำนาจไปยังระดับจังหวัดทุกจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับ ผู้จัดสรรที่ดิน เรากระจายอำนาจให้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรากังวลและเป็นการยืนยัน ที่ท่านเลขาฯ กรรมการวิสามัญท่านพูดอยู่เสมอว่าลดคลยพินิจ ตรงนี้ชัดเจนครับ ในมาตรา ๒๖ นี้เรากำหนดเงื่อนไขเวลาเลยครับ ถ้า ๔๕ วัน คณะกรรมการ ให้อนุญาตนี้เราถือว่าให้อนุญาตโดยอัตโนมัติ เพราะฉะนั้นเรื่องที่จะทำให้ ผู้จัดสรรที่ดินจะประสบกับปัญหาและอุปสรรคว่า เตี้ยวเรียกเอกสารนั้นเอกสารนี้ ตรงนี้เป็นไปไม่ได้ครับ เพราะว่า เป็นอำนาจและเป็นหน้าที่ของ เขาที่จะต้อง พิจารณาให้เสร็จ เราพิจารณากันถึงขนาดว่า ในรอบ ๑ เดือนถ้าประชุม ๑ ครั้ง จะทำอย่างไร เราคิดว่าในช่วง ๔๕ วันที่เรากำหนดไว้นี้เป็นเงื่อนไขเวลา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบวิธีปฏิบัติทางปกครอง ๔๕ วัน เราพยายามตรวจสอบกระบวนการทางด้านกฎหมายอื่น เพื่อนำมาใช้ใน กระบวนการการอนุญาตจัดสรรที่ดินตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรานี้มี การแก้ไขเฉพาะเป็นบางจุด มีการเพิ่มมาตรา ๔ ทวิ ด้วยนะครับ ท่านขจิตยังติดใจไหมครับ ไม่ติดใจแล้วนะครับ เชิญคุณประกิจครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ ตอนแรกอ่านดูแล้วก็คิดว่าจะเห็นด้วย กับคณะกรรมการ แต่เมื่อฟังท่านชี้แจงก็เลยค่อนข้างที่จะ เป็นกังวลในปัญหา ที่ท่านชี้แจงนะครับ คือประเด็นแรกที่ท่านบอกว่าต้องการที่จะให้ใส่ชื่อธนาคารไว้

เพื่อเป็นหลักประกันต่อประชาชนให้เห็นว่าตรงนี้มีความมั่นคง ในการที่ถ้าให้ บริษัทใดบริษัทหนึ่งไปจัดสรรที่ดินแล้วก็สามารถที่จะให้ประชาชนนั้นทราบ และสามารถที่จะแก้ปัญหาในเรื่องของการที่จะเกิดปัญหาขึ้นมาในภายหลังได้ ถ้าเกิดกรณีการที่อาจจะไม่ได้รับโอน หรือเกิดจากปัญหาอย่างอื่นใดก็ตาม ท่านประธานครับ ในปัจจุบันท่านก็คงเห็นแล้วนะครับ ว่าหลายธนาคาร หลายสถานที่ที่จัดสรรที่ดินแล้วก็จะใส่ชื่อครับ สนับสนุนโดยธนาคารกรุงเทพ สนับสนุนโดยธนาคารนี้ ผมขออ่านชื่อว่าเขียนไว้เหมือนกัน แต่จริง ๆ แล้ว ลึก ๆ ลงไปตรงนี้ ถ้าจะให้เกิดความชัดเจนจริง ๆ อย่างที่คณะกรรมการ ต้องการ ต้องเป็นเอกสารชิ้นหนึ่งเป็นหนังสือรับรองจากธนาคารที่เขียนไว้ บอกว่า ถ้าบริษัทนี้ทำการจัดสรรที่ดินแปลงนี้เกิดขึ้นจะได้รับการรับรองเป็น หนังสือรับรองจากธนาคารขึ้นมา หรือจากสถาบันการเงิน อย่างนั้นจะต้องถือว่าเป็น เอกสารชิ้นหนึ่งที่เชื่อถือได้ แต่ว่าเพียงแต่ใส่ชื่อธนาคารไว้เฉย ๆ หรือสถาบันการเงินไว้เฉย ๆ ผมคิดว่าไม่ได้เป็นหลักประกันให้แก่ประชาชน แต่อย่างใดทั้งสิ้น ประชาชนก็จะต้องได้รับความเดือดร้อน ถ้าเกิดว่า สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดขึ้นในอนาคตนั้นเป็นอีกลักษณะหนึ่งขึ้นมา ไม่ว่าจะได้รับการดูแลอย่างไรก็ตาม ก็จะเป็นปัญหาที่ตามมาเช่นเดียวกัน-----

ถ้าตรงนั้นผมพยายามดูข้อความที่เขียนไว้ทั้งหมดเพียงแต่เขียนชื่อไว้เท่านั้นเอง แต่ถ้าเป็นหนังสือรับรองจากธนาคารตรงนั้นเป็นการยืนยันไว้ อาจจะใช้คำว่า เป็นหนังสือรับรองจากธนาคารหรือสถาบันการเงินที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนดไว้ และขณะเดียวกันมีหนังสือรับรองอีกฉบับหนึ่งแนบมาด้วย ผมคิดว่าตรงนั้น จะเป็นหลักประกันให้แก่ประชาชนได้ดีที่สุด ดังนั้นคือ (๙) ผมเห็นด้วยกับท่านขจิตร์ ที่ได้อภิปรายไป ส่วน (๑๐) แม้จะใช้ระยะเวลา ๕๕ วัน ว่าท่านกำหนดแล้วก็ตาม แต่กระผมกราบเรียนต่อท่านประธาน ตรงนั้นเป็นสิ่งที่เบื้องต้น ผมไม่อยากจะให้คำ บอกว่า เราไม่เสียใจข้าราชการประจำ แต่ขณะเดียวกันสิ่งที่ปฏิบัติก็ตาม อาศัยเงื่อนไขของข้อกฎหมายบางอย่างนี้ละครับ เป็นทางออกในกรณีการที่จะตั้ง หรือขณะเดียวกันใช้ระยะเวลาเพื่อไม่ให้ความสะดวก ตรงนี้ท่านก็ทราบอยู่แล้ว เป็นที่มาของการให้ลีนบาทคาดสินบนกันอยู่เป็นประจำ ก็เพราะว่าเขียนกฎหมาย ลักษณะตั้งแต่ (๑๐) ไปนี้ละครับ ดังนั้นถ้าเขียนไว้แบบนี้ถ้าตนเองคิดว่าขณะนั้น ยังไม่มีอะไรอื่นก็ไม่ต้องใส่อะไรไว้ ก็คิดว่าเอาสิ่งที่มีอยู่ ถ้าเห็นว่ามีความจำเป็น ต่อไปในอนาคตว่าสมควรจะมีสิ่งเพิ่มเติมมากขึ้นก็เอามาใส่ไว้เป็น (๑๐) (๑๑) (๑๓) ต่อไปได้ แต่จะเขียนไว้เพียงแค่นี้ผมคิดว่าเป็นช่องทางให้แก่เจ้าหน้าที่บางคน ที่อาจจะแสวงหาประโยชน์ได้ ถ้าลีนบาทที่ติดนั้นจะเป็นเหมือนท่านอธิบดีคนนั้น ตลอดไป และเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจะเป็นอย่างนี้ตลอดไปมันก็ค่อนข้างจะดี แต่ว่า ถ้าเกิดต่อไปในอนาคตไม่ดีอย่างนี้จะทำอย่างไรละท่านประธานครับ ดังนั้น ผมเห็นว่าไม่สมควรที่จะเขียนเปิดช่องให้แก่ข้าราชการประจำอาจจะแสวงหา บางสิ่งบางอย่างได้เช่นเดียวกันครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการครับ เมื่อสักครู่ท่านขจิตร์บอกว่าถ้า (๙) จะคงไว้ และตัด (๑๐) ออก เป็นการประนีประนอม เชิญท่านทิวาครับ

นายทิวา เงินสงวน (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการได้ตรวจสอบ ดูแล้วใน (๑๐) ที่ท่านขจิตร์ให้ความเห็นมา เราดูว่าในมาตรา ๑๕ แล้วก็ มาตรา ๑๖ ดังนั้นคณะกรรมการสามารถออกข้อกำหนดได้ระดับจังหวัด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเห็นด้วยใช่ไหมครับ

นายทิวา เงินสงวน (กรรมาธิการ) : เพราะฉะนั้นตามที่ คุณขจิตร์บอก ใน (๙) คงไว้ ใน (๑๐) เราไปใช้มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ได้ กรรมาธิการยินดีตัดตามที่ท่านขจิตร์ ชัยนิคม เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านขจิตรตกลงกรรมาธิการยอมรับที่ท่านเสนอคือ (๘) คงไว้ตัด (๑๐) ไขใหม่ ยังติดใจตรงไหนอีกเชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่ผมเสนอความเห็นไปแล้ว บังเอิญที่ท่านกรรมาธิการได้มาอธิบายผมท่านเองว่า (๘) ก็ยังดี (๑๐) ก็ยังดี ผมก็เลยเตรียมจะอภิปรายว่าผมจะคงไว้ทั้งหมด แต่ว่าอย่างไรก็ตามถ้าท่านประนีประนอมโดยตัด (๑๐) ออก ผมถือว่าผมได้ครึ่งหนึ่งผมยอมได้ แต่ว่าขออนุญาตให้ความเห็นคืนไปใน (๘) ในมุมมองที่ตรงกันข้ามว่า ท่านมองว่าเวลาเอาชื่อธนาคารใส่ไว้แล้วจะเป็นเรื่องคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน แต่ท่านคิดตรงกันข้ามไหมครับ เพียงแต่เอาชื่อมาใส่แล้วไม่ผูกพันอะไร มันจะเป็นเครื่องมือทำให้ ถ้าจะหลอกประชาชน มันจะหลอกได้ดีขึ้นไหม ผมขอท่านว่ามองในมุมมองกลับ เพราะว่าท่านบอกว่าเอาชื่อสถาบันการเงินเพื่อประชาชนจะได้รับ ความคุ้มครอง ที่นี้ผมถามว่าบางที่เอาชื่อใส่เฉย ๆ และเปลี่ยนได้ไหม เปลี่ยนได้ ท่านไม่คิดในด้านตรงกันข้ามหรือว่าพอมีชื่อธนาคารตราแล้วมันหลอกชาวบ้านได้ดีขึ้นครับ ต้องมีข้อผูกพันมากกว่านี้ถ้าเป็นไปได้ ส่วนข้อเสนอท่านมาผมรับได้คือตัด (๑๐)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือตกลงอย่างนี้นะครับ ทางกรรมาธิการมีความเห็นสอดคล้องกับท่านขจิตรผู้สงวน ซึ่งมีอยู่ท่านเดียว (๘) คงไว้ (๑๐) ตัดออก ถือว่าผู้สงวนพอใจ ไม่ติดใจตามนี้นะครับ กรรมาธิการเห็นด้วย เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖
 มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๒๙ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข
 หมวด ๓ การดำเนินการจัดสรรที่ดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ทวิ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖
 คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การบำรุงรักษาสาธารณูปโภค มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนไม่ติติจจะครับ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๔๕ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๕ จัตวา คณะกรรมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๕ เบญจ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๕ ฉ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๕ สัตต คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๕
 การยกเลิกการจัดสรรที่ดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙
 และมาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ ทวิ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ ทวิ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๗ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๕๘ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๐ คณะกรรมาธิการตัดออก อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีมีการแก้ไข

๔๓)

สผ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๒๑/๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ เป็นการจบการพิจารณา ครับ ต่อไปจะ เรียบตาม
ท่านสมาชิกว่าจะมีท่านใดแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ในวาระที่ ๒ นี้ะ ครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะ ครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะ
เรียบตามมติที่ประชุมว่าจะ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ในวาระที่ ๓ นะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องกรรมาธิการหรืออยู่ข้างนอก
กรุณาเข้ามาในห้องประชุมด้วย มติจะเวียนถามจากที่ประชุมก็คือว่า จะเห็นชอบ
กับร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. . . . . หรือไม่ ถ้าหากว่าท่านเห็นชอบ
ก็กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านสมาชิกเข้ามาแล้ว
กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ
ถ้าเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติของที่ประชุมเห็นด้วย ๑๖๗ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
การจัดสรรที่ดิน พ.ศ. . . . . จบการพิจารณา ขอขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ซึ่งท่านมยุรา อูร์เคนทร์ เป็นผู้เสนอ นอกจากนี้ยังมีร่างพระราชบัญญัติ
ในทำนองเดียวกันของท่านอัญชลี วานิช เทพบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ
และร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันของท่านธารทอง ทองสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ
จึงขออนุญาตจากที่ประชุมให้นำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับมาพิจารณา
ในคราวเดียวกัน เชิญท่านดอกเตอร์เจริญมีอะไรเชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมใคร่จะขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม คือว่าเอาชื่อบุคคลทั้ง ๓ อัน
มาเรียงตามลำดับใหม่ สาเหตุที่ขอเรียงตามลำดับใหม่ก็คืออยากจะให้เรียง
ดังต่อไปนี้ ก็คือว่าของ ส.ส. อัญชลี อันดับ ๑ ของ ส.ส. ธารทอง อันดับ ๒
ของ ส.ส. มยุรา อันดับ ๓ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าระเบียบวาระอันนี้
ได้สืบสนนิตหน่อย ก็คือว่าได้ลอกเอามาจากระเบียบวาระเดิมจากการประชุมสภา
ฉบับลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓ สำหรับการประชุมวันพุธที่ ๑๕ มกราคม
ซึ่งมีชื่อร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคลอยู่ ๓ ฉบับ เรียงตามลำดับก็คือของ ส.ส. อัญชลี
อันดับก่อน ก็คือ ๕.๘ และก็ของ ส.ส. ธารทอง อันดับ ๒ ๕.๒๙ ส.ส. มยุรา
อันดับ ๓ ๕.๔๘ ที่นี้เมื่อเจ้าหน้าที่มาทำใหม่ก็สืบสนพอสมควร กระผมเลยตาม
เจ้าหน้าที่แล้ว เจ้าหน้าที่บอกว่าสาเหตุที่ยกขึ้นมาอย่างนี้เพราะมีผู้เสนอกฎหมาย
ตอนนั้นยกร่างฯ ขึ้นมาคือตัวกระผมเองเสนอ กระผมก็เห็นในชื่อของ ส.ส.
มยุราก่อน คือเอาท้ายสุดเอามาไว้อันก่อน ฉะนั้นเจ้าหน้าที่จึงเรียงลำดับอย่างนั้น
ด้วยความเคารพต่อ ส.ส. ทั้ง ๓ ท่าน ก็อยากจะเคารพตามมติเดิมก็คือว่า
คนไหนเสนอก่อน ได้มาก่อน คนไหนเสนอหลังได้มาทีหลัง ด้วยเหตุนี้ก็อยากจะใคร่
จะขออนุญาตท่านผู้เสนอทั้ง ๓ ท่าน ขอเสนอเรียงลำดับต่อไปนี้ก็คือว่า
ของ ส.ส. อัญชลี อันดับ ๑ ส.ส. ธารทอง อันดับ ๒ และ ส.ส. มยุรา
อันดับ ๓ ซึ่งจะเสนอในวันเดียว ขอผู้รับรองด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านเสกสรรค์ แสนภูมิ มีอะไรเชิญครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพไปถึง
ท่านอาจารย์เจริญ ขอภัยที่เอ่ยนาม ความจริงร่างฯ ทั้ง ๓ ร่างฯ นั้น
ใครจะขึ้นก่อนขึ้นหลังไม่สำคัญ เพราะมันลอกกันมาทั้ง ๓ ร่างฯ คล้าย ๆ กัน
ท่านประธาน ด้วยความเคารพครับ ไม่ต้องชิงไหวชิงพริบกันหรอกครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คือท่านเสกสรรค์ก็เป็นข้อสังเกต ชื่อร่างฯ ก็เหมือนกันนะครับ
เพราะฉะนั้นเมื่อท่านอาจารย์เจริญเสนอมีผู้รับรองถูกต้อง ไม่มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติให้นำร่างพระราชบัญญัติชื่อสกุล
ของคุณอัญชลีขึ้นมาพิจารณาก่อน แล้วตามด้วยของคุณธารทอง และก็ตามด้วย
ของคุณมยุรานะครับ เชิญคุณอัญชลีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร (ภูก่เกิด) : เรียบนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ดิฉัน อัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหรัวภูเก็ท
 พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ดิฉันและคณะคือคุณหญิงสุพิศตรา มาศดิศถ์ ท่าน ส.ส.
 นิภา พริงสุลกะ ส.ส. คมคาย พลบุตร และ ส.ส. รัตนา อนันต์นาคินทร
 ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
 เข้าสู่สภาตั้งแต่เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๐ ค่ะ และท่านประธานในขณะนั้น
 ได้กรุณาบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระให้และได้มีการนำเข้าสู่การพิจารณาของ
 สภาผู้แทนราษฎรของเรามาครั้งหนึ่งแล้วตั้งแต่เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐
 ที่ผ่านมา ขณะนั้นรัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
 เป็นนายกรัฐมนตรีนะคะ แต่รัฐบาลโดยรัฐมนตรีในขณะนั้นเองได้ขอต่อสภา
 นำร่างพระราชบัญญัติของดิฉันกับคณะไปพิจารณาก่อนรับหลักการ จึงทำให้
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของดิฉันและคณะค้างอยู่ในระเบียบวาระอยู่เป็นเวลา
 ๒ ปีเต็ม ๆ ที่ผ่านมาค่ะ ต้องกราบเรียนชี้แจงสักเล็กน้อย ซึ่งเมื่อสักครู่
 ท่าน ส.ส. เสกสรรค์ แสนภูมิ ขออภัยที่ต้องเอ่ยนาม ได้บอกว่า
 ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับได้ลอกกันมานั้น ดิฉันต้องกราบเรียนคะว่า
 ดิฉันไม่ได้ลอกกฎหมายที่ไหนอย่างไร เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ได้ทำค้าง
 ทิ้งไว้ตั้งแต่เมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาแล้วคะ เพราะฉะนั้น ๒ ปีเต็ม ๆ ที่ผ่านมา
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงได้มีโอกาสกลับมาพิจารณาร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง
 ในวันนี้ จึงอยากจะเรียนต่อท่านประธานคะว่าสำหรับเหตุผลที่ใช้สนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของดิฉันอาจจะต้องมีการแก้ไขบ้างเล็กน้อยคะ
 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งได้ประกาศใช้ไปเมื่อ
 เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ คือหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติของดิฉันได้ เข้าสู่สภา
 แล้ว ท่านประธานคะ จากการที่ดิฉันและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เข้าสู่สภานั้นมีหลักการและเหตุผล
 ดังนี้คะ

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และ
 มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พุทธศักราช ๒๕๐๕

เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและ เสรีภาพของ
 ชนชาวไทยไว้ในมาตรา ๓๐ กำหนดว่า "บุคคลย่อมเสมอกันตามกฎหมาย

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศไม่อาจกระทำได้" แต่เนื่องจาก กฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล พุทธศักราช ๒๕๐๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับหญิงมีสามี ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ ว่า "หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี" ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวนี้น่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคลให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน โดยให้หญิง ซึ่งทำการสมรสมีสามีแล้วนั้นมีสิทธิเลือกใช้ชื่อสกุลของสามี หรือจะยังคงใช้ ชื่อสกุลเดิมของตนก็ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานคะ นอกจากนั้นดิฉันคงอยากจะต้องกราบเรียนว่า ก่อนที่เราจะมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น อยากจะให้เราย้อน กลับไปดูถึงเจตนารมณ์ของการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่ในอดีตคะ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เดิมเรียกกันว่าพระราชบัญญัติขนานนามสกุล บัญญัติขึ้นเมื่อพุทธศักราช ๒๔๕๖ โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ของเรานั้นได้ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศใช้ โดยมีวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ชัดเจนดังปรากฏดังนี้คะ

วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้มีขึ้นเพื่อบัญญัติวิธีจดทะเบียน คนเกิด คนตาย แลทำงานสมรสให้เป็นการมั่นคงชัดเจนสืบไป แลวิธีจดทะเบียน อันนี้ย่อมอาศัยสอบสวนตำหนิรูปพรรณสันฐานบุคคลแลเทือกเถาเหล่ากอสืบมาแต่ บิดามารดาใดให้ได้รับความแม่นยำก่อนจึงจะทำได้

เพื่อจะให้ผลสำเร็จดังพระราชประสงค์นี้ทรงพระดำริว่าบุคคล ทุก ๆ คนจำเป็นต้องมีชื่อทั้งชื่อตัวและชื่อสกุล

นี่คือวัตถุประสงค์ของการตั้งชื่อสกุลเพื่อแสดงเทือกเถาเหล่ากอของบุคคลคนนั้นว่ามาจากไหน มาจากบิดามารดาใด เพื่อให้เกิดความชัดเจนเท่านั้น แต่พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวคือพระราชบัญญัติขนานนามสกุลนั้นไม่ได้บัญญัติบังคับให้ผู้หญิงซึ่งทำการสมรสแล้วนั้นต้องใช้ชื่อสกุลของสามีแต่อย่างใด เพราะในมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติขนานนามสกุล พ.ศ. ๒๔๕๖ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า หญิงได้ทำงานสมรสมีสามีแล้วให้ใช้ชื่อสกุลของสามีแลคงใช้ชื่อสกุลเดิมของตนก็ได้ ท่านประธานคณะกรรมการนี้เราจะเห็นได้ชัดว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น ท่านได้ให้สิทธิ ให้เสรีภาพและให้ความเสมอภาคแก่สตรีไว้อย่างสง่างาม แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๕ ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เปลี่ยนชื่อเป็น พระราชบัญญัติชื่อบุคคล และในที่สุดก็ได้มาแก้ไขในมาตรา ๑๒ ใหม่ว่า หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี บัญญัติไว้เพียงแค่นั้นค่ะ แล้วก็ถือเป็นหลักปฏิบัติตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาว่า ผู้หญิงเมื่อแต่งงานหรือทำการสมรสแล้วนั้นจะต้องใช้ชื่อนามสกุลของสามีทั้งสิ้นค่ะ ตรงนี้เองเป็นกฎหมายที่ทำให้เราตระหนักกันว่าเป็นการจำกัดศักดิ์สิทธิของผู้หญิงลงไปทีเดียว เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในปีพุทธศักราช ๒๕๔๓ ปีนี้ละคะ ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ ซึ่งอีกไม่นานเราจะรับสหัฐวรรษใหม่กันแล้วนั้น ดิฉันคิดว่าการที่สภาผู้แทนราษฎรของเราในวันนี้จะมีการแก้ไขกฎหมายฉบับดังกล่าวขึ้นมาย่อมจะไม่เป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ดั้งเดิมของกฎหมายฉบับนี้แต่อย่างใด เพราะฉะนั้นเราควรจะมีสิทธิที่จะทำได้โดยชอบธรรมนั้นเป็นเหตุผลประการที่ ๑

สำหรับเหตุผลประการที่ ๒ นั้น ดิฉันคิดว่าโครงสร้างของสังคมไทยที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ บุคคล ๒ คนรักกันและมุ่งหวังที่จะแต่งงานกันนั้น แต่เดิมคน ๒ คนคงจะไม่ได้มาให้ความสำคัญในเรื่องของการใช้ชื่อสกุลว่าจะใช้ชื่อสกุลของใครเป็นหลัก แต่คงจะต้องยึดมั่นเอาความรักเป็นหลัก และความมุ่งมั่นที่จะก่อสร้างสร้างตัวสร้างครอบครัวให้เป็นครอบครัวที่พึ่งพาช่วยกันต่างหาก แต่พอหลังจากแต่งงานไปแล้วสิคะ กฎ ระเบียบ กติกา ต่าง ๆ ของสังคมต่างหากที่สร้างความเคยชินให้กับผู้ชายว่า เมื่อผู้หญิงแต่งงานแล้วนั้นจะต้องใช้นามสกุลของสามีซึ่งจริง ๆ ดิฉันคิดว่าผู้ชายในปัจจุบันนี้นคงจะไม่ได้ให้ความสำคัญตรงนี้แต่ประการใดเท่าไรนักแล้ว เพราะฉะนั้นหากมีการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กฎหมายฉบับนี้เราจะ เป็นกฎหมายทางเลือกค่ะ เป็นกฎหมายทางเลือกให้กับผู้หญิงว่าเขาจะเลือกใช้สิทธิ จะเลือกใช้นามสกุลของเขาเองหรือจะใช้นามสกุลของสามีก็ได้ ไม่ใช่

เป็นกฎหมายบังคับว่าผู้หญิงที่แต่งงานแล้วต้องมาใช้นามสกุลของตนเองเป็นหลัก มันเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดความเสมอภาคทางด้านกฎหมายให้ผู้หญิงไทยกับผู้ชายไทยของเรา เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เราได้บัญญัติขึ้นในเดือนตุลาคม ๒๕๔๐ ที่ผ่านมามาก นั่นเป็นเหตุผลประการที่ ๒

สำหรับเหตุผลประการที่ ๓ นั้น สืบเนื่องมาจากอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบจากสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๒ ซึ่งประเทศไทยของเรานั้นได้เป็นภาคีแล้วก็ได้ให้การรับรองไว้ด้วยนั้น ประเทศไทยของเราได้ตั้งข้อสงวนไว้หลายข้อ และขณะนี้ก็ยกเลิกข้อสงวนต่าง ๆ ไปเกือบหมดแล้ว คงเหลือเรื่องสิทธิของการเลือกใช้นามสกุลที่ยังไม่ได้ดำเนินการยกเลิกข้อสงวนนี้ เนื่องจากว่าเรายังไม่มีการแก้ไขกฎหมายในเรื่องของการเลือกใช้นามสกุลนี้เองค่ะ ดิฉันจึงคิดว่าหากรัฐสภาของเราได้ทำการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวแล้วก็ย่อมจะแสดงถึงความก้าวหน้าและความจริงจังของประเทศไทยที่จะย้ำเน้นว่าเราพร้อมแล้วค่ะที่เราจะปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ เพื่อจะได้อยู่บนเวทีโลกกันอย่างสง่างามในครั้งนี้นะคะ

สำหรับเหตุผลประการสุดท้ายค่ะท่านประธาน ซึ่งดิฉันคิดว่าเป็นเหตุผล ซึ่งในสังคมส่วนใหญ่ในขณะนี้มันยังมีความวิตกกังวลแล้วก็ยังเป็นห่วงกันอยู่มาก นั่นก็คือประเด็นในเรื่องของการใช้ชื่อสกุลของบุตรค่ะ หลายท่านเป็นห่วงว่าเมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ได้รับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปแล้วนั้น ลูกหรือบุตรที่เกิดมานั้นจะต้องใช้นามสกุลของใคร ดิฉันคงต้องเรียนต่อท่านประธานแล้วก็ขอยืนยันค่ะ แล้วก็ยึดเอาหลักประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องลักษณะของครอบครัวในมาตรา ๑๕๖๑ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของบิดา ในกรณีที่บิดาไม่ปรากฏ บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของมารดาได้

ตรงนี้เองค่ะ เป็นหลักที่ค่อนข้างแน่นอนนะคะว่า โดยปกติธรรมดาที่บุตรยอมมาใช้ชื่อสกุลของบิดาเป็นหลักอยู่แล้วค่ะ ยกเว้นในกรณีที่บิดาไม่มีหรือบิดาหายสาบสูญไปนั้นก็ เป็นสิทธิที่บุตรจะเลือกใช้นามสกุลของมารดาก็ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันคิดว่าไม่น่าเป็นสิ่งที่น่ากังวลกันนัก เพราะว่าถึงแม้เราจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็ตาม ลูกก็ยังใช้ชื่อสกุลของพ่อเป็นหลักอยู่แน่นอน เว้นแต่สมมุติว่าพ่อเลือกใช้นามสกุลหนึ่ง แม่ใช้นามสกุลเดิม แล้วพ่อกับแม่ตกลงกันได้ว่าลูกที่เกิดมานั้นจะใช้นามสกุลของพ่อหรือของแม่ก็สุดแล้วแต่ ๒ ท่านจะไปพิจารณาร่วมกัน แล้วก็ตกลงให้ลูกเลือกใช้นามสกุลของพ่อหรือของแม่ก็ได้ ต้องเรียนนะคะว่าในเรื่องของกฎหมายนามสกุลของลูกนั้น มีคำพิพากษาศาลฎีกาตัดสินว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมของบุตรที่จะเลือกใช้ชื่อสกุลใดก็ได้ ถ้าหากยังเป็นผู้เยาว์อยู่ก็อยู่ภายใต้การปกครองดูแลของบิดามารดาค่ะ แต่หากบุตรนั้นบรรลุนิติภาวะแล้วนั้น เมื่อเติบโตขึ้นบุตรก็มีสิทธิที่จะตัดสินใจที่จะเลือกใช้นามสกุลของใครก็ได้ จะของพ่อหรือของแม่ หรือถ้าเขาไม่ชอบทั้งนามสกุลของพ่อของแม่เขาจะไปจดทะเบียน เพื่อตั้งเป็นนามสกุลใหม่ก็ย่อมได้ เช่นเดียวกัน กฎหมายปัจจุบันที่เป็นอยู่นั้นลูกก็มีสิทธิที่จะใช้เช่นนี้ได้ เช่นเดียวกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นดิฉันจึงขอให้เหตุผลเพื่อให้เกิดความสบายใจต่อผู้ที่มีความกังวลในเรื่องดังกล่าวค่ะ ทั้งหมดนี้คือเหตุผลที่ดิฉันและคณะได้ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้าสู่สภา และหวังเป็นอย่างยิ่งค่ะ

ท่านประธานว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสุภาพบุรุษทั้งหลายนั้นจะ ได้ให้ความเห็นชอบรับหลักการ ว่าด้วยเรื่องของการใช้ชื่อบุคคลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ค่ะ เพื่อคืนสิทธิอันชอบธรรมที่ผู้หญิงเราเคยมีมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๖๕ กลับคืนให้กับผู้หญิงไทยในปัจจุบันนี้ด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านธารทองครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานคะ ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ ปรับปรุงหลักเกณฑ์การใช้ชื่อสกุลของชายและหญิงเมื่อมีการสมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕)

เหตุผล สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา ๓๐ วรรคสอง ได้บัญญัติว่า "ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน" จึงเป็นการสมควรกำหนดให้ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดให้ชายและหญิงเมื่อสมรสกันมีสิทธิเลือกใช้ชื่อสกุลตามความประสงค์ได้ โดยให้หญิงสามารถเลือกใช้นามสกุลเดิมของตนต่อไป หรือใช้ของคู่สมรสก็ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ซึ่งการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น โดยหลักการและเหตุผลอย่างกว้าง ๆ นั้นก็คงคล้ายคลึงกันกับที่ท่าน ส.ส. อัญชลีได้พูดไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ แต่ไม่ได้หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้จะเหมือนกันหมดนะคะ แม้ว่าหลักการกว้าง ๆ จะคล้ายคลึงกัน แต่ว่าก็ยังมีบางประเด็นที่แตกต่างกันบ้าง ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะให้เป็นที่ยอมรับกันได้นะคะ โดยเป็นไปตามสภาพความเป็นจริงในโลกยุคปัจจุบันที่ว่าครอบครัวสมัยใหม่นั้นเป็นครอบครัวที่มีขนาดเล็กลงไม่เหมือนกับในยุคนั้น ๆ ที่แต่ละครอบครัวนั้นอาจจะมีบุตรชายหญิงเป็นจำนวนมาก แต่ปัจจุบันนี้ครอบครัวจะเหลือเพียงคนหรือสองคน จะมีบุตรเพียงคนหรือสองคน เพราะฉะนั้นการที่จะคาดหวังจะมีบุตรชายเพื่อที่จะเป็นผู้สืบสกุลก็ยากขึ้นในปัจจุบัน บางครอบครัวนั้นอาจจะมีลูกสาวทั้งหมด เพราะฉะนั้นการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นการเปิดโอกาสให้ครอบครัวที่เล็กลงนั้นสามารถมีทายาทสืบทอดสกุลกันต่อไปได้ แล้วก็ทำให้ลูกสาวนั้นสามารถเป็นผู้ที่จะเป็นทายาทสืบต่อไป แล้วเมื่อสามารถเป็นทายาทในการสืบทอดชื่อสกุลของตัวเองแล้วนั้นก็จะทำให้เกิดสิทธิหลาย ๆ อย่างตามมาด้วย แล้วก็ครอบครัวเองก็จะเห็นความสำคัญของบุตรสาว เช่น การให้การศึกษา ก็จะมีการเท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น เหมือนกับที่มีบุตรชาย เพราะถือว่าลูกสาวสามารถสืบสกุลได้ และเมื่อมีความเท่าเทียมกันอย่างนี้แล้ว ก็จะเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ให้สิทธิชายและหญิงเท่าเทียมกัน และนอกจากนั้นแล้วก็ยังเป็นไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งขณะนี้หญิงเองก็ต้องออกทำงานนอกบ้านสามารถประกอบอาชีพของตัวเอง แล้วหลาย ๆ คนก็ได้ใช้ชื่อสกุลเดิมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานจนกระทั่งเป็นที่รู้จักกันดีโดยทั่วไป

เพราะฉะนั้นก็เหมือนกับเป็นเครื่องหมายการค้าของบริษัทบางอย่างเหมือนกัน นะคะว่าผู้หญิงก็อยากจะเก็บชื่อสกุลของตัวเองไว้ และเป็นสิ่งที่ดีนะคะ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เสียมเสียบ และนอกจากนั้นแล้วก็คงจะทำให้เรานั้นสามารถ เทำเทียมกับนานาชาติอารยประเทศได้ ในแง่ที่ว่าไม่ต้องขอยกเว้นอนุสัญญา ว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติในแง่เพศ ในข้อที่ว่าด้วยการใช้ชื่อสกุลของผู้หญิง คือให้หญิงนั้นสามารถมีเสรีภาพในการที่จะเลือกใช้ชื่อสกุลของตัวเองได้นะคะ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเหตุผลเพิ่มเติมเข้ามาอีกในการที่จะขอการสนับสนุน จากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ที่จะให้ผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ จึงเรียนมา เพื่อได้โปรดพิจารณาสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ ผู้รับมอบหมายจากท่านมยุรา อูร์เคนทร์ นะครับ นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อเป็นการยืนยันว่าชาวไทย ก็มีจิตใจกว้างขวางที่จะให้การสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ เพื่อที่จะให้สุภาพสตรี ได้มีสิทธิเท่าเทียมกับชายตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เมื่อกระผมได้รับมอบหมายจาก ท่าน ส.ส. มยุรา อูร์เคนทร์ ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม กระผมก็ยินดีที่จะเสนอ กฎหมายฉบับนี้ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรอันทรงเกียรติแห่งนี้แทน ซึ่งกระผม อยากจะกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่ง ส.ส. มยุรา อูร์เคนทร์ ได้เสนอเอาไว้ ซึ่งก็ได้รับอนุมัติจากทางพรรคความหวังใหม่ เป็นที่เรียบร้อยว่าเราไม่ขัดข้องในการที่จะให้มีกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้เกิด ความทัดเทียมในสิทธิหญิงและชาย กระผมขอกราบเรียนหลักการดังต่อไปนี้ครับ

หลักการ ปรับปรุงหลักเกณฑ์การใช้ชื่อสกุลของชายและหญิงเมื่อมี การสมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕) ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายที่อาจจะค่อนข้างล้าสมัยหน่อยนะครับ ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญปีพุทธศักราช ๒๕๔๐

เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา ๓๐ วรรคสอง ได้บัญญัติว่า "ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน" แต่เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับ หญิงมีสามีได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ ว่า

"หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี" ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวน่าจะขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงที่จะสามารถเลือกใช้นามสกุลเดิมของตนต่อไป หรือใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสก็ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ แล้วก็นำเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ เพื่อให้ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณา กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปราย ท่านเสกสรรค์ เชิญครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ผมขอกราบเรียนท่านประธานไปกราบอภัยต่อผู้เสนอร่างฯ นิดหนึ่งนะครับ ความจริงแล้วผมก็มีความเข้าใจว่าหลักการและเหตุผลของ ๓ ร่างฯ นั้นคล้ายคลึงกันนะครับ ผมไม่ได้กล่าวหมายถึงเป็นการถูกเหยียดหยาม แต่ผมหมายถึงว่าจะเสนอร่างฯ ของท่านผู้ใดก็ได้ แต่ในตอนที่ตั้งกรรมาธิการจะเอาร่างฯ ของท่านผู้ใดเป็นหลักก็ค่อยว่ากัน ผมมีความประสงค์อย่างนั้นนะครับ แต่ตอนนี้ผมก็ถึงบางอ้อแล้วว่าทำไมถึงไม่เอาร่างฯ ของคุณมยุราเป็นหลักนะครับ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมเองใคร่ขอเรียนว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ผมภูมิใจระบบรัฐสภา เป็นอย่างไรครับท่านประธาน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ ที่ผมเข้ามาสภาแห่งนี้เป็นเรื่องท่านประธานหลายรุ่น แต่อยากจะบอกว่าทำไมผมดีใจ คือผมเพิ่งเห็นการเสนอกฎหมายจากล่างขึ้นบน เดิมทีเรามีแต่การนำเสนอกฎหมายจากบนลงล่าง กฎหมายจากกระทรวงผ่านคณะรัฐมนตรี เหมือนปล่อยครกลงเขา แต่ใน ณ เวลานั้นผมก็ดีใจว่ากฎหมายที่เสนอโดยสมาชิก คือเข็นครกขึ้นเขานั้น บัดนี้ได้รับการพิจารณา -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผมภูมิใจตรงนี้ก็เพราะว่านั่นคือสภาของเราเป็น สภาฝ่ายนิติบัญญัติโดยแท้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนนิดหนึ่งก็คือว่า ผมได้รับฟังเสียงครหานินทาจากข้างนอกเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อ ๒ เดือนที่ผ่านมา โดยจริง ๆ แล้วผมไม่ทราบว่าจะเข้าสู่ระเบียบวาระ ผมเองให้ความเคารพสตรีนะครับ เพราะว่าสตรีนั้นก็คือเพศแม่ ผมไม่อาจที่จะ อภิปรายอะไรที่จะ เป็นการคัดค้าน จริง ๆ แล้วผมให้การสนับสนุน แต่ท่านประธานครับ ด้วยเสียงที่วิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวนั้นก็ทำให้ผมเป็นห่วงใยต่อสภาและสมาชิก โดยเฉพาะสุภาพสตรีที่เป็นสมาชิกอยู่ขณะนี้ เขาก็บอกว่า เอ๊ะ นี่หมองานทำ หรือยังสภานี้ ทำไมถึงเสนอกฎหมายกันอย่างนี้ ทำไมเรื่องความทุกข์ยากของ ปัญหาพี่น้องชาวบ้าน สตรีที่ถูกเอารัดเอาเปรียบไม่นำเสนอ อันนี้เป็นเรื่องจริง ท่านประธาน เช่นกรณีว่า ผู้ชายเอาน้ำร้อนรดหน้าผู้หญิงออก ไอทีวี อย่างนี้ ทำไมไม่เพิ่มโทษพวกที่ทำลายผู้หญิงเหล่านี้ให้มันได้รับโทษหนัก ๆ ข่มขืนกระทำชำเราสุภาพสตรีหรือเด็ก แม่ ๕ ขวบในจอทีวีที่มาตายทั้งในเสื้อผ้า นักเรียนนั้น ทำไมไม่เพิ่มโทษตรงนี้ ทำไมต้องดำเนินการถึง ๓ ชั้นของศาล อย่างนี้เป็นต้นท่านประธาน บางคนยังพูดติดตลกว่าทำไมไม่เพิ่มกฎหมาย เอาของกลางมาประกอบในคดีด้วยนะครับ เรื่องข่มขืนกระทำชำเรา ท่านประธานครับ นี่ก็จะเป็นเรื่องที่เล่ากันนะครับ คือผมไม่เห็นด้วยกับการ เอาเปรียบสตรี แล้วผมก็ไม่เห็นด้วยที่จะต้องไปกดดันหรือบีบบังคับสตรีครับ ผมเองยังเอิญมีลูกสาวท่านประธาน ที่ส่ง ส.ค.ส. ให้ท่าน ลูกสาวผมนะครับ มีตรงนั้นแหละครับ ผมไม่มีลูกชาย จริง ๆ ผมเห็นด้วย ผมจะได้ใช้นามสกุลบ้าง แต่ว่าด้วยความที่เป็นห่วงผมก็ขอกราบเรียน ผมอภิปรายสะท้อนให้ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติที่จะ เป็นกรรมธิการวิสามัญได้พิจารณาประกอบด้วย ในภาพที่ ผมเห็นว่าข้างนอกเขาคิดอย่างนี้ เพราะเขาคิดผิดไปครับ เขาคิดว่าร่างฯ นี้ คุยกันไปแล้วก็เพลนกันไป นึกว่าแต่งงานแล้วยังคงนางสาวไว้อยู่ เขาก็คิด อย่างนี้ครับ เขาก็ตำหนิไปใหญ่ แต่ผมมาดูโดยละเอียดแล้ว อู๊ย ไม่ใช่ มิได้เป็นอย่างนั้นนะครับ มิไม่นานมานี้เองผมได้ไปร่วมงานแต่งงาน มีประธาน ท่านเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ ท่านกล่าวในงานการแต่งงานอย่างนี้ท่านประธาน ขออนุญาตจำลองมานิดหนึ่งว่า ท่านบอกว่า การแต่งงานนี้ผู้หญิงเสียอยู่ ๒ อย่าง ผมกึ่งง เอ๊ะ เสียอะไร ผมก็ไปร่วมงานผมก็นั่งฟัง ผู้หญิงเสียความเป็นสาว

คือแปลว่า แต่งงานเสร็จแล้วนางสาวนี้ สาวหาย ตอนแรกนึกว่าหายบ ไม่ใช้ครับ
จริง ๆ นะครับ อันที่หลังนี่ก็คือการเปลี่ยนนามสกุล ท่านประธาน เออเป็นจริง ๆ
ไม่ใช่คำหายบ ผู้หญิงเลยเสีย ๒ อย่าง เสียทั้งสาวและนามสกุล อันนี้คือ
ร่างฯ เดิมนะครับที่ยังใช้กันอยู่ ท่านประธานครับ ในส่วนตรงนี้นั้น ผมใคร่ขอ
กราบเรียนอภิปรายผ่านท่านประธานไปถึงท่านสมาชิกที่จะ เป็นกรรมาธิการ
ได้ทราบนิดหนึ่งว่า บังเอิญครับผมสงสัยก็เลยไปค้นจากฝ่ายค้านคว้า ชั้น ๕
ของท่านรองเลขาธิการฯ จรวยพร ต้องเอ่ยนามท่าน เพราะว่า เป็นฝ่ายที่
ค้านคว้าให้เราในลักษณะที่เราไม่พร้อม กฎหมายบางอย่างบางประการ
ผมก็ไปขอมาเป็นพระราชกฤษฎีกาการใช้คำนำหน้านามสตรีครับ ที่ผมนำมา
ตรงนี้นั้นอยากจะให้ท่านสมาชิกบางท่านอาจจะมีคนไปแปรญัตติว่า ให้แต่งอย่างไร
ก็คงเหลือนางสาวอยู่นะครับ ผมก็ขอกราบเรียนว่ามีในข้อที่ ๑ (ก) นะครับ
การแต่งงานนี้ก็คือให้ใช้คำว่า นาง เมื่อมีสามีแล้วเป็นนาง ตรงนี้เอาไว้นิดหนึ่ง
ท่านประธานครับ บังเอิญเอกสารที่แจกให้เมื่อสัปดาห์ก่อนนั้นเป็นเอกสารที่มี
ความสำคัญสะท้อนให้การประกอบในการพิจารณาของท่านกรรมาธิการอยู่นิดหนึ่ง
ของกฎหมายทั้ง ๓ ร่างฯ ผมใคร่ขออนุญาตอภิปรายรวมเป็น ๓ ร่างฯ ด้วยกัน
เพราะหลักการและเหตุผลในความหมายเดียวกันตามด้วยความเข้าใจของผม
นะครับว่า ข้อดีของการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ นะครับ ก็คือชื่อบุคคลนี้

- ๑.๑ ทำให้ครอบครัวที่มีบุตรสาวสามารถดำรงไว้ซึ่งชื่อสกุลของตนเองได้
อันนี้ผมได้ประโยชน์อย่างทีกราบเรียนท่านประธานแล้วนะครับ
- ๑.๒ เปิดโอกาสให้ผู้หญิงที่ไม่ประสงค์จะใช้ชื่อสกุลของสามี
เนื่องจากสามีเป็นคนต่างด้าว หรือชื่อสกุลของตนเองมีเกียรติและเป็นที่ยู้งกันทั่วไป
สามารถจะใช้ชื่อสกุลของตนเองได้
- ๑.๓ ข้อดีของกฎหมายดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าหญิง
มีสิทธิเท่าเทียมกับชายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ก็กราบเรียนท่านประธานว่านี่คือข้อดี แต่ต้องกราบเรียนท่านประธาน
ไปถึงสมาชิกว่าอย่าไปเสนอเปลี่ยนแปลงกฎหมายเกณฑ์ทหารนะ ครับว่า ให้ผู้หญิงไป
เกณฑ์ทหารเมื่ออายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ก็แล้วกัน -----

ท่านประธานครับ ส่วนข้อเสียได้มีในเอกสารที่ผมขออนุญาตท่านประธาน
นำเสนออื่น ๆ หนึ่งหนึ่งว่า ข้อเสียของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น

๒.๑ ทำให้บุตรที่เกิดมาไม่ทราบว่าจะใช้ชื่อสกุลของบิดาหรือมารดา
เพราะบิดาและมารดาใช้นามสกุลที่ต่างกัน

๒.๒ ทำให้ขาดเอกภาพในครอบครัว เพราะพี่น้องครอบครัวเดียวกัน
ใช้ชื่อสกุลไม่เหมือนกัน คนหนึ่งอาจใช้ชื่อสกุลของบิดา แต่อีกคนหนึ่งอาจใช้ชื่อสกุล
ของมารดา ดังนั้นพี่น้องสายเลือดเดียวกันอาจใช้ชื่อสกุลที่แตกต่างกันไปเลยก็ได้

๒.๓ ทำให้ยากแก่การพิสูจน์ตัวบุคคล เพราะมีการแก้ไขชื่อสกุลสลับกัน
ไปมาทำให้เกิดความสับสนในชื่อสกุล

๒.๔ เอกสารดังกล่าวยังระบุว่าเป็นการขัดต่อพระราชดำริของ
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในการตรากฎหมายว่าด้วยการขนาน
นามสกุลที่ประสงค์จะแยกชื่อสกุล และราชตระกูลออกจากชื่อสกุลของสามัญชนธรรมดา
เพราะเมื่อชายแต่งงานกับหญิงที่เกิดในราชตระกูล ชายก็มีสิทธิใช้ชื่อสกุลของหญิงได้
เมื่อหญิงตายชายก็สามารถใช้ชื่อสกุลของหญิงต่อไปได้ แต่ถ้าชายไปมีภรรยาใหม่
แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส ชายก็สามารถใช้ชื่อสกุลของภรรยาเดิมได้ เมื่อมีบุตร
กับภรรยาใหม่แล้วจดทะเบียนการรับรองบุตร บุตรก็มีสิทธิใช้ชื่อสกุลของชาย
ที่เป็นบิดาโดยสามารถใช้ชื่อสกุลของชายที่เป็นชื่อสกุลราชตระกูลได้ ในส่วนนี้ครับ
ท่านประธาน เอกสารที่ผมนำมาเสนอนี้เป็นเอกสารของท่านรัฐมนตรีธานี
ศักดิ์ เศรษฐ์ ขอภัยที่เอ่ยนาม รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ต่อคณะรัฐมนตรีผ่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน
พุทธศักราช ๒๕๔๒ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า โดยปัจจุบันนี้การที่จะใช้
นามสกุลของตนเองต่อกับนามสกุลของสามี หรือนามสกุลของสามีต่อของตนเอง
ซึ่งข้าราชการในสภาผู้แทนราษฎรนิยมทำกันมาก ก็ไม่ผิดกฎหมายเพราะทำได้
ตามกฎหมายเดิมในมาตรา ๑๖ ครับท่านประธาน โดยรวมนี้ผมอยากจะ
กราบเรียนว่าเมืองไทยของเรานั้นเป็นเมืองที่มีกฎหมายเป็นลายลักษณ์อักษร
ถ้าประเทศอังกฤษนั้นเป็นกฎหมายคอมมอน ลอว์ (Common law) นะครับ
ท่านประธาน เป็นกฎหมายประเพณี เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า คำว่า
วัฒนธรรม คำว่า ประเพณี คำว่า การให้เกียรติซึ่งกันและกัน ในบางอย่าง
ดูเหมือนว่าผู้ชายรังแกผู้หญิงในประเทศไทย แต่ผมกราบเรียนว่า ณ เวลานี้
ภาพดังกล่าวนั้นหมดไปแล้วท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า

แม้แต่ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันก็เป็นสตรีเป็นผู้หญิง ถ้า ชี ก็เป็น ชี ของอธิบดีกรมต่าง ๆ ปลัดกระทรวงก็เป็นผู้หญิงมีแล้ว ผู้ว่าราชการหญิงก็มีแล้ว ซึ่งผมขอภัยที่ไม่สามารถจำชื่อได้มาก รัฐมนตรีหญิงก็มีแล้วทั้งชุดนี้และชุดอดีตที่ผ่านมา ทั้งบางครั้งทำงานสู้ผู้ชายไม่ได้เราก็จำทนเพราะอยากให้ผู้หญิงมีหน้ามีตา ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นโดยรวมผมกราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ได้ขานรับให้เรามีสิทธิชายหญิงเท่าเทียมกัน และผมขอกราบเรียนว่าในประเทศไทยนั้นไม่ได้เข้มงวดหรือว่ารังแกสิทธิผู้หญิงเลย โดยเฉพาะอันนี้เป็นความสัจจริง ท่านประธานครับ ผมใคร่ขอกราบเรียนว่าส่วนเรื่องความรู้สึกนะครับท่านประธาน มันพูดลำบาก ผมเคยถามคนต่างประเทศที่เขามาได้ภรรยาในประเทศไทย เขาสามารถพูดภาษาไทยได้ ตามจริง ๆ ว่าทำไมถึงมาแต่งงานกับคนไทย ทั้ง ๆ ที่ภรรยาเธอก็ไม่สวยเท่าไร ตัวดำ ๆ ก็พูดกันเชิงตลกเพราะสนิทกัน เขาบอกว่าเธอไม่รู้อะไร สตรีไทยนี้เหมือนแมว มันน่ารัก เขาบอกว่าบ้านภรรยาเขานี้ยังคงปฏิบัติวัฒนธรรมเดิม ๆ เหมือนนิยายเรื่องขุนช้างขุนแผน พอถึงวันพระนี่ยังกราบสามีอยู่ ถามว่าเขาไม่ได้บังคับเลย อันนั้นเป็นความพอใจที่เขาให้เกียรติ เพราะสตรีไทยนั้นมีความเข้าใจว่าสามีคือช้างเท้าหน้า ตัวเองนั่นคือช้างเท้าหลัง แต่ถ้าบางบ้านจะให้ภรรยาไปเป็นช้างเท้าหน้ากฎหมายก็ไม่ได้ห้ามว่าอะไร เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมเห็นว่าการเสนอร่างฯ ในวันนี้ก็น่าดีครับ แต่ว่าเสียเวลาสภาไปหน่อยหนึ่งเพราะว่าร่างฯ เดิมหรือกฎหมายอันเดิมนั้นก็ยังคงมีความสมบูรณ์ใช้ได้อยู่ จึงขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ก่อนจะอภิปราย
เรื่องนี้ผมอยากเรียนหาหรือกับท่านประธานว่าในกรณีที่มีมติเห็นไม่ตรงกัน
ในลักษณะของกฎหมายนี้ เป็นไปได้ไหมครับที่สภาจะส่งเรื่องนี้ไปที่ตุลาการ
หรือศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาเสียก่อน คือควรจะพิจารณาเสียก่อนว่าถ้าเขียนมานี้
มันขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ กฎหมายที่มีอยู่นั้นะครับขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าถึงนี้
วินิจฉัยเอาเอง แล้วขอแก้กฎหมายอ้างว่าขัดรัฐธรรมนูญ จากคำเดียวที่บอก
ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน แล้วก็เลยอ้างว่าเพราะชื่อสกุล เลยตั้งใคร
เลือกใช้ใครก็ได้ เพื่อจะเท่าเทียมกัน ผมจะถามว่าต่อไปนี่ถ้าจะอ้างสิทธิเท่าเทียมกันนี้
ถ้าแต่งงานกันแล้วผู้หญิงบอกฉันไม่ยอมมีลูก เพราะว่าทำไมคุณไม่มีแล้วให้ฉันมีทำไม
ถ้าผู้หญิงปฏิเสธไม่ยอมมีลูก แล้วผู้ชายทำอย่างไรครับ แล้วถ้าเรื่องนี้จะต้องถูก
รับรองโดยรัฐธรรมนูญแล้วอะไรมันจะเกิดขึ้นกับสังคมไทย แต่งงานแล้วไม่ยอม
ให้มีลูก หรือเกี่ยงบอกเธอมีลูกเองสิจะได้เท่าเทียมกัน ผู้หญิงบอกคุณไม่มีลูก
ฉันก็ไม่มีลูกมันจะได้เท่าเทียมกัน อ้างรัฐธรรมนูญอย่างนี้ไหวไหมครับ สังคมไทย
จะเกิดอะไรขึ้นครับ ปัญหาว่าอยู่ดี ๆ แท้ ๆ เกิดอะไรคิดอะไรกันขึ้นมาก็ไม่ทราบได้
วินิจฉัยกันมาเลยว่ายขัดรัฐธรรมนูญ แล้วถามสิครับว่ากฎหมายที่มีมติ คุณเสกสรรค์พูด
ขอประธานโทษออกชื่อ บอกว่าผู้หญิงไม่ได้เป็นทหาร แล้วอย่างนี้มันขัดรัฐธรรมนูญไหมครับ
ไม่เท่าเทียมกันครับ ทำไมผู้ชายจึงจะต้องไปเป็นทหาร เกณฑ์ทหารมีกฎหมายบังคับ
อย่างนี้เราออกกฎหมายบังคับให้ผู้หญิงไปเป็นทหารได้ไหมครับจะได้เท่าเทียมกัน
สังคมนี้มันอยู่มาได้เรียบร้อยดีนะครับ เขียนรัฐธรรมนูญไม่ระมัดระวัง แม้แต่ผม
ก็ไม่เห็นว่าเป็นอย่างไร แต่ไปตีความเอาเอง ผมจึงเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้
มันควรจะส่งไปตีความเสียก่อนว่านี่มันขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ข้อสำคัญที่สุดผู้หญิง
ที่มีชื่อเสียงนามสกุลดัง ๆ ในอดีตนั้น ท่านดำเนินการตามรัชกาลที่ ๖ ท่านได้
ดำเนินการไว้ ถ้าหากว่ากฎหมายมาตรา ๑๒ พ.ศ. ๒๕๐๕ ไปขัดรัชกาลที่ ๖
ก็แก้ตรงนั้นสิครับ คือว่าแต่งงานแล้วก็ยังให้ใช้ชื่อสกุลเดิมของตัวเองได้
คุณหญิงสุภัทรา สิงหลกะ ท่านเป็นนักกฎหมายรุ่นโบราณ ท่านดั่งนะ สิงหลกะ
ท่านดั่ง แต่งงานกับคุณสอาด มีชูธน ท่านก็ใช้ สุภัทรา สิงหลกะ มีชูธน จนตลอด
ชีวิตท่าน ท่านก็ใช้ ๓ ชื่ออย่างนี้ครับ คุณแรม พรหมโมบล ท่านก็ถือว่า พรหมโมบล

ของท่านตั้ง ท่านแต่งงานกับนามสกุล บุญยะประสพ ท่านก็ แร่ม พรหมโมบล
 บุญยะประสพ คุณหญิงสุพิศรา ผมก็เห็นอย่างคุณหญิงสุพิศราปัจจุบันนี้ะครับรัฐมนตรี
 ก็ คุณหญิงสุพิศรา มาศดิตถ์ เกษรศุภร์ ผมก็เห็นว่าทุกอย่างก็ดี แต่อยู่ดี ๆ
 จะมาประกาศใช้ต่างคนต่างใช้ ดูลิมันยุ่งยาก ขนาดผมพูดได้เต็มปาก เพราะผม
 มีลูกสาว ๒ คนครับ แต่งงานแล้วนามสกุลเปลี่ยนทั้งคู่ แต่ผมก็ยังยินดีให้เปลี่ยน
 เพราะว่าคนที่เขามีสกุลจะมาแต่งงานกับเรานั้นทำกันมากที่ช่วยคนแล้วครับอย่างนี้ครับ
 มันแสดงให้เห็นว่าปกติแล้วนานาชาติเขาก็ทำกัน ที่ไหนเขาก็ทำกัน แต่ว่าคนไทย
 เกิดจะมาตั้งข้อรังเกียจ จะใช้สิทธิเสรีภาพ คือถ้าใครว่าอะไรไม่ว่าอะไร
 แต่ผมสงสัยว่ากฎหมายฉบับนี้จะทำให้ใครบางคนหรือเปล่า ทำให้ใครบางคน
 ที่ไม่ยอมให้เมียใช้นามสกุลหรือเปล่านั้นได้ทำให้มันถูกต้องเสีย เมียใช้นามสกุลเต็มได้
 ตัวใช้นามสกุลนั้นได้ ก็มีใครตอบคำถามได้ไหมละครับว่าไม่เห็นเป็นอะไรกันอย่างไร
 ลูกก็มีแต่ไม่ให้เมียใช้นามสกุล เคยมีเจ้าคนไม่ให้ใช้นามสกุลเคยบอกไหมครับว่า
 ผมไม่ให้ใช้เพราะอะไร ไม่บอก เลยมีการทำกฎหมายฉบับนี้เพราะไม่บอกอย่างนั้น
 ผมต้องพูดได้เลยว่าทำกฎหมายนี้เพื่อคนคนนั้นละกระมังจะได้ถูกต้องเสียเลย
 จะได้ไม่มีใครถาม ใครใช้นามสกุลใครก็ได้ -----

ท่านประธานคงนึกออกนะครับว่า มันยุ่งยากขนาดไหน อยู่ดี ๆ ผัวใช้นามสกุล
เมียใช้นามสกุล ลูกใช้นามสกุล อีกคนใช้นามสกุลบ้านเดียวกัน สังคมมันสับสน
ยุ่งยากหมดครับ ผมก็ไม่ทราบว่าจะตามใจอะไรกันไปขนาดไหน เข้าไปในพรรค
แต่ละพรรคก็บอกว่าเมื่อตะกี้พรรคเต็มใจให้เสนอ แต่ในพรรคเขาฟรี โหวต
(Free vote) นะครับ ผมไม่ทราบว่าเรื่องนี้ทำกันไปทำไม ทำกันเพื่ออะไร
ท่านประธานพอตอบได้ไหมครับว่า เรื่องนี้ถ้ามันมีข้อสงสัยเบื้องต้นนี้เราส่งไป
ให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียก่อนดีไหมครับ พิจารณาก่อนรับหลักการ ไม่ต้อง
ตั้งกรรมาธิการละครับ ส่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เลบบอกช่วยตีความให้หน่อย
ท่านบอกว่าไม่ขัดรัฐธรรมนูญจะได้ใช้กฎหมายฉบับนั้นต่อไป หรือบอกว่าจะต้องการ
ใช้ชื่อที่ ๓ มาเติมตรงกลาง ก็เสนอแก้กฎหมายมาตรา ๑๒ พ.ศ. ๒๕๐๕ อย่างนี้
ผมเห็นด้วย ถ้าไม่มีสิทธิจะใช้ถ้อยคำ คือมาบอกว่าใช้ไม่ได้ต้องใส่ให้ได้แก่เลย
อย่างนี้ใช้ได้ แต่ผมต้องตั้งคำถามไว้ตรงนี้นะครับ ไม่ต้องการพูดยาวละครับ
ว่าถ้าเป็นสิทธิเสรีภาพแล้ว ผู้หญิงเรียกร้องเสรีภาพที่จะไม่มีลูกนี้รัฐธรรมนูญ
รับรองไหมครับ ผู้หญิงบอกฉันแต่งงานกับคุณ แต่ฉันไม่มีลูก อยากรู้ก็ไม่มีลูก
อย่างนี้รัฐธรรมนูญรับรองไหมครับ เพราะเท่าที่เทียบกันผู้ชายไม่มีผู้หญิงก็จะไม่มีด้วย
และต่อไปบ้านเมืองมันจะเป็นอย่างไรครับ สังคมจะเป็นอย่างไร เรื่องนี้ผมไม่เห็น
เข้าทำอะอะไรเลยที่ทำดำเนินการกันมา แล้วดีันรจนกระวนกระวาย คนเสนอกฎหมาย
ถ้าหากว่ารักนามสกุลเก่าจริงก็ใส่ไว้ตรงกลางสิครับ เวลานี้ก็ดูเหมือนใช้ชื่อนั้น
อยู่แล้วก็น่ารักดี ก็รู้ที่ว่าใครเป็นใครอย่างไรมา ขอบ้านะครับ คุณหญิงสุภัทรา
สิงหลกะ ท่านใช้ตลอดชีวิตท่านครับ นามสกุลท่านวงเล็บอยู่ตรงกลาง ลูกสาวผมนี่
จะใช้นามสกุลสุนทรเวช ผมใช้วงเล็บตรงกลาง ลูกสาวยังเซ็นชื่อนามสกุลสามี
ทันทีเรียบร้อยไม่มีข้อกังขาอะอะไรเลยครับ ไม่ใส่วงเล็บไว้ตรงกลางด้วยซ้ำไป
นั่นแปลว่าสังคมกำหนดอย่างนั้น แต่ถ้าไม่อยากหรือดูแคลนสามีก็ไปแต่งงานกับเขา
แต่นามสกุลก็ใส่ไว้สิครับให้รู้ว่าเป็นอย่างนั้น จะมาอ้างว่ารักใคร่ชอบพอกันไม่ต้อง
คำนึงถึงอะไรอื่น ก่อนจะตัดสินใจมันต้องรู้ว่าสังคมมันเป็นอย่างนี้นะครับ กฎหมาย
ก็เป็นอย่างนี้ พระเจ้าอยู่หัวว่า ท่านดำเนินการมา พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบันนี้ก็ยาวนาน
พอสมควรพอที่จะเห็นได้ว่าเราก็ทันสมัยเหมือนชาวโลกเขา เมื่อก่อนไม่มีนามสกุล
เดี๋ยวนี้มีนามสกุลกำหนดให้เสร็จ ท่านบอกเสร็จอะไรต่าง ๆ อ่านพระราชหัตถ์
เลขาที่พูดถึงเรื่องนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่าท่านสร้างกำหนดสังคมไทยไว้ให้ดี แต่เป็นเวลา
ยังไม่ผ่าน ๑๐๐ ปีเลยครับ จัดการจะแก้ไขกันเสียแล้ว แล้วก็ตามใจกันจะเห็นชอบ

เห็นอะไรกันต่าง ๆ ผมไม่ว่าละครับจะผ่านอะไร ผมจะดูสีว่าใจคนเป็นผู้แทนราษฎร
มันค่านึงถึงเหตุผลหรือไม่ แต่งงานแล้วเมียบอกว่าไม่ยอมให้มีลูก เพราะอ้าง
รัฐธรรมนูญว่าหญิงกับชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน คุณมีลูกไม่ได้ ฉันก็ไม่ยอมมีลูกจะได้
เท่าเทียมกัน ลองตอบคำถามนี้สิครับว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับสังคมไทย ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
กราบเรียนท่านประธานว่ากระผมพยายามใจกว้าง พยายามตามผู้หญิง แม้แต่
ผู้หญิงซึ่งเป็นแม่บ้านของตัวเอง กระผมบอกว่าถ้าขณะนี้เราเป็นหนุ่มเป็นสาว
ถ้ามีกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วเธอจะว่าอย่างไร เรื่องนามสกุล ท่านประธาน
รู้ไหมครับว่า ภรรยาผมพูดว่าอะไร บอกคุณจะบ้าหรือ ผมถามดี ๆ เขาหาว่าบ้า
กระผมก็ไม่รู้จะแปลความว่าอย่างไร กระผมก็พยายามตามได้ไปยังชาวไร่ ชาวนา
ชาวบ้าน แม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร พวกผู้นำชุมชนต่าง ๆ เขาบอกว่าเพียงไม่กี่คน
ที่มีความต้องการอย่างนั้น เขาถามกลับว่ามีนได้ประโยชน์อะไร-----

กระผมก็บอกว่ากระผมอธิบายความไม่ได้ แต่กระผมจะไปพิจารณากฎหมาย
 ถ้าหากกระผมไม่ตามได้ สักคมกลุ่มหนึ่งเขาจะประมาณว่าผมใจแคบ ซึ่งไม่แคบเลย
 แต่วันดีคืนดีถ้าหากมีกฎหมายฉบับนี้ออกมา ท่านประธานครับ ประการที่ ๑ จะเป็น
 ปัญหาด้านข้อกฎหมาย กฎหมายอะไรกระผมจะเล่าให้ท่านประธานและท่านสมาชิกฟัง
 ประการที่ ๒ จะเป็นปัญหาด้านสังคม ประการที่ ๓ จะเป็นการขัดต่อพระราชดำริ
 ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ และสถาบัน ท่านประธานครับ
 ประการที่ ๑ นับตั้งแต่มีการขนานนามสกุลขึ้นมาจากปี ๒๔๕๖ ซึ่งยังไม่ถึง ๑๐๐ ปี
 อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึง มีการแก้ไข ปี ๒๔๖๕ ปี ๒๔๘๑ ปี ๒๕๐๕
 ปี ๒๕๓๐ ตามลำดับหลายครั้ง แต่สิ่งที่น่าจะแปลกประหลาดที่สุด ท่านประธานจะอ่าน
 กฎหมายทั้งฉบับ ๒๐ มาตรา อ่านไม่ยาก พออ่านไปถึงมาตรา ๑๑ ในกฎหมาย
 ฉบับนี้ละบอกว่าคุณที่จะมีสิทธิใช้นามสกุลได้จะต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย มาตรา ๑๑
 ต้องมีสัญชาติไทย แต่พอมาถึงมาตรา ๑๒ หญิงชายสมรสกันจะเลือกใช้นามสกุล
 ใครงก็ได้ กฎหมายมันขัดกันอย่างสิ้นเชิง ท่านอ้างว่าชายหญิงที่มีสิทธิเท่าเทียมกัน
 หมายความว่าชายหญิงซึ่งเป็นชนชาวไทย แล้วจะต้องตีความว่าจริง ๆ แล้วสิทธิ
 เท่าเทียมกัน สิทธิดังกล่าวนี้จะหมายความว่าในการใช้ชื่อสกุลหรือไม่
 ท่านประธานครับ กระผมก็ไม่แน่ใจว่าถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไปอย่าง
 เห็นในตัวอย่าง ไม่ว่าร่างฯ ของใครทั้ง ๓ ร่างฯ ความปลอดภัยในสังคม
 ในประเทศไทยนี้มันจะเกิดขึ้นแค่ไหน เพียงใด นอกจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ได้กล่าวถึง ในมาตรา ๑๑ กับมาตรา ๑๒ มีความขัดกันอย่างสิ้นเชิง ถ้าสมมุติว่า
 ต่อไปกรณีอาจจะจะมีชายหญิงสมรสกันกับชาวต่างชาติ ถ้าหากมาตรา ๑๒ ให้อำนาจ
 ปัญหาจะเกิดขึ้นท่านประธาน ถ้าสามีเขาตาย หรือภรรยาเขาตาย ชายหรือหญิง
 ผู้หนึ่งยังคงสภาพนามสกุลขณะสมรสได้ เดี่ยวก็จะมีนางรู่บี้ เพชรสว่าง นายอัมพ็ร์
 ศิริพานิชย์ อย่างนี้เป็นต้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ครับ ไม่มีหรอกครับ
 นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : กระผมสมมุติครับ
 ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เอาอย่างอื่นเถอะครับ

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทิวไป)

นิวรา ๓๑/๒

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : เอา ศิริพานิชย์
 ก็ได้ครับ ท่านประธานครับ ผมไม่อายุหรือ หรือข้าง ๆ บอกว่าอาจจะ เป็น สิรินุกุล
 ก็ได้ ถ้าคู่สมรสเขาตาย เขาไปสมรสใหม่ เขาจะได้สิทธิตามมาตรา ๑๒ ที่นที่
 โกลาหลสิครับ ไม่ใช่ญาติโกโหติกากระผม เอานามสกุลกระผมไปใช้ ก็ทอด ๆ
 ไม่ทราบว่าสายไหน พันธุ์ไหน ชาติไหน การเขียนกฎหมายนอกจากจะขัดกัน
 ในตัวเองแล้ว มันขัดเจตนาธรรมณ์ขอมีกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้น กฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่
 ร. ๖ ท่านพระราชทานกฎหมายตั้งแต่ปี ๒๔๕๖ พระองค์ท่านก็มีดำริที่ว่าอยากจะให้มี
 ความชัดเจนในเรื่องของตัวบุคคลว่านายนี้ ชื่อนี้ นามสกุลนี้คือคนนี้ ถึงขนาดนั้น
 ก็ยังมีนามสกุลฟ้องกันค่อนข้างจะมาก อาจจะเป็นความบกพร่องทางการปฏิบัติ
 ในทางทะเบียน ท่านประธานครับ มันจะขัดกับหลักมาตรา ๑๑ ว่า คนที่จะใช้
 นามสกุลได้จะต้อง เป็นคนที่มีสัญชาติไทย การที่จะอ้างรัฐธรรมนูญต้องอ่านทั้ง
 ชื่อหมวดด้วย -----

ในมาตรา ๓๐ ชายหญิงจะเท่าเทียมกันในกรณีที่เป็นคนไทย ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ มันขัดอย่างนี้ ประกาศใช้ได้ไหมท่านประธาน กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า นี่คือปัญหาข้อกฎหมายที่เราจำเป็นต้องพิจารณากัน ความสับสนจะเกิดขึ้น ทางสังคม ท่านประธานครับ สถาบันครอบครัวและหลักภราดรภาพซึ่งในสังคมไทยเราเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในเรื่องหลักดังกล่าว เรามีพี่ เรามีน้อง เรามีปู่ ย่า ตา ยาย เราเคารพเทือกเถาเหล่ากอ วงศ์ญาติญาติเราก็มี เราไปมาหาสู่กัน สถาบันครอบครัวอยู่สงบสุขไม่มีปัญหา ไม่ใช่ว่าฉันใช้นามสกุลเธอ เธอใช้นามสกุลฉัน มันก็จะเกิดปัญหาตั้งแต่หนุ่มไปจับสาวหรือสาวมาจับหนุ่ม เพราะจะต้องมีข้อตกลงกันในการพูดจากันว่า เธอจะใช้นามสกุลฉัน หรือฉันจะใช้นามสกุลเธอ นอกจากนั้นจะต้องมีข้อตกลงว่าลูกที่เกิดขึ้นจะใช้นามสกุลกับฉัน หรือใช้นามสกุลกับเธอ เมื่อได้ข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่ง ท่านประธานครับ กระผมรู้จักท่านประธาน เพราะเรามีการพูดจากันบ่อยครั้ง สมมติว่าลูกท่านประธาน กับลูกกระผมนี้จะ เป็นเพื่อนฝูงกัน เขามาปรึกษาว่าพ่อลูกชายของท่านหรือลูกชายของกระผมบอกว่าผมจะไปแต่งงานกับนามสกุลนั้นนะ แต่ผมจะใช้นามสกุลกับภรรยา การสมรสกันจะเกิดขึ้นได้ไหมครับท่านประธานครับ ท่านประธานโสภณี่ละ ผมนี้จะยอมให้การแต่งงานเกิดขึ้นไหมครับ ปัญหาเกิดความแตกร้างระหว่าง ๓ สกุล แน่หนอนในการที่จะต้องตกลงกันว่าจะเอานามสกุลหญิง นามสกุลชายหนุ่มสาวก็แตกแยกกันแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้น ๓ ฝ่าย ดอง ๓ ฝ่าย ทั้งฝ่ายผู้หญิง ฝ่ายผู้ชาย ทั้งทางพ่อแม่เกิดปัญหากัน กระผมถามท่านประธานเถอะครับ ถ้าหากไม่ให้ใช้ เพชรสว่าง บอกว่าอย่าง ศิริพานิชย์ กับ สิริกุล นามสกุลใครใหญ่ ถ้า ๓ วงศ์ตระกูลนี้มันจะแต่งงานกันละครับ ลูกชายกระผมจะไปเอา สิริกุล กระผมก็ยอมรับไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น กระผมเปรียบเทียบ หรือไป ๆ มา ๆ เกิดลูกออกมาแล้ว สมมติว่าหลานกระผม ลูกชายกระผมไปแต่งงานกับลูกสาวท่านประธาน บังเอิญเกิดลูกชายอยู่ ๓ คน ลูกชายคนที่ ๑ ใช้นามสกุล เพชรสว่าง ลูกชายคนที่ ๒ ใช้นามสกุล ศิริพานิชย์ วันดีคืนดีมันทะเลาะกันมันก็จะยกกำปั้น ขึ้นมาบอก ข้าพเจ้าลูกนิกเลงเพราะนามสกุล ศิริพานิชย์ อีกคนหนึ่งบอก ข้าพเจ้าลูกนิกมวย เพราะนามสกุล เพชรสว่าง แล้วมันต่อชกันเนื่องจากนามสกุล ของคนหนึ่งเป็นลูกนิกมวย คนหนึ่งเป็นลูกนิกเลง ปัญหา ก็จะเกิดขึ้นภายในครอบครัว ไม่มีปัญหา ต่อชกันมันยุติกันได้ ทะเลาะเบาะแว้งมันยุติกันได้ สมมติว่าบังเอิญ มีลูกสาว ลูกชายเปลี่ยนนามสกุลมั่วไปหมดครับ ท่านประธาน มั่วกันไป มั่วกันมา

จนกระทั่งเรียกว่าลูกพ่อแม่เดียวกันมีปัญหาเกิดขึ้นในสังคม ปัจจุบันมีข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เขามาจับกัน คนหนึ่งอยู่ปักษ์ใต้ คนหนึ่งอยู่กรุงเทพฯ ไม่รู้จักกัน ทั้ง ๆ ที่เป็นพ่อแม่เดียวกันแท้ ๆ แล้วมาแต่งงานกัน หลักชีวิวิทยาของ เมนเดล มีไหมครับ เป็นไปได้ไหมครับ จะมีปัญหาไหมครับท่านประธาน กระผมกราบเรียน ท่านประธานว่า ปัญหาสังคมมันไม่ใช่มีขนาดนั้น มันก็คงจะมีอีกมากมาย

ประการที่ ๓ จะเป็นการขัดพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และเป็นการระคายเคืองต่อสถาบันหรือไม่ ท่านประธาน จะสังเกตเห็นถ้าไปอ่านดูมาตรา ๑๙ ในมาตรา ๑๙ ท่านประธานพลิกดูนิดหนึ่งครับ กระผมต้องขอประทานโทษท่านประธานที่จะต้องหยิบยกเอาข้อเท็จจริงเข้ามา กล่าวอ้างในเนื้อหา ในสารัตถะ ผู้ใดประสงค์จะใช้ราชทินนามของตน ของผู้มูพกาสิ หรือของผู้สืบสันดานเป็นชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร แล้วให้นายทะเบียนท้องที่นั้นเสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง เมื่อนายทะเบียนกลางพิจารณาเห็นสมควรให้เสนอรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูล เมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตแล้วจึงให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อนั้น และให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อนั้นให้แก่ผู้ขอ -----

ในกรณีที่มีเจตนารมณ์เป็นพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
ในช่วงก่อนปี ๒๔๕๖ เพราะไม่มีชื่อนามสกุล ชานนามสกุล ระหว่างเชื้อพระวงศ์
ในระหว่างสามัญชนก็จะหมายแยกแยะกันไม่ถูก จึงมีราชตระกูลกับมีนามสกุลของ
สามัญชนเกิดขึ้น แต่ถ้ากฎหมายอย่างนี้ออกไป ท่านประธาน สามมี ภรรยา ผู้หญิง
ผู้ชาย เขาแต่งงานกัน เขาสมรสกัน เขาก็จะเลือกใช้นามสกุลอย่างใดอย่างหนึ่ง
ถ้าหากนามสกุลซึ่งเป็นราชตระกูล หรือแม้แต่พ้องกับพระราชทินนาม ก็จะต้องยื่นต่อ
นายทะเบียนท้องที่ นายทะเบียนท้องที่จะต้องเสนอนายทะเบียนกลาง นายทะเบียนกลาง
จะต้องเสนอรัฐมนตรี รัฐมนตรีจะต้องขอพระบรมราชานุญาตให้ใช้นามสกุลดังกล่าวได้
แต่มีการแก้ไขกฎหมายพิเศษ ๆ พรรคคืออย่างว่านี่ละ เนื่องจากอยากจะมีสิทธิเท่าเทียมกัน
กระผมก็ชอบใจ ท่านสมาชิกบอกว่าอยากจะให้เกณฑ์ทหารผู้หญิง เสียด้วยจะได้ดี
แล้วกระผมจะได้ยกเลิกกฎหมายแรงงานที่จะให้ผู้หญิงขึ้นไปสูง ๆ ได้ นั่งร้านได้
ทำงานทุกอย่างได้ ไม่ต้องยกประโยชน์ให้กันแล้ว ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วมีกฎหมาย
ที่รองรับเพื่อที่จะให้สตรีเป็นฝ่ายที่อ่อนหวานและอ่อนโยน อ่อนแอ สามารถทำงานได้
ในลักษณะหนึ่ง เห็นที่จะต้องเสนอยกเลิกมาพร้อมกัน ท่านประธานครับกระผมถามว่า
ประเด็นเกี่ยวกับพระราชทินนามและราชตระกูลนั้นเป็นการขัดต่อพระราชดำริ
ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวหรือไม่ ถ้าในกรณีที่ตนทำเอง
นายทะเบียนทำเอง ไม่ต้องขอต่อรัฐมนตรี ไม่ต้องขอพระบรมราชานุญาต
มันเป็นการระคายเคืองเบื้องยุคลบาทต่อสถาบันหรือไม่ ออกกฎหมายพรรคอย่างนี้
มาอ่านกฎหมายในรัฐธรรมนูญก็เข้าใจในระดับหนึ่งซึ่งตีความหมายไปในลักษณะพิเศษ
แล้วอ่านกฎหมายแม้แต่ในมาตรา ๑๒ เองที่บอกว่า หญิงมีสามีให้ชื่อสกุลของสามี
แต่จริง ๆ ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย คำว่า ให้ใช้ ไม่ได้บังคับว่าต้องใช้
มันแปลความว่าถ้าหญิงมีสามีให้ใช้นามสกุลของสามีได้ มันแปลความอย่างนั้น
มีแนวคำพิพากษาของศาลฎีกาเป็นบรรทัดฐานอยู่แล้ว แต่ก็มาตะแบงคิดว่าถ้ามีสามี
จะต้องเอานามสกุลของสามี แต่ทั้งบ้านทั้งเมืองก็เห็นกันอยู่ชัดเจน ก็ใช้นามสกุลพ่วงกัน
สาวสามวาสองศอกก็ไม่ว่ากันไป หรือแม้แต่ใช้นามสกุลของตัวเองเดิม
กระผมกราบเรียนท่านประธานโดยภาพรวมว่ากระผมไม่ได้ห่วงหรือในเรื่องที่จะ
ให้ผู้หญิงมีนามสกุลของตัวเองได้ไปตลอดชีวิตกับชีวิต มีสิทธิเท่าเทียมกัน
กระผมเห็นด้วย แต่กระผมห่วงผลพวงที่จะตามมา ปัญหาขัดต่อกฎหมาย

๓)๓

สผ ๒๐/๒๕๕๓ (ส. ที่วไป)

สุทธชาติพิพม์ ๓๓/๒

ปัญหาทางสังคม ปัญหาต่อสถาบัน และปัญหาที่จะต้องตามมาอีก ซึ่งกรรม
ลองหลับตานึกไม่ได้ ถ้าไม่มีคนชนจากต่างชาติเข้ามา แล้วความมั่นคง
ของประเทศชาติมันจะอยู่ตรงไหนครับ ท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์สีบแสงครับ แล้วท่านดอกเตอร์ลลิตาต่อ

นายสีบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสีบแสง พรหมบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมเป็น ส.ส.
คนหนึ่งที่จะเห็นการยอมรับของสังคมไทยที่มีต่อสตรีไทยในสังคมไทย
ซึ่งถูกเอารัดเอาเปรียบมานานแล้วนะครับ ได้มีผู้อภิปรายหลายท่านซึ่งกระผม
เคารพทุกท่านนะครับ ได้อ้างถึงพระราชดำริของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖
นะครับ ซึ่งกระผมเป็นนักประวัติศาสตร์ กระผมอยากจะกราบเรียนข้อเท็จจริง
ในเรื่องนี้นะครับว่า พระราชดำริที่แท้จริงของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ นั้น
ท่านเห็นความสำคัญของสถานภาพสตรีครับ ท่านประธานครับ การที่ท่านออก
พระราชบัญญัติขนานนามสกุล พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น มีพระราชประสงค์ที่จะให้ใช้
นามสกุลเป็นเครื่องแสดงว่า "ให้ยกเอาเหล่ากอล้อมมาแต่บิดามารดาใจ"
โดยทรงบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติฉบับนั้นว่า "หญิงได้ทำงาน
สมรสมีสามีแล้วให้ใช้ชื่อสกุลของสามี และคงใช้ชื่อตัวและชื่อสกุลเดิม
ของตนได้" เป็นพระวิสัยทัศน์และพระปณิธานอันแน่วแน่ครับ ซึ่งทรง
ตระหนักว่าการจำกัดโอกาสและการเหยียดหยามสตรีนั้นเป็นการบั่นทอน
การพัฒนาประเทศ ถ้าดูแค่นี้ก็ยังไม่ชัดเจนนะครับ ต้องดูพระราชหัตถ์เลขา
ที่ได้ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ในพระนามรามจิตติ ซึ่งทรงเขียนไว้ในหลายโอกาส
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ นะครับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
สตรี ในเรื่องเครื่องหมายแห่งความรุ่งเรืองคือสถานภาพแห่งสตรี ซึ่งได้ทรง
อธิบายไว้ชัดเจนนะครับว่า กฎหมาย ขรรชนิยม และประเพณีทั้งปวง ผู้ชาย
บัญญัติขึ้นสำหรับความสะดวกของผู้ชายเท่านั้น ย้านะครับ ผู้ชายบัญญัติขึ้นเพื่อ
ความสะดวกของผู้ชายเท่านั้น การที่จะแก้ไขสถานภาพสตรีให้ดีขึ้นต้องแก้ทั้ง
ประเพณีและกฎหมายแผ่นดิน พระราชหัตถ์เลขาในพระนามรามจิตตินี้ นะครับ
ในเรื่องสตรียังมีอีกในหลายขั้นตอน ซึ่งกระผมอยากจะขออนุญาตนะครับ เมื่อมี
ความเข้าใจผิดกันนะครับว่า ยกตัวอย่าง "ส่วนกฎหมายนั้นถ้าท่านพิจารณา
ดูแล้ว คงจะแลเห็นได้โดยง่าย ๆ ว่าในข้อที่เกี่ยวข้องด้วยสตรี สตรีย่อมตกอยู่ใน
ที่เสียเปรียบทุกสถาน" นั้นตอนหนึ่ง อีกตอนหนึ่ง "อีกอย่างหนึ่งกฎหมาย
ลักษณะผิวเผินและลักษณะหย่าร้างกัน ผู้ชายทำกฎหมายขึ้นสำหรับความสะดวก

ของผู้ชายเป็นที่ตั้ง" อีกตอนหนึ่งนะครึบท่านประธาน "การยอมให้หญิงให้มีความเสมอหน้ากับชาย เป็นองค์สำคัญอันหนึ่งแห่งความรุ่งเรือง เป็นแน่แท้" และอีกตอนหนึ่งนะครึบ "การที่จะแก้ไขให้สภาพภาพของสตรีดีขึ้นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ข้าพเจ้า คือพระองค์ท่านนะครึบ ข้าพเจ้าเห็นว่าต้องแก้ทั้ง ประเพณีและกฎหมายแผ่นดิน" เพราะฉะนั้นพระราชดำริของท่านชัดเจนครึบ ท่านที่มีความเห็นคัดค้านในเรื่องความเท่าเทียมกันในเรื่องนี้ต่างหากที่ขัดกับพระราชปณิธานของกันเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว นะครึบ ปี ๒๕๕๖ นะครึบท่านประธาน ก้าวหน้ามาก กระผมยังไม่เกิดครึบ ตอนนั้น แต่ตอนที่กระผมเกิดปี ๒๕๔๔ ครึบท่านประธาน เป็นปีที่เกิดสงครามโลก กระผมจำได้ เพราะ เป็นปีที่กระผมเกิด แม้จะมาตลอดที่กรุงเทพฯ ก็ต้องกลับไปบ้าน นะครึบ กระผมทราบดีว่าสมัยสงครามเป็นอย่างไร มีการแก้พระราชบัญญัติ ทานานามสกุลเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๔๔ นะครึบ ซึ่งในการแก้ครั้งนั้นได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ ว่า หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี โดยมีการอ้างหลักการลอย ๆ ว่า สมควรปรับปรุงชื่อบุคคลให้เหมาะสมกับกาลสมัย กาลสมัยในขณะนั้นก็คือ สมัยสงคราม เป็นยุคที่มีการปกครองที่ยุคนั้นเข้ามาปี ๒๕๔๑ มีการยึดอายุสภาครึบ เพราะสงคราม -----

ก็หมายความว่าไม่มีการเลือกตั้งนะครับ ตอนที่ออกกฎหมายฉบับนี้มีการปิดอายุสภา
 ครบท่านประธาน เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแก้ไขเป็นเบื้องต้นในมาตรา ๑๓
 ร่างของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่แก้ไขพระราชบัญญัติขนานนามสกุลของสิ้นเกล้าฯ
 รัชกาลที่ ๖ นั้น ได้แก้ตอนนี้ทำให้บีบบังคับให้สตรีต้องใช้นามสกุลของสามี
 อย่างเดียว และเป็นบรรทัดฐานของการเขียนพระราชบัญญัติชื่อบุคคล
 พ.ศ. ๒๕๐๕ ครบท่านประธาน โดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕
 ได้นำมาตรา ๑๓ ของปี ๒๔๘๔ นี้มาแก้ไขเป็นมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
 และมาตรา ๑๔ นะครับ ซึ่งการแก้ไขในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
 มาตรา ๑๔ นี้ก็ใช้มาจนปัจจุบัน และความจริงมันก็มีปัญหามาแล้ว เพราะว่า
 ในพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ นี้ได้ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญหลายฉบับครับ
 ท่านประธาน ไม่ใช่ฉบับปัจจุบันเท่านั้น กระผมมีข้อมูลที่อ้างมาว่าในรัฐธรรมนูญ
 ฉบับปี ๒๕๑๗ ฉบับปี ๒๕๒๑ ฉบับปี ๒๕๓๔ ก็เขียนไว้ชัดเจนนะครับว่า
 ชายหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ในฉบับปี ๒๕๑๗ เขียนไว้ชัดเจนนะครับ
 ขออนุญาตครับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพอันเป็นการฝ่าฝืนเจตนารมณ์
 ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้ ฉบับปี ๒๕๒๑ ก็เขียนไว้คล้ายกัน
 นะครับว่า บุคคลย่อมเสมอกันในทางกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
 เท่าเทียมกัน ในฉบับปี ๒๕๓๔ มาตรา ๒๔ กำหนดไว้ว่า ชายและหญิงมีสิทธิ
 เท่าเทียมกัน การจำกัดสิทธิและเสรีภาพอันเป็นการฝ่าฝืนเจตนารมณ์จะกระทำมิได้
 แต่ทั้ง ๓ ฉบับที่กล่าวมานั้นนะครับ ไม่ขัดแย้งกับฉบับที่เราใช้กันปัจจุบัน
 และเป็นฉบับที่เรายกย่องกันมากฉบับปัจจุบันปี ๒๕๔๐ เขียนไว้ในมาตรา ๓๐
 แล้วก็เรายกกันเฉพาะวรรคสองครับ วรรคหนึ่งเราก็ไม่พูดถึง วรรคสามเราก็
 ไม่พูดถึง และเราก็ไม่พูดถึงมาตรา ๘๐ ด้วยครับ กระผมก็จะขออนุญาตพูดถึง
 มาตรา ๓๐ และมาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันครับท่านประธาน
 ในมาตรา ๓๐ ได้เขียนไว้ทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสามครับ เราต้องอ่าน
 ให้หมดครับ มาตรา ๓๐ เขียนไว้ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับ
 ความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน วรรคสอง ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน
 วรรคสามก็มีความสำคัญครับท่านประธาน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
 ต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา
 เพศ บำนาญว่า เพศ นะครับ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล
 สถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม

หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้
 นี้มาตรา ๓๐ ทั้งหมดนะครับ และยังมีวรรคสี่นะครับ มาตราการที่รัฐกำหนดขึ้น
 เพื่อจำกัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับ
 บุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม
 เขาเขียนไว้ชัดเจนครับ เราอ่านกันแค่วรรคเดียวแล้วเราก็มารายกัน
 ในมาตรา ๘๐ ครับท่านประธาน แม้จะไม่ยาวแต่ก็ชัดเจนครับ ในวรรคหนึ่งนะครับ
 เขียนไว้ว่า รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความ
 เสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว
 และความเข้มแข็งของชุมชน ส่วนวรรคสองไม่เกี่ยวข้องกับนะครับ เพราะว่า
 เป็นเรื่องอื่น ท่านประธานครับ เมื่อชัดเจนอย่างนี้นะครับ ถ้าเราไม่แก้ไข
 กฎหมายที่เราใช้มาตั้งแต่ก่อนมีรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะส่งตีความก็ได้ครับ
 แต่ทำไมไม่ทำกัน แต่ในเมื่อมี ส.ส. หลายท่านจากหลายพรรคได้ทุ่มเท
 เพื่อจะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และเสนอเข้าสภามาหลายปีแล้ว นี่ก็เป็น
 โอกาสที่เราควรจะต้องช่วยกันพิจารณาความมีเหตุมีผลนะครับ เราพูดกัน
 ด้วยเหตุด้วยผลครับ ท่านประธาน กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า
 เมื่อมีการแก้ไขอย่างนี้แล้วนะครับ ยืนยันว่าสอดคล้องกับพระราชดำริของ
 รัชกาลที่ ๖ นะครับ ซึ่งถ้าเราดูในลักษณะที่มีผู้อภิปรายได้อภิปรายในเชิง
 เหตุผล กระผมก็จะขออนุญาตท่านประธานชี้แจงนะครับว่า การแก้ไขนี้นะครับ
 เป็นการแก้ไขเพื่อเปิดทางเลือกให้กับสตรีไทยที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ
 มานานแล้วนะครับ

สพ ๒๐/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๓๖/๑

ในอดีตสังคมไทยในตอนที่ยังกันปี ๒๕๕๕ แม้จะใช้คำว่า เพื่อให้เหมาะสม
แก่กาลสมัย อาจจะไม่ยอมรับได้ครับว่าสังคมในสมัยปี ๒๕๕๕ นั้น ให้ความสำคัญ
ต่อบุรุษมากกว่าสตรี ผู้หญิงสมัยนั้นเมื่อสมรสแล้วดูเหมือนจะไม่มีทางไปไหน
รอดเลย นอกจากจะต้องเปลี่ยน นางสาว เป็น นาง แล้ว สมัยก่อนโน้นเขาใช้
อ่าแดง นะครับ ก่อนหน้านั้นใช้อ่าแดงครับ ลูกตานั่น ดั่งนี้จะไรอย่างนี้ แต่ว่า
เมื่อเราแก้ไขแล้วมีการเปลี่ยนว่านางสาวก็ต้องเป็นนาง ลันนั้นถึงแม้ว่าจะ เป็น
ความไม่เท่าเทียม แต่พอยอมรับได้ แต่จะเห็นว่าเมื่อมีการเปลี่ยนชื่อแล้ว
นามสกุลก็ต้องเปลี่ยน แต่ไม่ใช่แค่เปลี่ยนนามสกุลนะครับถ้ามองจากข้อเท็จจริง
เกียรติยศ ความภาคภูมิใจ การจับจ่ายใช้สอย การตัดสินใจทั้งปวงขึ้นอยู่กับ
บุรุษมานานแล้วครับ เพราะฉะนั้นแนวความคิดในเรื่องอย่างนี้เป็นสาเหตุ
ที่ทำให้สิทธิของผู้หญิงไม่ได้รับการเคารพมานานแล้วในสังคมไทย อย่างน้อย
ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ นี้คือเป็นสาเหตุที่ทนายพิภพพรายท่านหนึ่งได้พูดถึงว่าเราไม่มี
อะไรจะทำหรืออย่างไร ทำไม่ไปแก้กฎหมายเพิ่มโทษผู้ชายที่ข่มขืนผู้หญิง
ท่านหาไม่รู้ว่ามีนะละครับ เป็นปลายเหตุของการไม่เคารพสิทธิของผู้หญิง
ตั้งแต่ต้น ทำให้สังคมมองผู้หญิงเป็นเหมือนเครื่องเล่น จะทำอะไรก็ได้
เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาเนี่ย เกียรติยศของผู้หญิงไทยถูกเอารัดเอาเปรียบ
มาโดยตลอด การที่ไม่เคารพสิทธิของผู้หญิงอย่างนั้นนำไปสู่การกัดกันความเจริญ
ก้าวหน้าของผู้หญิง นำไปสู่การล่วงละเมิดและกระทำรุนแรงต่อสตรีและเด็ก
ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการล่วงละเมิดทางเพศ การเอาเปรียบในการทำงาน
ความก้าวหน้าในทางราชการและในการทำธุรกิจ ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของ
สังคมไทยครับท่านประธาน อยู่ที่ว่าเราจะแก้กันหรือเปล่า เราจะรอไปอีกก็ได้
ไม่มีใครว่านะครับ แต่อยากจะเรียกร้องให้พวกเราได้พิจารณากันด้วยเหตุ
ด้วยผลนะครับว่าถึงเวลาหรือยัง จากเหตุอันนั้นละครับทำให้ที่เราทราบกันว่า
หญิงสืบสกุลไม่ได้ และในทางศาสนาหญิงก็บวชไม่ได้ก็รู้อยู่แล้ว อันนั้นเป็นที่ยอมรับ
นะครับ แต่สืบสกุลไม่ได้ รวมทั้งการที่ไม่เคารพต่อสิทธิของสตรีนะครับ ทำให้
บิดามารดาก็อบรมเลี้ยงดูบุตรชายให้สิทธิเหนือกว่าบุตรหญิงมานานแล้วละครับ
ต้องยอมรับตรงนั้นนะครับ กระผมได้ยินอยู่เสมอครับว่าเป็นผู้หญิงเรียนไปทำไม
ทั้ง ๆ ที่ผู้หญิงก็มีหัวใจนะครับ และนี่เป็นเหตุให้สถิติทางด้านการศึกษา
กระผมเป็นนักการศึกษา นะครับ ถ้าดูแค่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือหญิง
จบการศึกษาก่อน ๆ กับชายนะครับ ถ้าบังคับนะครับ ๖ ปี แต่ว่าถ้าไปดู

ชั้นมัธยมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษานะครับ ซ้ายมากกว่าหญิงเป็น ๒ เท่า เพราะโอกาสการศึกษาไม่มีหรือน้อยกว่า และถ้าดูตำแหน่งทางธุรกิจและทางการเมือง ท่านเหลี่ยวดูรอบ ๆ ตัวมี ส.ส. หญิงกี่คนครับในสภานี้ เคยมี ๒๑ คน ลาออกไป ๑ คน เหลือ ๒๐ คนครับ ขณะนี้มี ๒๐ คนเท่านั้น จะมาบอกว่าสตรีไม่เก่ง ไม่ใช่หรอกครับ โอกาสในการศึกษาหรือโอกาสในการที่ได้รับสิทธินั้นไม่เสมอภาค ก็ทำให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นของสตรีไม่ได้รับความสนใจ เพราะฉะนั้นสังคมปัจจุบันขณะนี้ เปลี่ยนไปแล้วครับท่านประธาน บรูซและสตรีเพศต่างมีบทบาทเท่าเทียมกันในการสร้างสรรค์สังคม ในการพัฒนาประเทศชาติ ในการสร้างสรรค์ครอบครัว การที่รัฐจะให้สิทธิผู้หญิงหรือผู้ชาย ที่ทำการสมรสแล้วสามารถเลือกนะครับ ผมย้ำคำว่า เลือก ไม่ใช่บังคับนะครับ บางท่านอภิปรายเป็นเหมือนว่าถ้าผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วสังคมนั้น จะต้องยุ่งกันใหญ่ ให้เลือกนะครับ ก็จะเป็นหนทางสำคัญที่นำไปสู่สถานภาพที่ดีขึ้นของสตรีในสังคมไทยโดยรวม กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ ความหวาดกลัวของกฤษฎีกาและกระทรวงมหาดไทย กระผมเชื่อ เป็นความเห็นของข้าราชการบางท่านเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะกระผมก็มีเพื่อนเป็นผู้ว่าฯ เป็นข้าราชการระดับสูงของกระทรวงมหาดไทย คู่กันส่วนตัว เขาก็เข้าใจครับ

แต่โดยสายราชการแล้ว เขาจำเป็นต้องเสนออย่างนั้น แต่กระผมอยากจะ
กราบเรียนว่า ทั้งกฤษฎีกาและมหาดไทยนั้นมีความเห็นประเด็นใหญ่ซึ่งกระผม
จะแก้ได้ทั้งหมดเลยครับ และสอดคล้องกับความเห็นหลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว
ความเห็นของทั้ง ๒ หน่วยงานนั้นมีข้อสรุปดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ เกรงว่าถ้าผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเกิด
ความแตกแยกในครอบครัว

ประการที่ ๒ เกรงว่าบุตรที่เกิดมาไม่ทราบว่าจะใช้ชื่อสกุล
ของบิดาหรือมารดา

ประการที่ ๓ เกรงว่าจะทำให้ยากในการพิสูจน์ตัวบุคคล
เพราะมีการแก้ไขชื่อสกุลกลับไปกลับมา

ประการที่ ๔ เกรงว่าจะมีการนำราชตระกูลไปใช้โดยไม่มีสิทธิ

ประการที่ ๕ เกรงว่าจะมีการได้สัญชาติไทยโดยการใช้นามสกุล
ของคู่สมรสที่เป็นคนไทย

ประการที่ ๖ เกรงว่าสิทธินี้จะจะเป็นประโยชน์เฉพาะคนบางคน
หรือคนบางกลุ่มเท่านั้น กระผมก็อยากจะขออนุญาตอีกเล็กน้อยครับในการชี้แจง

ในประเด็นแรก ในเรื่องที่จะเกิดความแตกแยกในครอบครัวนั้น

ไม่เป็นความจริงครับท่านประธาน เพราะว่าไม่เพียงแต่คู่สมรสเขาจะต้องตกลงกัน

ก่อนสมรสนะครับว่าจะเอาอย่างไร เรื่องนามสกุล ถ้าตกลงไม่ได้ แต่งไม่ได้

ดีแล้วละครับถ้าแต่งไม่ได้ ดีกว่าไปหย่าที่หลังให้ลูกครับ เพราะหัดครับ ถ้าแค่

เรื่องนามสกุลตกลงกันไม่ได้นะ ผู้หญิงไม่ได้มีคนเดียว ผู้ชายไม่ได้มีคนเดียว

มีทั้งโลกครับ ถ้าตกลงกันไม่ได้แค่นี้ครับ แต่งไม่ได้ก็ไม่ควรจะต้องหยอกครับ

แต่ในความเป็นจริงนะครับ กฎหมายเพียงเปิดโอกาสให้เลือก มิใช่บังคับนะครับ

ความจริง เรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวนั้นเป็นเรื่องของความผูกพันทางจิตใจ

ระหว่างสามี ภรรยา ซึ่งจะต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ มากมายครับ ไม่ใช่แค่เรื่อง

นามสกุล ผู้ชายสมัยใหม่จะต้องเข้าใจสิทธิของสตรีถึงความเท่าเทียม

ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกันครับ ครอบครัวที่มีความสุข เขาต้องให้เกียรติกันนะครับ

เพราะฉะนั้นความแตกแยกของครอบครัวนั้น หากจะเกิดขึ้นก็เพราะสมาชิกใน

ครอบครัวไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตน สามีไม่ปฏิบัติหน้าที่ของสามี ภรรยาไม่ปฏิบัติ

หน้าที่ของภรรยา และไม่ปฏิบัติหน้าที่ของพ่อ ของแม่ ลูกถึงมีปัญหา อ้อไปโทษ

ใครเลยครับ โทษตัวเราเอง อ้อไปโทษลูกนะครับ และถ้าครอบครัวแตกแยก

ก็อย่าไปโทษนามสกุล อย่าไปโทษกฎหมายครับ ตัวเราเองครับ เพราะฉะนั้น
 เมื่อความไม่รับผิดชอบเหล่านี้เป็นสาเหตุที่แท้จริงของการแตกสลายของครอบครัวนี้
 อย่าไปโทษใครเลยครับ และที่เป็นมาในปัจจุบันนะครับ ท่านอ้างว่าในประเทศอื่น ๆ
 เขาไม่เป็นอย่างนี้ เขาไม่แก้อย่างนี้ กระทบก็อยากจะเรียนนะครับว่า
 ลันเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ ท่านแก้นั้น ท่านก็เอาของทั้งอังกฤษ และของเดนมาร์ก
 ฝรั่งเศสสมาวมกัน คือของอังกฤษนั้นเป็นกฎหมายจารีตประเพณี ต้องการให้หญิง
 ใช้นามสกุลสามี แต่เดนมาร์กและฝรั่งเศสนั้นต้องการให้สิทธิแก่สตรี ท่านก็เอามา
 ผสมกัน ให้เลือก ในประเทศในเอเชียครับ ในประเทศญี่ปุ่นและจีนครับ เพื่อนบ้าน
 ของเรา ประเทศจีนนะครับมีบัญญัติไว้ในกฎหมายครอบครัว ฉบับ ค.ศ. ๑๙๘๐
 หรือ พ.ศ. ๒๕๒๓ เกือบ ๒๐ ปีแล้วนะครับ ในมาตรา ๑๐ ระบุไว้ว่า
 สามีภรรยาต่างมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของตนเอง นี้ของจีนนะครับ และในมาตรา ๑๖
 ของพระราชบัญญัติครอบครัวเหมือนกันของจีนก็บัญญัติไว้ว่า บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุล
 ของบิดาหรือมารดาก็ได้ ในประเทศญี่ปุ่น กฎหมายรัฐธรรมนูญญี่ปุ่นนะครับ
 ไว้ในกฎหมายแม่บทเลย ค.ศ. ๑๙๔๖ หรือ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๒๕ วรรคแรก
 บัญญัติไว้ว่า การสมรสอยู่บนพื้นฐานของความยินยอมร่วมกันระหว่างชายหญิง
 และการให้ความร่วมมือกันบนหลักการที่ว่า สามีและภรรยามีสิทธิเท่าเทียมกัน
 นี้เป็นของจีนและญี่ปุ่นนะครับ และปรากฏว่า ๒ ประเทศนี้ จีนมีพลเมือง
 ๑,๐๐๐ กว่าล้านคน ญี่ปุ่นก็มีพลเมืองหลายร้อยล้านคน ปรากฏว่าโอกาสที่ผู้หญิง
 จะเลือกใช้นามสกุลของสามีนั้นก็ไม่มีมากครับ เขาก็ยังใช้นามสกุลของสามี
 แต่ว่า เขามีสิทธิเลือกครับ ในญี่ปุ่น หญิงญี่ปุ่นเลือกใช้นามสกุลของสามีแค่
 ๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น และที่สำคัญนะครับ สถิติการหย่าร้างต่ำกว่าในประเทศ
 ที่บังคับให้ใช้ของสามี คือในสหรัฐฯ นะครับ สถิติการหย่าร้างในจีนและญี่ปุ่น
 ต่ำกว่าสหรัฐมากนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ไม่ใช่ปัญหาครับ การที่บอกว่า
 ประเทศอื่น ๆ เขาไม่ใช้ ไม่จริงครับ

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องชื่อสกุลของบุตรนะครับ ท่าน ส.ส. อัญชลี
 ขอบก๊วยที่เอ่ยนาม ได้พูดถึงไปแล้ว กระทบก็จะไม่กล่าวซ้ำให้เสียเวลานะครับ

จะข้ามไปถึงประเด็นการพิสูจน์ตัวบุคคลในทะเบียนราษฎร ความจริงในระบบกฎหมายปัจจุบันที่จริงแล้วก็ไม่สามารถจะตรวจสอบสถานภาพของบุคคลในครอบครัวได้แท้จริงอยู่แล้ว เช่น ครอบครัวที่มีบุตรสาว ๓ คน แต่งงานแล้วก็ใช้นามสกุล ๓ อย่าง แต่ว่าถึงจะใช้นามสกุลที่แตกต่างกันนั้น การพิสูจน์ตัวบุคคลก็ทำได้ง่าย เพราะในความเป็นจริงนั้นแต่ละบุคคลในครอบครัวนั้นต้องมีหมายเลขประจำตัวเพียงหมายเลขเดียว และยิ่งไปกว่านั้นเทคโนโลยีปัจจุบัน ดี.เอ็น.เอ. (DNA) ฟิงเกอร์ ปริ้นติ้ง (Finger printing) สารคัดอย่างพิสูจน์ได้ แต่ว่าแค่เลขประจำตัวของทะเบียนราษฎรพิสูจน์ง่ายกว่าชื่อบุคคลและนามสกุลซึ่งเปลี่ยนกันได้ ผมชื่อสืบแสงในวันนี้อาจจะเปลี่ยนเป็นอะไรก็ได้ในวันหน้า คนเปลี่ยนชื่อกันได้อยู่แล้ว ท่านก็ต้องตรวจสอบนะครับ แล้วคนที่จะเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ถ้าจะเปลี่ยนชื่อกันแล้วเปลี่ยนกันอีกมักจะเป็นอาชญากร ไม่ใช่คนธรรมดา คนธรรมดาเปลี่ยนเพื่อเอาโฉลก เอาโชคเท่านั้น เปลี่ยนไม่บ่อยหรอกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรุณาสรุปแล้วนะครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ก็ยังต่อไม่จบครับ ท่านประธาน ขออนุญาตอีกนิดนะครับ

ข้อที่ ๔ ครับท่านประธาน ประเด็นเรื่องการนำราชสกุลไปใช้โดยไม่มีสิทธิ ก็สามารถแก้ไขได้ในขั้นกรรมาธิการ โดยจะต้องเพิ่มเติมในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๒ โดยกำหนดว่า การใช้ชื่อสกุลของบุตรตามบิดาหรือมารดา ถ้าชื่อสกุลนั้นเป็นราชตระกูล บิดาหรือมารดาจะต้องได้ชื่อสกุลนั้นมาโดยการเกิด แก่ได้

ประเด็นที่ ๕ ในเรื่องของสัญชาติ ตามกฎหมายปัจจุบันหญิงต่างชาติที่สมรสกับชายไทยก็มีสิทธิใช้นามสกุลของสามีซึ่งเป็นคนไทยได้อยู่แล้ว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าหญิงนั้นจะมีสัญชาติไทยโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่ ในทางกลับกัน หากชายต่างชาติสมรสกับหญิงไทยและเลือกใช้นามสกุลของหญิงไทยตามร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ก็ไม่ได้ทำให้ชายนั้นได้สัญชาติไทยด้วยเช่นกัน ไม่ได้ครับ

ประเด็นที่ ๖ ในประเด็นที่บอกว่า จะเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลบางคนนั้นก็ไม่ใช่ความจริง เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่เป็นคนส่วนใหญ่

ของสังคม สถิติทั่วประเทศหญิงมากกว่าชาย เป็นคนส่วนใหญ่ นะครับ เพราะ
 ผู้หญิงเป็นผู้ถูกเลือกปฏิบัติ ไม่ได้รับโอกาส เราทราบกันมาอยู่แล้วว่า
 หญิงไทยส่วนมากไม่ได้รับโอกาส เพราะฉะนั้นการที่แก้ไข เรื่องนี้จะทำให้
 หญิงไทยได้มีโอกาสที่จะได้รับสิทธิ มีโอกาสที่จะเลือก เป็นการนำไปสู่
 การปรับปรุงสถานภาพในเรื่องอื่น ๆ ด้วย ทั้งหมดนี้นะครับท่านประธาน
 ไม่ใช่แต่เท่านั้น จะเป็นการสอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทย รัฐบาลไทย
 ได้ทำไว้กับสังคมโลกในหลายเรื่อง เราทำไว้แต่เราก็บอกของดิฉัน ขอขัดข้อง
 ๓ สัญญาที่เราไปตกลงกับเขาไว้แล้วเรายังไม่ได้ปฏิบัติ สัญญาแรกก็คือ อนุสัญญา
 ว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ ซึ่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็น
 ภาคีสมาชิกแล้ว ตั้งแต่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ๑๕ ปีครับ จะต้องรออีก
 กี่สิบปี ซึ่งในข้อ ๑๖ ของอนุสัญญานั้นบัญญัติไว้ว่า รัฐภาคีจะต้องใช้มาตรการ
 ที่เหมาะสมทั้งปวงในการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ผมอ่านแค่นั้นนะครับ
 แล้วก็ข้อสำคัญที่สุดที่เราสงวนไว้ก็คือ สิทธิในการเลือกใช้นามสกุล เป็น ๑ ใน
 ๘ ประการสำหรับข้อตกลง ต่อมาในเรื่องที่ ๒ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
 แห่งสหประชาชาติ ซึ่งเราก็ยังถูกทวงอยู่ทุกวัน ประการที่ ๓ แผนปฏิบัติการ
 บีกิ้ง ซึ่งรับรองโดยการประชุมระดับโลกว่าด้วยเรื่องสตรี ครั้งที่ ๔
 ซึ่งผู้แทนไทยก็ไปร่วมประชุมด้วย ที่กรุงบีกิ้ง เมื่อกันยายน ๒๕๒๘ ซึ่งประเทศไทย
 ได้ลงนามยอมรับที่จะปฏิบัติตาม แต่เราก็ยังไม่ได้ปฏิบัติ แล้วเราก็ถูกทวงถาม
 ทุก ๔ ปี ว่าเมื่อไรจะปฏิบัติ อายเขาไหมครับ -----

เพราะฉะนั้นการที่เราจะผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะพิสูจน์ความจริงใจของรัฐบาลไทยและสภาไทยนะครับว่า พันธกรณีที่เราได้ให้ไว้ต่อสังคมโลกนั้น เราจะปฏิบัติหรือไม่ และร่างพระราชบัญญัตินี้จะเกิดผลในเชิงบวกต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยและสังคมไทยในสังคมโลกอย่างไม่ต้องสงสัยครับท่านประธาน กระทบอยากจะทำวงวนมาให้เพื่อนสมาชิกได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้ด้วยความรอบคอบครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกให้เหตุผลที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ เชิญท่านดอกเตอร์ลลิตาครับ เมื่อกี้ผมเรียนท่านไปแล้วครับ และต่อไปท่านเรวัตนะครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ดิฉันคงจะไม่ใช้เวลามากนักในการที่จะบรรยายประวัติศาสตร์ความเป็นมาของเรื่องนามสกุล เพราะว่าได้มีสมาชิกหลายท่านได้อ้างอิงถึงความเป็นมาหรือที่มาของนามสกุลมาใช้เวลาพอสมควรแล้ว ดิฉันเองอยากจะนำเสนอในอีกทัศนะหนึ่งซึ่งแตกต่างไปจากสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่ได้ให้ความเห็นไป ท่านประธานคงจะเห็นว่าในส่วนของสมาชิกที่อภิปรายไปนั้นมีเพียงอาจารย์สืบแสงที่ได้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และอยากให้เห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ตัวดิฉันเองนั้นเป็นสตรีอาจจะเป็นที่แปลกใจนิดหนึ่งว่าทำไมตัวดิฉันเองไม่ลุกขึ้นมาสนับสนุน แต่ตัวดิฉันเองก็ไม่คัดค้าน คงจะสงสัยว่า เอ๊ะ เกิดอะไรขึ้น ดิฉันขอเสนอข้อมูลในฐานะรองประธานคณะกรรมการกิจการเยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ว่าเราได้มีข้อถกเถียงเรื่องประเด็นนี้ อย่างไรก็ตาม ดิฉันอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่เสนอต่อสภาแห่งนี้ ดิฉันรับไม่ได้เลยแม้แต่ฉบับเดียว ด้วยเหตุผลที่ว่า มติของคณะกรรมการกิจการเยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ เราได้เชิญหลายหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย องค์กรสตรีหลายหน่วยงานเข้ามาพิจารณาในที่ประชุมของเรา มติของเรานั้นออกมาไม่ตรงกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอทั้ง ๓ ฉบับ แต่มีหลักการที่ตรงกันอยู่ประเด็นเดียวก็คือว่า เราเห็นด้วยที่จะให้มีการแก้ไขชื่อบุคคล ท่านประธานที่เคารพ ตัวดิฉันเองนั้นเป็นผู้ที่เสนอในคณะกรรมการว่าการแก้ไขชื่อบุคคลหรือพุดง่าบ ๆ ภาษาชาวบ้านก็คือ เรื่องนามสกุลนั้นเป็น

สิ่งทีละเอียดอ่อน เราคงจะไม่ปฏิเสธในเรื่องของวัฒนธรรมและความเป็นอยู่
 ดั้งเดิมของไทย ตัวดิฉันเองเคยได้อภิปรายในหลายเรื่องว่า การจะยอมรับ
 อะไรก็ตามที่เป็นวัฒนธรรมทางตะวันตกหรือเป็นประเพณีของต่างชาติเข้ามา
 ใช้กับประเทศไทยเรานั้น เราจะต้องรับมาเพียงบางส่วนและการรับมาเพียง
 บางส่วนนั้นต้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของคนไทยด้วย
 ดิฉันอยากจะเรียนท่านประธานนะคะว่า การแก้ไขเรื่องนามสกุลนี้เป็นเรื่องใหญ่
 พอ ๆ กับการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะเป็นกฎหมายที่
 กระทบกับทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งถึงวันตาย ไม่เหมือนกับพระราชบัญญัติ
 หลาย ๆ ฉบับที่เราผ่านออกไปจากสภาแห่งนี้ พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน
 ก็กระทบเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดสรรที่ดิน ชื่อขายบ้าน พระราชบัญญัติ
 ที่เกี่ยวกับการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงก็เกี่ยวข้องกับคนที่ขายน้ำมัน พระราชบัญญัติ
 ที่เกี่ยวกับภาษีศุลกากรก็กระทบเฉพาะด้าน แต่พระราชบัญญัติชื่อบุคคลนั้น เด็กที่
 อยู่ในครรภ์มารดาขังไม่ได้ลืมตาออกมาสู่โลกภายนอก นามสกุลนั้นถูกกำหนด
 เอาไว้แล้วด้วยกฎและข้อบังคับของสังคมไทย เพราะฉะนั้นตัวดิฉันเองจึง
 อยากจะเรียนท่านประธานว่า ตัวแทนสตรีหรือตัวแทนของบุรุษที่อยู่ในสภานี้
 ดิฉันไม่ถือว่าเป็นตัวแทนของหญิงและชายไทยอย่างแท้จริง ตัวดิฉันเองเคยได้
 เสนอในคณะกรรมการว่า ปัญหานี้น่าจะได้มีการสำรวจความเห็นของหญิง
 และชายร่วมกัน เพราะไม่ใช่ปัญหาของการที่บุคคล ๒ คน จะมาทำความตกลง
 แล้วอยู่ร่วมกันในครอบครัวเดียวกัน แต่ปัญหาในเรื่องของนามสกุลนี้ จะกระทบ
 กันถึงปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ทั้งหมดเลยในกรณีที่จะต้องเกิดปัญหา
 ในเรื่องของการเลือกใช้นามสกุลเป็นปัญหาทีละเอียดอ่อนมาก-----

อยากจะนำเสนอสั้น ๆ ว่าในข้อสรุปของคณะกรรมการธิการของเรานั้น เรามี
 ความเห็นว่าการที่จะให้สตรีนั้นได้มีทางเลือกอย่างที่ท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติ
 หลายท่านได้อภิปรายไปนั้น เรามีความเห็นเช่นเดียวกันว่าน่าจะเปิดโอกาส
 ให้กับสตรีได้มีโอกาสใช้นามสกุล แต่การเปิดโอกาสให้สตรีได้ใช้นามสกุล
 ของตัวเองได้เมื่อทำการสมรสนั้นควรจะมาจากเงื่อนไขของการสืบเชื้อสาย
 หรือวงศ์สกุล ในกรณีที่ถ้าครอบครัวนั้นทั้งตระกูล ตระกูลใดตระกูลหนึ่งไม่มี
 ผู้สืบทอดแล้วกฎหมายน่าจะเปิดโอกาสให้ตระกูลนั้นได้กลับมาใช้นามสกุลของ
 เด็กผู้หญิงหรือสตรีคนนั้นได้ อันนี้คือสิ่งที่เราได้ถกเถียงกันมากมายในที่ประชุม
 ของเรา เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนท่านประธานว่าในบางส่วนนั้น
 ก็มีความเห็นว่ามีองค์กรสตรีหลายองค์กรที่เข้ามาบอกว่าอาจจะมีส่วน
 ที่ว่านามสกุลของผู้ชายบางคนไม่เพราะ นามสกุลของตัวเองเพราะ
 พอเวลาไปจดทะเบียนกับนามสกุลของสามีแล้วเอาไปใช้แล้วายเขาหมดเลย
 ทั้งที่ทำงาน เช่นขึ้นไปถึงขนาดจะดำรงตำแหน่งอธิบดีก็ได้มีการขกนามสกุล
 ขึ้นมาว่านามสกุล กางม้งรอ อันนี้ดิฉันก็ไม่ทราบว่ามีจริงหรือเปล่า แต่ว่า
 ก็ได้มีตัวแทนสตรีเข้ามาชี้แจงในที่ประชุมว่ามีจริง พอไปจดทะเบียนจะต้อง
 เปลี่ยนเป็นนางอะไรแล้วกางม้งรอ ก็บอกว่าไม่เพราะ ก็อยากจะมาใช้
 นามสกุลของตัวเอง อันนี้ก็ เป็นเหตุผลหนึ่งแต่ที่เราก็ได้พิจารณากัน
 อย่างที่ท่านอาจารย์สืบแสงได้พูดว่า เรื่องของนามสกุลนั้นมันเป็น เรื่องของ
 การที่หญิงชายจะอยู่ร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้แล้วเราจะอยู่กันไปเพื่ออะไร
 เพราะฉะนั้นมติที่ประชุมคณะกรรมการของเรา จึงเห็นว่าการแก้ไข
 กฎหมายนั้นขอให้หญิงหรือชายเมื่อทำการสมรสแล้วให้มีสิทธิใช้นามสกุล
 ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ หมายความว่าถ้าผู้ชายจะมาใช้ของหญิงก็ได้
 หรือผู้หญิงจะไปใช้ของชายก็ได้ แต่ให้มีการตกลงกันที่อำเภอก่อนที่จะ
 ทำการสมรส เช่นรักชอบกันแล้ว แล้วทางผู้หญิงเห็นว่านามสกุลของผู้ชาย
 ไม่เพราะอยากจะใช้นามสกุลของเรา ก็ตกลงกันว่านามสกุลเธอไม่เพราะ
 มาใช้นามสกุลฉัน ถ้าผู้ชายบอกว่านามสกุลฉันไม่เพราะ แต่ต่อไปฉันดูดวงมาแล้ว
 ฉันจะได้เป็นใหญ่เป็นโตถึงขนาดเป็นรัฐมนตรี ถ้าเธอไม่แต่งงานกับฉัน
 เธอก็ไม่ต้องแต่ง อย่างนี้ก็หมายความว่าไม่ต้องจดทะเบียนอยู่กินกัน
 เพราะว่าปัญหาก็จะออกมามากมาย อย่างที่ท่าน ส.ส. สืบแสงได้กล่าว
 ไปแล้วเมื่อคืนนี้ เพราะฉะนั้นนี่คือมติของคณะกรรมการที่บอกว่าหญิงชาย

ถ้าจะจดทะเบียนกันจะแต่งงานกัน จดทะเบียนสมรสก็ให้ตกลงกันก่อนล่วงหน้า
เลยว่าจะใช้นามสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจดทะเบียนกันว่าจะใช้ของหญิง
หรือชาย แต่ไม่ใช่ต่างคนต่างใช้ตามร่างฯ ทั้ง ๓ ฉบับที่เสนอเข้ามา

ประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นของการใช้นามสกุลของบุตรหรือธิดา
คณะกรรมการของเรามีความเห็นว่าบุตรหรือธิดานั้น เพื่อป้องกันปัญหา
ในเรื่องหลาย ๆ เรื่องตามที่หลายฝ่ายเป็นห่วง ก็คืออาจจะใช้นามสกุลพ่อ
หรือนามสกุลแม่ แล้วสุดท้ายพี่น้องกันก็มาแต่งงานกัน มติของเราที่บอกว่าให้ลูก
ที่เกิดมานั้นใช้นามสกุลที่ตกลงกันไว้ตอนที่จดทะเบียนสมรสว่าใช้ของใคร
ลูกก็ต้องใช้ตามนามสกุลที่ได้ตกลงกันไว้ แต่ว่าเมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว
เด็กคนนั้นหรือว่าบุตรหรือธิดาคนนั้นก็สามารที่จะเลือกใช้นามสกุลของ
พ่อหรือแม่หรือใช้นามสกุลตั้งใหม่ขึ้นมาเองได้ หมายความว่าตั้งสกุลขึ้นมาใหม่ได้
เพราะฉะนั้นอันนี้เป็น ๒ สาระใหญ่ในเรื่องของการหย่านั้นคิดว่าคงจะไม่ได้
เป็นประเด็นสำคัญที่เราจะถกเถียงกัน แต่ว่าประเด็นที่เราถกเถียงกัน
ในวันนี้ก็คือว่าเมื่อสมรสกันแล้วเราจะใช้นามสกุลของฝ่ายใด ดิฉันคิดว่า
นั่นคือปัญหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เรากำลังถกเถียงกันอยู่

ท่านประธานที่เคารพ ในคณะกรรมการได้มีการเสนอโดย
ประธานคณะกรรมการได้มีหนังสือไปยังสถาบันราชภัฏทั้ง ๓๖ แห่ง โดยผ่าน
ไปยังเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏว่าน่าจะได้มีการสำรวจความคิดเห็นของ
ทั้งหญิงและชายว่าจะมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อย่างไร โดยทำตัวเลือก
หลาย ๆ ตัวเลือกส่งผ่านไปยังประชาชนประชากรของไทยเราให้มากที่สุด
ว่าจะสะท้อนความเห็นประเด็นนี้ออกมาอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย
ว่าจะเปลี่ยนแปลงอะไร เพื่อเราต้องการเป็นประชามติ เนื่องจากเราเห็นว่า
เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและกระทบกับสภาพของสังคมไทยเราด้วย
การเปลี่ยนแปลงอะไรที่เปลี่ยนแปลงโดยเรามาพูดคุยกันอยู่ไม่กี่คน
ในคณะกรรมการ นี่ก็ในคณะกรรมการแต่ว่าขณะนี้เข้าสู่สภาแล้ว
เราถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าจะสำรวจประชามติ แต่คำตอบที่ได้รับจาก
ทางสถาบันราชภัฏที่มีหนังสือแจ้งกลับมายังกรรมการ ท่านประธานทราบไหม
ว่าทางสถาบันได้แจ้งกลับมาว่าอย่างไร -----

ทางสถาบันได้แจ้งกลับมาว่า ถ้าจะให้ทำการสำรวจประชามตินั้นเนื่องจากทางสถาบันราชภัฏไม่มีเงินงบประมาณในการที่จะทำการสำรวจ เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ทำการสำรวจในเรื่องนี้ก็ต้องขอเงินจากทางรัฐบาลไปเพื่อที่จะทำการประชามติในเรื่องนี้ ตัวดิฉันเองก็ขี้ใจเรื่องนี้อยู่อยากจะฝากท่านประธานไปว่า การทำงานของสถาบันราชภัฏซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐมีเรื่องบางเรื่องที่ไม่ใช่ใครให้ทางสถาบันได้ทำการสำรวจ ก็ไม่ทราบว่าจะงบประมาณมาจากไหน ออกมาสำรวจใครนิยมใคร ใครนิยมพรรคไหน ใครมีเปอร์เซ็นต์อะไร ไม่มีใครจ้างให้สำรวจ แต่โพลล์ (Poll) ก็ออกมาโดยตลอด แต่เรื่องนี้เราได้ขอความร่วมมือไปจากคณะกรรมการว่าเป็นเรื่องใหญ่และเรื่องกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนไทยทั้งประเทศ แต่ว่าคำตอบจากสถาบันราชภัฏกลับมาอย่างนี้ดิฉันอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังทางกระทรวงศึกษาธิการว่า ขอให้ได้ทำเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วย และในที่สุดดิฉันคงจะไม่ใช้เวลาในเรื่องนี้มากนัก ดิฉันอยากจะขอเสนอท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้ตัวดิฉันเองอยากจะให้ชะลอเอาไว้ก่อน เรื่องการตีความนั้นถ้าจะไปตีความว่าขัดหรือไม่ขัดนั้น ดิฉันก็คงจะไม่ตีติงหรือว่าไม่คัดค้านประการใด เพราะว่าถ้าจะไปตีความเดี๋ยวก็น่าจะมีปัญหาว่าจะต้องให้ผู้หญิงจะต้องไปเกณฑ์ทหารหรืออะไรต่ออะไร ดิฉันคิดว่าอันนั้นเป็นเรื่องที่เราจะมาใช้เรื่องของแง่กฎหมายมาพูดกันในเรื่องของความเท่าเทียมกัน แต่ดิฉันเห็นถึงปัญหาของกฎหมายฉบับนี้ว่า ถ้าออกไปโดยที่ยังไม่ได้ทำการสำรวจประชามติเป็นความเห็นคนส่วนใหญ่แล้ว ดิฉันคิดว่าจะมีผลกระทบต่อเมืองมาอย่างมากมาย เพราะว่ากระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยทั้งประเทศ จึงอยากจะเสนอท่านประธานว่า น่าจะได้มีการชะลอกฎหมายฉบับนี้ไว้อาจจะให้ทางรัฐบาลรับไปดำเนินการโดยให้ทางสถาบันราชภัฏหรือหน่วยงานใดก็ตามไปสำรวจประชามติ แล้วก็นำกลับมาในรูปแบบที่เป็นความต้องการของประชากรไทยทั้งหญิงและชาย ขอขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอตานมารุต และตามด้วยท่านเรวัต เชิญท่านมารุตครับ

นายมารุต บุณนาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผม มารุต บุณนาค ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
 กฎหมายฉบับนี้ นับว่าเป็นกฎหมายสำคัญได้เคยเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
 เมื่อปี ๒๕๒๘ มาแล้ว ปรากฏว่าไม่ผ่าน แต่ว่าเกือบผ่าน ด้วยเหตุผลที่ก้ำกึ่งกัน
 โดยเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ เห็นว่าทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุนมีเหตุผล
 ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย ส่วนตัวกระผม นั้นมีความเห็นโน้มเอียงที่เห็นควรสนับสนุน
 รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นหลักการเพื่อไปแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ
 โดยถือเหตุผลตามที่ฝ่ายสนับสนุนได้อภิปรายมาแล้วหลายคน ผมขอเสริมในแง่
 ประวัติศาสตร์ในทางกฎหมาย จากประวัติศาสตร์อันยาวนาน สตรีทั่วโลก
 สูญเสียอิสรภาพ เสรีภาพมาเป็นเวลาช้านาน สตรีทั่วโลกในยุคศักดาบรรพ์
 เป็นทาส เป็นวิญญานทรัพย์ที่สามารถไปขายได้ ในกฎหมายไทยของเราถ้าศึกษา
 ตามกฎหมายตราสามดวงจะปรากฏชัดในกฎหมายลักษณะผัวเมีย กฎหมาย
 ลักษณะทาส สตรีคือวิญญานทรัพย์ ภรรยาก็เป็นวิญญานทรัพย์ สตรีเมื่อยังอยู่กับ
 พ่อแม่ พ่อแม่สามารถที่จะนำตัวไปขายได้ เมื่ออยู่กับสามี สามีสามารถจะ
 เมียนตีปกครองอย่างไรก็ได้ เมื่อสามีมีหนี้สินก็สามารถนำภรรยาไปขายใช้หนี้
 ให้เจ้าหนี้ได้ เมื่อเจ้าหนี้อัดทรัพย์ลูกหนี้ ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินอะไรก็สามารถ
 จะยึดภรรยาซึ่งเป็นวิญญานทรัพย์ไปเป็นทาสได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่สตรีทั่วโลก
 ได้ต่อสู้กันมาเป็นเวลาช้านานจนประสบความสำเร็จได้พอสมควร สำหรับ
 ประเทศไทยในยุคต่อมาได้มีการแก้ไขให้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าได้มีการออก
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้สิทธิสตรีดีขึ้น แต่อย่างไรก็ดีขึ้นถึงขนาดใน
 ระยะแรก โดยสตรีไม่สามารถที่จะมีส่วนในการปกครองสินบริคคห์ร่วมกับสามีได้

ต่อมาในระยะหลัง โดยการต่อสู้ของสตรีชั้นนำและความใจกว้างของบุรุษหลายคน ก็สามารถแก้ไขกฎหมายลักษณะที่เป็นธรรมแก่สตรีได้เป็นอันมาก สตรีในชั้นเดิมนั้นไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งสำคัญ ๆ ได้ แม้แต่การเป็นปลัดอำเภอก็ไม่สามารถเป็นได้ เพิ่งมาแก้ไขหลังปี ๒๕๒๙ นั้นเอง ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้มีการถกเถียงกันมาก ที่กระทรวงมหาดไทยได้เสนอให้มีการสอบปลัดอำเภอ แต่ห้ามไม่ให้สตรีเข้าสอบ เพราะอ้างว่าสตรีไม่มีความสามารถเท่าชาย แต่เหตุผลดังกล่าวได้ถูกลบล้างไปโดยมติคณะรัฐมนตรีในภายหลัง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องจำเป็นมาก เพราะฉะนั้นการที่กฎหมายฉบับนี้จะผ่านหรือไม่ผ่านขึ้นอยู่กับความใจกว้างของ ส.ส. ส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในสภาฯ และความใจกว้างของรัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในอดีตนั้นเราได้ยอมกันมาตลอด ยอมให้สตรีมีสิทธิเท่าเทียมกับชาย สตรีสามารถที่จะรับราชการได้ สามารถที่จะเป็นนายพลได้ สามารถที่จะเป็นผู้พิพากษาได้ สามารถเป็นนายกรัฐมนตรีได้ สิ่งที่เหลืออยู่เพียงแค่นี้ ผมคิดว่าพวกเราน่าจะใจกว้างให้ไปได้ ไม่น่าจะมีปัญหาประการใด สิ่งขัดข้องต่าง ๆ จะเห็นว่าเราสามารถที่จะแก้ไขในขั้นกรรมาธิการได้ และสิ่งเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ขัดต่อประเพณี เพราะเหตุว่าถ้าจะพูดถึงหลักประเพณีแล้ว ในกฎหมายลักษณะเดิมที่สตรีตกเป็นทาสก็ถือเป็นประเพณีที่สำคัญในอดีต เรายังสามารถยกเลิกได้ สิ่งแค่นี้น่าจะยกเลิกให้สตรีได้ ส่วนข้อขัดข้องในทางกฎหมายประการใด เช่นว่า จะขอสิทธิมากเกินไปหรือไม่เพียงใดนั้น น่าจะพูดจากันในขั้นกรรมาธิการ ในชั้นนี้ผมเห็นควรรับหลักการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ครับ เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติชื่อนบุคคลซึ่งมีอยู่ ๓ ร่างฯ นะครับ เป็นร่างฯ ที่เสนอโดย ส.ส. หญิงผู้ทรงเกียรติทั้งสิ้น ๒ ท่านนั้นก็ได้รับสมรสแล้ว อีกท่านหนึ่งก็ยังเป็นโสด แต่ก็ได้เสนอเรียกร้องแทนหญิงที่มีสามีโดยอ้างรัฐธรรมนูญ ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ซึ่งความจริงในเรื่องชื่อสกุลนี้ การจะใช้อย่างไรก็ต้องไปจดทะเบียน ต้องไปจดทะเบียนชื่อสกุลถึงจะมีสิทธิ

ใช้ได้ และคนสัญชาติไทยเท่านั้นนะครับที่จะใช้ได้ คนต่างด้าวใช้ไม่ได้เลย
ท่านประธานครับ กฎหมายเดิมหญิงมีสามีมีอยู่ ๓ มาตราด้วยกัน ในมาตรา ๑๒
ก็บอกว่า หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี มาตรา ๑๓ หญิงหม้ายโดยการหย่า
ให้กลับไปใช้ชื่อสกุลเดิม มาตรา ๑๔ หญิงหม้ายโดยการตายของสามี ให้ใช้ชื่อสกุล
ของสามี นี่กฎหมายเดิมนะครับ ที่นี้ผู้เสนอก็ได้ขอแก้ไขในประเด็นต่าง ๆ
ทั้ง ๓ มาตรา

ในประเด็นแรก ที่แก้ไขเหมือนกันก็คือมาตรา ๑๒ นั้น ทั้ง ๓ ร่าง
ก็ได้แก้ไขว่า ให้คู่สมรสใช้ชื่อสกุลเดิมของตนหรือของคู่สมรสก็ได้ ตรงนี้ปัญหา
มีอยู่ว่าคู่สมรสใช้ชื่อสกุลในขณะที่เดียวกันได้นั้น ๒ ชื่อสกุล ใช้ ๒ ชื่อสกุลนะครับ
แก้ไขของสามีก็ได้ ของคู่สมรสหรือเป็นภรรยาก็ได้ ปัญหาตรงนี้ก็มียุ่ที่ว่า การใช้
ชื่อสกุลนั้น ๒ ชื่อ แต่ไม่ให้ใช้ชื่อสกุลพร้อมกัน ไม่พร้อมกันเมื่อเป็นอย่างนี้กระผม
ก็เห็นว่าการแก้ไขร่างฯ ของคุณอัญชลีซึ่งก็ให้ใช้นามสกุลเดี่ยว -----

แต่ก็มีความสงสัยอยู่เหมือนกับท่านผู้มีเกียรติได้พูดไปแล้วว่า น่าจะแก้ไขว่า ให้ใช้ชื่อสกุลในขณะที่เดียวกันได้ ๒ ชื่อ อย่างเช่นที่ผู้เสนอได้เสนอมาอย่างนั้น คือต้องขอร้องที่ คุณอัญชลี วานิช เทพบุตร อย่างนี้เป็นต้น เพราะว่าก็มีหลาย ๆ ท่านที่ใช้ชื่อสกุลพร้อม ๆ กันทั้ง ๒ ชื่ออย่างนี้ ในประเทศไทยเราก็มีมากมายครับ สำหรับมาตรา ๑๒ นี้ก็มีพิเศษในร่างฯ ของคุณมยุรา ซึ่งได้กล่าวถึงว่าบุตรจะใช้ชื่อสกุลของสามีหรือภรรยาให้ตกลงกันก่อน ก่อนที่จะใช้ให้ตกลงกันก่อน อย่างที่ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ท่านพูดไว้ว่าจะมีปัญหาในเรื่องครอบครัวถ้าตกลงกันไม่ได้ อาจจะไม่ได้แต่งงานกันก็ได้ อย่างนี้เป็นต้น ปัญหานี้ก็ เป็นปัญหาหนึ่งนะครับ

สำหรับในประเด็นที่ ๒ ในมาตรา ๑๓ ซึ่งเดิมบัญญัติเฉพาะหญิงหม้าย โดยการหย่าเท่านั้น แต่ผู้เสนอทั้ง ๓ ฉบับได้แก้ไขคำว่าหญิงหม้าย เป็น ชายหรือหญิง ซึ่งรวมถึงชายหม้ายนะครับ ชายหม้ายสิ้นสุดโดยการหย่าให้กลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตนเองได้

ที่นี้ในประเด็นที่ ๓ การแก้ไขในมาตรา ๑๔ ผู้เสนอทั้ง ๓ ร่างฯ ก็ได้แก้ไขในหลักการที่เหมือนกันก็คือคู่สมรสจะใช้ชื่อสกุลเดิมของตนหรือจะใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสที่ตายไปแล้วก็ได้ แต่มีข้อแตกต่างกันไปก็คือว่า ของคุณมยุรานั้นได้เพิ่มเติมว่าถ้าแต่งงานใหม่จะใช้นามสกุลของสามีใหม่ก็ได้ ตรงนี้ก็เลยทำให้สับสนครับว่าในขณะที่เดียวกันใช้ถึง ๓ นามสกุล ส่วนของท่าน ส.ส. ธารทอง ได้เพิ่มให้การใช้ชื่อสกุลของบุตรให้ใช้ตามบิดาหรือมารดา เว้นแต่ชื่อสกุลนั้นเป็นราชสกุล บิดามารดาจะต้องได้ชื่อสกุลนั้นโดยการเกิด บุตรจึงจะใช้ชื่อสกุลนั้นได้ ตรงนี้ก็มึปัญหาว่าถ้าเป็นบิดามารดาที่ไม่ได้ใช้ชื่อสกุลโดยการเกิดแล้ว บุตรไม่มีสิทธิใช้ชื่อสกุลนั้นแล้วจะให้บุตรไปใช้ชื่อสกุลอะไร ตรงนี้ก็มึปัญหา ท่านประธานครับ ความจริงแล้วกฎหมายปัจจุบันที่ใช้อยู่ก็ถือหลักตามธรรมเนียมประเพณีไทยครับ ไม่เกิดความสับสนบุคคลทุกคนก็มีนามสกุลเดียว แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากสภานี้จะรับหลักการกระทันหันก็เห็นว่าร่างฯ ที่นำเสนอโดยคุณอัญชลี วานิช เทพบุตร พอจะรับได้และไม่สับสน แต่อยากจะฝากว่าถ้าจะแก้ไขลงไปก็ขอให้เพิ่มเติมคำว่า คู่สมรสให้ใช้นามสกุล ๒ นามสกุลพร้อมกันได้ อย่างเช่นที่ผู้เสนอชื่ออยู่ในปัจจุบันนี้ครับ ขอบขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณประทีป กรีกาเวช ครับ

๕๓

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

สุณิสสา ๔๓/๒

นายประทีป กรีทาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประทีป กรีทาเวช ส.ส. โคราซ ชชาติพัฒนา ท่านประธานครับ
ผมมีข้อสงสัยเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น แล้วก็พยายามพูดให้สั้นที่สุดและเข้าใจง่าย
ท่านประธานครับ ผมอยากจะถามท่านประธานนิดหนึ่งว่า จารีตประเพณีของไทย
ที่ได้รักษากันมาในขณะนี้ จนกระทั่งต่างชาติเขากำลังจะเดินตามประเพณีของไทย
แล้วทำไมเราต้องมาเปลี่ยนมาแก้ไข-----

- ๔๔/๑

ผมไปตามแถวชนบทนะครับ ผมเคยเอาเรื่องนี้ไปพูด เขาก็พูดเหมือนกับที่
ท่าน ส.ส. เสกสรรค์ ที่พูดว่า เอ๊ะ ผู้แทนฯ ไม่มีงานทำแล้วหรือ นี่คือ
ประเด็นแรกที่เราจะต้องมาพูดมาจากัน การเปลี่ยนนามสกุลของภรรยา ซึ่งที่
บอกว่าจะใช้นามสกุลใครก็ได้ ผมถามว่าภรรยาที่สามีมีนี่ สามีไปขอภรรยา
หรือภรรยาามาขอสามีไว้ในครอบครัว ผู้ชายเป็นคนไปขออนะครับถึงจะ
แต่งงานกันได้ เมื่อแต่งงานได้แล้วก็ต้องให้ผู้ชายมีสิทธิบ้าง เหมือนกับผู้แทนฯ
ที่ไปซื้อเสียง ไปซื้อเสียงแล้วเวลาชาวบ้านมาบอกว่า ผมก็เลือกท่านผู้แทนฯ
ทำไมไม่ช่วยผม ผู้แทนฯ ที่ไปซื้อเสียงก็มักจะบอกว่า อ้าว ผมซื้อคุณแล้วนี่
คุณจะต้องมาทวงอะไร นี่เหมือนกันครับ ท่านประธานครับ ผมเองผมห่วงครับ
คำว่า สามีภรรยา คนเราในบ้าน ถูกต้องครับ สิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน
แต่ในบ้านต้องมีมากกว่ากัน มีเหนือกว่ากัน ท่านเชื่อไหมครับว่า ถึงแม้ว่าขณะนี้
สามีมีอำนาจเหนือกว่าภรรยา แต่สามีโดยมากกลัวภรรยาทุกคนครับ ผมกลัวพูด
เดี๋ยวนี้คำว่าภรรยาที่อำนาจล้นฟ้าอยู่แล้วครับ ถ้าไปเปลี่ยนนามสกุลได้
ไปใช้นามสกุลได้ ทีนี้เวลาการหย่านี้ผู้หญิงจะไม่ฟ้องผู้ชายแล้ว คุณไม่หย่าให้
ฉันก็ไม่เป็นไร ฉันก็ใช้นามสกุลของฉันอยู่แล้ว นี่ครับความบั่นป่วนจะเกิดขึ้น
ท่านเชื่อไหมว่าคนที่โคราช นามสกุลถ้าลงสันเทียะ เขารู้เลยว่า สันเทียะนี่
ในนไทย กระบือทก นี่ไซค์ชัย แล้วก็คนมักจะถามเดี๋ยวนี้จำกันไม่ค่อยได้
ถ้าถามว่าคนนั้น นาย ก นาย ข เขาจะต้องถามว่านามสกุลอะไร เขาถึง
จะสาวเรื่องได้ว่านี่เป็นลูกหลานคนนั้นลูกหลานคนนี่ เพราะฉะนั้นถ้ามา
เปลี่ยนนามสกุลลุ่นวายอย่างนี้ ผมว่าต่อไปหาจุดไม่ได้ว่า คนนี้ตระกูลไหน
คนนี้นามสกุลอะไร เพราะฉะนั้นถ้าถามผมว่ากฎหมาย ๓ ฉบับเห็นด้วยไหม
ผมบอกตรง ๆ ว่า ผมไม่เห็นด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกท่านอื่น ๆ แล้วตามด้วยคุณลดาวัลลีและคุณหญิงครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมาชิก วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรค
ประชาธิปัตย์ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล ซึ่งได้มีสมาชิกจาก
ในแต่ละพรรคการเมืองได้เสนอเข้าสู่สภาในวันนี้ มีทั้งสิ้น ๓ ฉบับด้วยกันครับ
ซึ่งอาจจะบอกได้ว่า กฎหมายแต่ละฉบับนั้นคงไม่ได้เสนอเฉพาะผู้ที่เสนอเท่านั้น
แต่กฎหมายกว่าจะเสนอได้ พรรคการเมืองแต่ละพรรคก็ต้อง เป็นผู้ที่รับรอง

และต้องมีผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมายได้รับรองให้กฎหมายฉบับนั้นได้เสนอเข้าสู่สภา ฉบับของคุณอัญชลีก็พอจะพูดได้ว่า นั้นเป็นฉบับของพรรคประชาธิปัตย์ ฉบับของท่านธารทองก็พอจะเรียกได้ว่า เป็นฉบับของพรรคชาติพัฒนา และอีกฉบับหนึ่งก็เป็นเพื่อนสมาชิกจากพรรคความหวังใหม่ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม การพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้น ผมเข้าใจว่าเป็นกฎหมายซึ่งค่อนข้างที่จะ ทำทลายความคิดและการตัดสินใจของเพื่อนสมาชิกอยู่มากพอสมควร แม้แต่ ตัวกระผมเอง ท่านประธานครับ ผมเองก็ใคร่ครวญอยู่เป็นเวลาพอสมควร เหมือนกันว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ความจริงแล้วถ้าเราย้อนกลับไปดูข้อวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมต่อกฎหมาย ฉบับนี้นั้น ท่านประธานก็คงจะเห็นว่า แดกแยกออกเป็น ๒ ฝ่ายอย่างเห็นได้ ชัดเจนอย่างยิ่ง ยิ่งถ้าฟังเพื่อนสมาชิกอาวุโส ประธานโทษ เอี่ยมนาม ท่านศาสตราจารย์มารุต ก็คงจะเห็นชัดว่า ย้อนหลังกลับไปเมื่อ ๑๕ ปีที่แล้ว ในปี ๒๕๒๘ กฎหมายลักษณะ เช่นเดียวกันนี้ถูกเสนอเข้ามาและทำทลายความคิด ในยุคนั้นกฎหมายฉบับนั้นก็ตกไป -----

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ ๔๕/๑

ล่วงมาอีก ๑๓ ปีต่อมา เมื่อ ๒ ปีที่แล้วกฎหมายลักษณะเดียวกันนี้โดยสมาชิก
จากพรรคประชาธิปัตย์ก็ถูกเสนอเข้าสู่สภา โชคดีที่ ๒ ปีที่ผ่านมาสภาเราไม่ยุบ
ไปเสียก่อน สภามีอายุยืนยาวมาจน ๓ ปีกว่าถึงปัจจุบัน กฎหมายฉบับนี้ยังอยู่ในวาระ
ก่อนหน้านี้ประมาณหลายเดือนที่ผ่านมา ข้อถกเถียงเช่นนี้ก็เป็นเรื่องที่ถูกเถียง
กันมากในสื่อมวลชน นั่นก็คือข้อถกเถียงที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะมีการแก้ไข
พระราชบัญญัติชื้อบุคคลซึ่งบัญญัติเอาไว้เมื่อปี ๒๕๐๕ ความจริงแล้วมีสาระ
ซึ่งสำคัญนั้นอยู่ในกฎหมายเมื่อปี ๒๔๘๘ หรือไม่ ที่ทำทายเป็นเพราะว่ากฎหมาย
ฉบับนี้ได้เสนอให้แก้ไขพระราชบัญญัติชื้อบุคคล ปี ๒๕๐๕ ใน ๓ มาตราด้วยกัน
ความจริงใน ๓ มาตรานั้นที่ติดใจกันมากมีเพียงมาตราเดียวเท่านั้นครับ
มาตราที่ว่าก็คือมาตรา ๑๒ ซึ่งมาตรา ๑๒ นี้ในพระราชบัญญัติชื้อบุคคล ฉบับเมื่อ
ปี ๒๕๐๕ ได้บัญญัติไว้ชัดเจน เขียนว่า หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามีเป็นการ
บังคับโดยกฎหมาย ความจริงแล้วถ้าไม่มีการหยิบกฎหมายนี้ขึ้นมาพูด ผมเชื่อว่า
ประชาชนคนไทยของเราก็ยังคงเกิดความไม่เข้าใจอยู่เหมือนกันว่า โฉนดเมื่อ
แต่งงานแล้ว ผู้หญิงเมื่อจดทะเบียนสมรสจึงต้องใช้ชื่อสกุลของสามี ผมเชื่อว่า
มีจำนวนหนึ่งครับที่ไม่ทราบว่านี่เป็นการบังคับโดยกฎหมาย เมื่อเป็นการบังคับ
โดยกฎหมายแล้ว คำถามที่เกิดขึ้นต่อมาก็คือว่า เหตุผลในการที่กฎหมายไปบังคับ
เช่นนั้นในแต่ละยุคแต่ละสมัยมีเหตุผลในการไปเขียนบทบัญญัติ เช่นที่ว่านั้นอย่างไร
ประเด็นนี้ครับจะเป็นประเด็นที่สำคัญ ผมยกตัวอย่างตรงนี้ให้ท่านประธาน
เห็นก่อนแล้วก็จะต่อไปอีก ๒ ประเด็นที่มีการแก้ไข ก็คือในมาตรา ๑๓
และมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๓ พูดถึงเรื่องการสมรสซึ่งสิ้นสุดลงโดยการหย่า
คงไม่มีใครที่จะมีความเห็นที่ไม่ตรงกันตรงนี้ว่า เมื่อสิ้นสุดลงโดยการหย่าแล้ว
ชายหรือหญิงก็ควรจะกลับไปใช้ชื่อสกุลของตนเองได้ แต่เดิมนั้นกฎหมาย
เขียนเหมือนกันครับ ว่าถ้าสิ้นสุดลงโดยการหย่าแล้ว ผู้หญิงก็กลับไปใช้ชื่อสกุล
ของตนเองเพราะบังคับไว้ตั้งแต่ต้นว่า ถ้าสมรสต้องใช้ชื่อสกุลของสามี
ในมาตรา ๑๔ ซึ่งผมเห็นว่าคงไม่มีใครที่จะเห็นแย้งกับในมาตรา ๑๔ ตรงนี้
ก็คือพูดถึงเรื่องการสมรสซึ่งสิ้นสุดลงโดยความตายของคู่สมรส เพราะในมาตรา ๑๔
ตรงนี้ก็มีการแก้ไขมาเหมือนกันแล้วเป็นการแก้ไขเมื่อปี ๒๕๓๐ เพราะในปี ๒๕๐๕ นั้น
ในมาตรานี้ ได้เขียนไว้ในมาตรา ๑๔ ว่า หญิงหม้ายโดยความตายของสามีให้ใช้ชื่อสกุล
ของสามี บังคับเลยครับ แม้ว่าสามีตายไปแล้วก็ต้องใช้ชื่อสกุลของสามีอยู่นั่นเอง
แต่เมื่อปี ๒๕๓๐ โดยความยินยอมของรัฐสภาได้มีพระราชบัญญัติชื้อบุคคล ฉบับที่ ๒

๕๓

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ ๔๕/๒

ได้แก้ไขมาตรานี้แล้ว เขียนใหม่บอกว่า หญิงหม้ายโดยความตายของสามีจะใช้
ชื่อสกุลของสามีหรือใช้ชื่อสกุลเดิมของตนก็ได้ เป็นการแก้ไขในชั้นหลังครับ
หลังจากเขียนเมื่อปี ๒๕๐๕ ต่อมาอีก ๒๕ ปี มาตรานี้ก็แก้ไขและแก้ไขชื่ออยู่
จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็น ๒ มาตรานี้ก็เพราะ
เหตุว่าถ้าเป็นเรื่องสิ้นสุดการสมรสโดยการหย่าหรือโดยการที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
ได้เสียชีวิตลงไปในั้น ตรงนี้ไม่มีใครที่จะเห็นแย้งว่าควรจะไปใช้ชื่อสกุลเดิม
ของตนได้ แต่มีเหตุผลที่ลึกลงไปกว่านั้นครับ ในกรณีมาตรา ๑๔ ท่านประธาน
จะเห็นได้ชัดว่ามีการแก้ไขจากเดิมซึ่งบังคับว่าต้องเป็นนามสกุลสามีเท่านั้น
แม้ว่าตายไปแล้วหญิงหม้ายต้องใช้ แต่ปี ๒๕๓๐ ก็กลับมาว่าสามารถใช้ชื่อสกุลเดิม
ของตนก็ได้ ตรงนี้จะโยงกลับมาตรา ๑๒ ครับ ในมาตรา ๑๒ ผมเชื่อหลายคน
ยังมีความคิดเห็นซึ่งค่อนข้างที่จะเห็นแย้งกันอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องบอกว่า
มีทั้งผู้หญิงและมีทั้งผู้ชาย แม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายผู้ชายก็ตาม-----

ประเด็นก็คือไปเสนอกฎหมายฉบับนี้นั้นเสนอให้แก้ไขว่า ชายและหญิงเมื่อทำการสมรสกัน แต่ละฝ่ายจะยังคงใช้สกุลเดิมของตนหรือจะเลือกใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสก็ได้ แก้ไขมากจริง ๆ ครับ แก้ไขจากเดิมซึ่งบังคับว่าต้องใช้ชื่อสกุลสามี แล้วกลับมาเป็นใช้ชื่อสกุลของตนเองหรือของคู่สมรสก็ได้ แล้วถามยังเปิดทั้งชายและหญิง ผมก็ตั้งใจตรงประเด็นนี้ จึงพยายามที่จะสอบค้นกลับไปว่าในกฎหมายฉบับเดิม ๆ นั้นเมื่อบังคับให้คนใช้ชื่อสกุลโดยใช้กฎหมายแล้ว เหตุผลในการตราเป็นอย่างไร ความจริงแล้วเพื่อนสมาชิกได้มีการอภิปรายไปชัดเจนครับ พระราชบัญญัติขนานนามสกุล พุทธศักราช ๒๔๕๖ ปีนี้ ๒๕๔๓ หลายสิบปีแล้วครับ มีบัญญัติไว้ตั้งแต่เดิมในมาตรา ๖ บอกว่า หญิงได้ทำการสมรสมีสามีแล้วให้ใช้ชื่อสกุลของสามี และคงใช้ชื่อตัวและชื่อสกุลเดิมของตนได้นั้นแปลว่าเจตนารมณ์เดิมของกฎหมายนี้เมื่อปี ๒๔๕๖ ก็คือให้หญิงนั้นเลือกได้ที่จะใช้ชื่อสกุลของสามีหรือของตนเอง มาแก้ไขเมื่อไรครับ เมื่อปี ๒๔๘๔ แก้ไขเป็นว่า หญิงเมื่อสมรสต้องใช้ชื่อสกุลตามสามี เหตุผลในการตราเป็นอย่างไรครับ ผมไปค้นดูในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๘ ตอนที่ ๗๒ บัญญัติเอาไว้บอกว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ตราขึ้นเพื่อปรับปรุงและรวบรวมบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องชื่อบุคคลขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับกาลสมัย เหตุผลชัดเจนว่าให้เหมาะสมกับกาลสมัย นั้นแปลว่ามีปี ๒๔๘๔ สภาซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยในเวลานั้นเห็นว่าสมควรต้องเปลี่ยนแปลงและแก้ไขก็เปลี่ยนแปลงไป ต่อมาเมื่อปี ๒๕๐๕ มีการเสนอพระราชบัญญัติชื่อบุคคลขึ้นมาใหม่ แล้วโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคลปี ๒๕๐๕ นั้น มีสาระซึ่งแก้ไขไปมาก และมีผลไปยกเลิกพระราชบัญญัติขนานนามสกุลปี ๒๔๕๖ ยกเลิกพระราชกำหนดขนานนามสกุลเพิ่มเติมปี ๒๔๖๕ ยกเลิกพระราชบัญญัติขนานนามสกุลปี ๒๔๘๑ และยกเลิกพระราชบัญญัติชื่อบุคคลปี ๒๔๘๔ เพียงแต่ในมาตราที่ยังคงไว้เหมือนเดิมก็คือมาตรา ๑๒ ที่บอกว่า หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี เหตุผลในการตราขณะนั้นก็มีเหตุผลชัดเจนว่า โดยที่การจดทะเบียน การขอเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล และการขอร่วมชื่อสกุลตามกฎหมายเดิมยังไม่เป็นความสะดวกไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเสียใหม่เพื่อให้ได้รับความสะดวกรวดเร็ว และเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น นั้นแปลว่าไปแก้เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับจดทะเบียน เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล และการขอร่วมชื่อสกุลตามกฎหมายเดิม แปลว่าเหตุการณ์ในขณะเมื่อปี ๒๕๐๕ นั้น กรณีของหญิง

เมื่อสมรสแล้วต้องใช้ชื่อสกุลตามสามี สถานิติบัญญัติในขณะนั้นก็ยังคงเห็นว่า
 ต้องใช้ตามกฎหมายเมื่อปี ๒๕๔๔ อยู่เช่นเดิม แม้ว่าสภานในขณะนั้นคือสภา
 ร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้งก็ตาม แต่บัดนี้ท่านประธานครับ
 ล่วงเลยจากปี ๒๕๔๔ มาจนกระทั่งปัจจุบัน ๕๘ ปีแล้ว คำถามก็คือว่า
 ๕๘ ปีแล้ว ถ้ายึดตามหลักเหตุผลเดิมที่เปลี่ยนแปลงเพื่อกาลสมัยเมื่อปี ๒๕๔๔ นั้น
 บัดนี้ถึงกาลสมัยแล้วหรือยังที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงหลักคิด แนวความคิดนี้
 โดยใช้กฎหมายเป็นตัวที่จะไปเปิดช่องทางให้ โดยความเห็นของหลายฝ่าย
 มีข้อเรียกร้องครับ ฝ่ายซึ่งเห็นไม่ตรงกันกับผู้ที่ต้องการแก้ไขก็จะมีเหตุผลมากมาย
 ที่จะมาสนับสนุน แต่เหตุผลที่สมควรรับฟังคือเหตุผลที่อาจจะมียึดแย้งกัน
 ในเชิงของกฎหมาย ความจริงแล้วเมื่อมีการแสดงความเห็น เพื่อนสมาชิก
 ก็มีความเห็น ซึ่งไปปลบล้างความเห็นเช่นนั้น ดังที่ท่านประธานได้รับฟัง
 การอภิปรายไปแล้ว แต่ความเห็นที่สำคัญก็คือความเห็นท่านสมาชิกอาวุโส
 ท่านศาสตราจารย์มารุต ประธานโทษที่เอ่ยนามท่านอีกครั้ง ที่บอกว่า ถ้ายัง
 กรังเกรงกันอยู่ในชั้นกรรมาธิการก็แก้ไขกันได้ ดังนั้นการตัดสินใจมีอยู่
 นิดเดียวเท่านั้นครับ ว่าบัดนี้ถึงกาลสมัยแล้วหรือยัง ๕๘ ปี หลังจากมีการ
 แก้ไขไป แต่ถ้าย้อนไปเมื่อฉบับแรกก็คือย้อนกลับไปในแนวของหลักการเดิมอยู่
 ที่จะเปิดโอกาสให้มีทางเลือกสำหรับผู้หญิงที่เขาจะทำการสมรส และเป็น
 ทางเลือกของผู้ชายตามหลักของกฎหมายที่จะมีการแก้ไขฉบับนี้ด้วย ที่เป็น
 ทางเลือกให้เขาเลือกได้ว่าเมื่อสมรสแล้วเขาจะใช้ชื่อสกุลของคู่สมรส
 หรือใช้ชื่อสกุลของตนเอง -----

เป็นเรื่องที่สภาซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนในปี ๒๕๔๓ จำเป็นต้องตัดสินใจ
วันนี้เราจะซื้อเวลาเหมือนปี ๒๕๒๘ ล่วงเลยมา ๑๐ กว่าปี คงยากแล้วครับ
เหตุผลเรื่องรัฐธรรมนูญก็ดี เหตุผลเรื่องโลกที่เปลี่ยนแปลงไปก็ดี ต่างเป็น
เหตุผลสนับสนุนให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในเรื่องหลักการนี้ทั้งสิ้น ผมเรียน
ท่านประธานมาถึงตรงนี้ ท่านประธานก็คงจะฟังออกว่าโดยส่วนตัวแล้ว
ผมก็คงจะเห็นด้วยกับหลักการกฎหมายฉบับนี้ที่ถึงกาลสมัยที่ต้องเปลี่ยนแปลง
และเปิดทางเลือกให้กับคนที่สมรสจะใช้ชื่อสกุลโดยไม่มีภาระบังคับตามกฎหมาย
ผมเห็นใจครับ หลายท่านที่ลุกขึ้นมาแสดงความไม่เห็นด้วย หรือเกรงอยู่บ้าง
คำถามมีนิดเดียวเท่านั้นตอนสุดท้ายครับ ถ้าวันนี้กฎหมายฉบับนี้เขียนกลับกัน
ให้ชายที่สมรสต้องใช้ชื่อตามชื่อสกุลของภรรยาแล้ว วันนี้เราจะพูดอย่างไรครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณลดาวัลลีครับ

นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา
พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันได้สอบถามผู้ชายที่อยู่ในหลายวงการที่รู้จักกัน
ถามความเห็นเขาว่า เห็นด้วยไหมที่ ส.ส. หญิงในสภาจะมีการเสนอ
กฎหมายใหม่ให้สิทธิผู้หญิงเลือกใช้นามสกุลเมื่อแต่งงานแล้ว ว่าให้สิทธิ
เลือกใช้นามสกุลตัวเองก็ได้ หรือใช้นามสกุลของสามีก็ได้ หรือจะตกลง
ร่วมกันตั้งนามสกุลใหม่ขึ้นมาก็ได้ ผู้ชายที่มีลูกสาวไม่มีลูกชายเขาชอบใจมากค่ะ
ท่านประธาน เขาบอกดีเหลือเกินกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่าผมก็หัวใจอยู่เหมือนกัน
เกรงว่าสกุลของผมนั้นจะสูญไป เพราะว่าไม่มีลูกชาย เกรงว่าลูกสาวจะต้อง
เปลี่ยนนามสกุลตามสามี ก็คือลูกเขยของเขาเสียหายตามที่กฎหมายบังคับไว้
ดิฉันต้องขอชื่นชมกับ ส.ส. หญิงทุกท่านที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล
พ.ศ. . . . . เข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ถือว่าเป็นผู้กล้าที่เดียว
ทั้งนี้ก็เพราะว่าไม่มีร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลมาเสนอด้วย เหมือนกับ
ร่างพระราชบัญญัติหลาย ๆ ฉบับ ทั้งนี้ก็เพราะว่ามีเสียงเรียกร้องขององค์กร
ที่ปกป้องคุ้มครองพิทักษ์สิทธิของสตรีหลายองค์กรเหลือเกิน อยากจะเห็น
การเปลี่ยนแปลง และเพื่อนสมาชิกที่เป็นสุภาพสตรีก็ได้ลุกขึ้นมาเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติขอมติของ ส.ส. ชายในแต่ละพรรค แล้วก็ผ่านมาได้

อย่างสง่างาม ไม่ว่าจะเป็นพรรคความหวังใหม่ ท่านมยุรา อูร์เคนทร์ ก็ได้รับมติมา มั่นใจนะคะว่าคงไม่มีสุภาพบุรุษที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคความหวังใหม่จะทำให้ท่านมยุราได้เสียใจ ว่าปล่อยให้เธอ ลุกขึ้นมาสู่กลางสภาแล้วกฎหมายของเธอถูกคว่ำ เพราะประชาธิปไตยเรา พร้อมที่จะยกมือหนุนให้คุณมยุราอยู่แล้ว นอกจากนี้พรรคชาติพัฒนาที่น่าชื่นชม ดอกเตอร์ธารทอง ผู้หญิงเหนือที่มีความเข้มแข็งที่กล้าฝ่ากระแสที่ยังไม่ค่อยเข้าใจ กฎหมายฉบับนี้ ยื่นเสนอให้สภาได้พิจารณา สุภาพบุรุษในพรรคชาติพัฒนาทุกท่าน ก็ต้องยกมือให้ผ่านในการนำเสนอมาสู่สภาผู้แทนราษฎร และที่สำคัญดิฉัน มั่นใจนะคะว่า ท่านประธานและรองประธานซึ่งก็เป็นสุภาพบุรุษท่านก็เห็นด้วย ท่านถึงให้มีการบรรจุวาระเข้ามาพิจารณาในครั้งนี้ หลายเสียงบอกว่า ไม่น่าจะผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าบางพรรคนั้นฟรี โหวต ก็คือต่างคนต่างยกมือตามแต่พิจารณาณนั้นก็แล้วกัน แต่ดิฉันก็ยังคงมั่นใจนะคะว่า ไม่น่าเป็นไปได้ที่จะไม่ผ่านในการพิจารณาวาระแรกในวันนี้ -----

ทั้งนี้ก็เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นสิ่งที่ทำร้ายพลังของผู้หญิงทั้งประเทศ ซึ่งมีมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ชายทั้งประเทศไทย ผู้หญิงทั้งประเทศไทยซึ่งมีมากกว่าผู้ชายเกินครึ่งไปนั้นกำลังรอดูอยู่ว่าสภาพบุรุษที่ผู้หญิงเลือกมามากกว่าผู้หญิงหลายเท่าตัวในสภานั้นจะทำอะไรให้ผู้หญิงได้ชื่นใจใหม่ โดยเฉพาะในปีพุทธศักราช ๒๕๕๓ ก็ถือว่าเป็นปีใหม่ เพิ่งผ่านไปเมื่อสองวันนี่เอง สิ่งนี้ดิฉันอยากจะเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระเบียบใหม่ของสังคม เป็นกติกาใหม่ของสังคมไทยเรา ซึ่งที่ผ่านมานั้นต้องยอมรับว่าบทบาทของผู้หญิง สิทธิของผู้หญิงไทยเรานั้นได้รับการสนับสนุนจากผู้ชายไทยมากเหลือเกิน เพราะไม่เช่นนั้นดิฉันคงไม่สามารถมาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้ ถ้าผู้ชายในจังหวัดพะเยาไม่ให้สิทธิดิฉันมา และผู้หญิง ๓๐ กว่าคนในสภาผู้แทนราษฎรก็เช่นกัน ไม่สามารถเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้ถ้าผู้ชายในแต่ละเขตเลือกตั้งของท่านเหล่านั้นไม่ให้การสนับสนุน ดิฉันต้องขอขอบพระคุณผู้ชายไทยตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน ที่ค่อย ๆ ให้ออกาส ค่อย ๆ หล่อหลอมให้ผู้หญิงไทยเก่งกล้าสามารถในเวทีโลก ซึ่งเราต้องยอมรับว่าจะทำให้ผู้หญิงไทยเก่งกล้าสามารถเป็นครึ่งหนึ่งของประเทศคงเป็นไปได้ แต่ในขณะที่ผู้ชายไทยกำลังค่อย ๆ ให้ออกาส และให้ผู้หญิงได้พิสูจน์ศักยภาพของผู้หญิงเองว่าจะสามารถเคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ชาย สรรค์สร้างสังคมให้สงบ ให้มีสันติสุขได้มากน้อยเพียงใด ก็จะทำให้เห็นว่าความจริงใจของผู้ชายในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ เมื่อดิฉันเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรนี้เป็นสมัยแรก ดิฉันพยายามพูดจากับสุภาพบุรุษที่เป็นกรรมการประสานงาน หรือว่าวิป (Whip) ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านก็ยินยอมให้นำร่างพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี ปี ๒๕๐๓ เข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร เราก็พยายามที่จะให้มีการพิจารณา แต่น่าเสียดายไม่ทันได้รับการพิจารณาในสมัยแรกที่ดิฉันเป็นผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ ดิฉันเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ลิดรอนหรือว่าไม่สามารถที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิของเด็กและผู้หญิงที่ถูกละเมิด ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมโลกเขายอมรับไม่ได้ ก็พยายามที่จะต่อสู้ สภาสมัยที่ ๒ ในชีวิตการเมืองของดิฉัน ดิฉันขึ้นใจมากมีการจารึกไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว รัฐบาลของ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี จนกระทั่งผ่าน ๓ วาระเป็นที่เรียบร้อย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสุภาพบุรุษเสียส่วนใหญ่ยกมือให้จนกระทั่งสามารถตราเป็นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พุทธศักราช ๒๕๓๙ ก็มาประจวบเหมาะับรัฐบาลของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ๓ รัฐบาล เราสามารถชนะใจสมาชิก

ซึ่งเป็นสุภาพบุรุษ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ปกป้องคุ้มครองสิทธิของเด็กและของผู้หญิง
 ที่ทั่วโลกเขาชื่นชมประเทศไทยของเรา และครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งแล้วที่จะพิสูจน์
 สภาผู้แทนราษฎรของไทยว่า เราจะให้สิ่งใหม่ ๆ ให้สิทธิ หรือที่คนอังกฤษเรียกว่าเรา
 จะให้ทางเลือกใหม่แก่ผู้หญิงไทยไหม ผู้หญิงไทยไม่หวังให้ครอบครัวล่มสลาย
 ไม่ปรารถนาเห็นสังคมวุ่นวาย ผู้หญิงทุกคนรักประเทศชาติ สังคมส่วนรวม
 รักครอบครัวไม่แพ้ผู้ชาย แล้วเป็นหน้าที่ด้วยซ้ำไปที่เราทะนุถนอมดูแลเลี้ยงดู
 สมาชิกทุกคนในครอบครัว เป็นหน้าที่ของผู้หญิง เป็นธรรมชาติของผู้หญิง
 เราก็ไม่สามารถละทิ้งหน้าที่ที่สำคัญอันนี้ไปได้ -----

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

กรกฎาคม ๔๙/๑

การขอสิทธิเพียงแต่ให้ทางเลือกผู้หญิงว่าแต่งงานแล้วใช้นามสกุลตัวเองก็ได้ ใช้นามสกุลสามีก็ได้ หรือจะตั้งนามสกุลใหม่ก็ได้ นั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อ ผู้หญิงเหลือเกิน ดิฉันคงไม่สามารถอธิบายได้ลึกซึ้ง เพราะว่าผู้หญิงหลาย ๆ คน ที่ฟังเสียงอภิปรายนี้หรือติดตามข่าวสารใน เรื่องเสียงเรียกร้องในการขอสิทธิ ในการใช้ชื่อสกุลของผู้หญิงคงจะเข้าใจ แต่ว่าสุภาพบุรุษหลายท่านที่กังวลอยู่ว่า สิ่งที่ทำให้มันจะมากเกินไปไหม และจะกระทบต่อสถาบันครอบครัวไหม ญาติพี่น้อง จะสูญเสียความเป็นญาติพี่น้องหรือเปล่าเพราะไม่รู้จักกัน เพราะว่าใช้นามสกุล ของคุณพ่อคุณแม่ไม่เหมือนกัน ดิฉันคิดว่านามสกุลไม่ใช่ เรื่องสำคัญที่จะกระทบต่อ ความเป็นญาติพี่น้อง เพราะว่าทุกวันนี้ญาติพี่น้องก็แยกออกไปเป็นแต่ละสายสกุล ก็ยังมีความเป็นญาติพี่น้อง เป็นตระกูลที่รักห่วงใย ก็อยู่ด้วยกันและกันด้วยดี ยกเว้นบางตระกูลเท่านั้นเองที่ขัดแย้ง เรื่องผลประโยชน์ เรื่องมรดกแล้วก็ก่อ ให้เกิดปัญหา และดิฉันอยากจะชี้แจงว่ากฎหมายฉบับนี้ช่วยผู้ชาย รักษาหน้า ให้ผู้ชายด้วยซึ่งผู้ชายอาจจะมองไม่เห็น สุภาพบุรุษอาจจะนึกไม่ถึง ถ้าไม่มี กฎหมายฉบับนี้แล้วผู้ชายก็อาจจะ เรียกว่าเสียเหลี่ยม เสียเกียรติ เมื่อกฎหมาย บังคับว่าผู้หญิงแต่งงานแล้วต้องใช้ชื่อของสามีเท่านั้น แล้วในความเป็นจริง หลาย ๆ ท่านใช้นามสกุลของตนเองคือของคุณพ่อคุณแม่ของตนเอง ด้วยเหตุผล หลาย ๆ ประการและผู้ชายที่ภรรยาไม่ใช้นามสกุลของตัวเองนั้นจะชี้แจง ลังคมอย่างไร จะบอกอย่างไร บอกไปอย่างไรใครเขาก็ไม่ยากเชื่อ แต่ตัวเองก็เหมือนกับว่าถูกเขาย่ำเหยียบแล้วว่า แหมนามสกุลตัวเองภรรยายังไม่ ยอมใช้เลย ผู้ชายคนนี้ไม่เข้าท่า ก็เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ เมื่อตราออกมาแล้วว่าผู้หญิงที่แต่งงานแล้วใช้นามสกุลตัวเองก็ได้ ใช้นามสกุล สามีก็ได้ หรือตั้งนามสกุลใหม่ร่วมกันก็ได้ ผู้ชายก็จะยืนได้อย่างสง่าผ่าเผย แล้วชี้แจงสังคมได้เมื่อภรรยาใช้นามสกุลของเขาว่า เขามีสิทธิตามกฎหมายครับ ไม่ใช่ตระกูลของผมดีกว่าตระกูลภรรยาของผม แต่เธอได้รับสิทธิตาม กฎหมายใหม่ เท่านั้นผู้ชายก็จะสง่างามไม่มีใครมาดูถูกมาหยามศักดิ์ศรีตระกูล ของผู้ชายที่ภรรยาไม่ใช่ได้ อันนี้เป็นกฎหมายที่ช่วยผู้ชายรักษาเกียรติยศ เกียรติภูมิวงศ์ตระกูลของผู้ชายไทยอย่างสง่างาม ดังนั้นดิฉันขอสนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคลฉบับนี้อย่างเต็มที่ และที่สำคัญการที่กว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้รับการสนับสนุน แล้วก็ตั้งกรรมาธิการขึ้นมา พิจารณาร่วมกันก็คงต้องใช้เวลาอีกนานกว่าจะพิจารณาเสร็จซึ่งก็คงจะต้องรับ

สพ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

กรรมา ๔๙/๒

ข้อเสนอของหลาย ๆ ท่านที่เสนอว่า เป็นเรื่องใหญ่ขนาดนี้ น่าจะให้ประชาชนมีส่วนแสดงความคิดเห็นก็คือประชาพิจารณ์ ประชาชาติออกไปก็ต้องใช้เวลาอีก เป็นหน้าที่ของกรรมาธิการวิสามัญอยู่แล้ว และที่สำคัญสภาแห่งนี้ก็จะปิดสมัยประชุมประมาณวันที่ ๒๒ มีนาคมนี้แล้ว - กรรมาธิการที่จะตั้งขึ้นมาก็คงไม่สามารถพิจารณาได้เสร็จทันในสมัยนี้ ดังนั้นอย่าได้เลื่อนเลยล่ะ อย่าได้ถอนกลับไปเลย ลงมติกันเถอะล่ะ ซึ่งดิฉันมั่นใจว่าพรรคชาติพัฒนาคงไม่ยอมให้ดอกเตอร์ธารทองหน้าแตกกลางสภา ก็คือไม่ยกมือให้ พรรคความหวังใหม่ก็คงจะต้องหนุนท่าน ส.ส. มยุรา อรุณนทร์ แนนนอน แค่ ๓ พรรคจับมือกันคะแนน ก็ท่วมทัน ทางเลือกของผู้หญิงไทยซึ่งมีมากกว่าผู้ชายกว่าครึ่งหนึ่งก็จะเกิดขึ้น ขอให้ผ่านวาระที่ ๑ เถอะคะ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่จะยกมือให้กฎหมายสำหรับผู้หญิงไทย ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ดิฉันอยากจะให้ข้อมูลซึ่งสมาชิกยังไม่ได้พูดถึง
มากนักเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการตัดสินใจสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ อาจารย์สืบแสง พรหมบุญ ได้พูดไปบ้างเรื่องอนุสัญญาว่าด้วยการขจัด
การเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ แต่ไม่ได้ขยายความเพิ่ม ดิฉันขออนุญาต
ที่จะนำประเด็นนี้มากราบเรียนกับที่ประชุมว่า ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๒๘
สมัย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี เราได้เข้าเป็นภาคีของ
อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ ซึ่งอนุสัญญานี้ในข้อ ๑๖
ได้เขียนไว้ว่า รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงในการขจัดการเลือกปฏิบัติ
ต่อสตรีในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับการสมรสและความสัมพันธ์ทางครอบครัว
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีจะประกัน
ก็มีประการต่าง ๆ นะคะ ในข้อหนึ่ง ข้อ จี (G) ก็เขียนไว้ว่า สิทธิส่วนตัว
เช่นเดียวกันในฐานะสามีและภรรยา รวมถึงสิทธิในการเลือกใช้นามสกุล
และการประกอบอาชีพ ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันอยากจะเล่าให้ฟังว่าเมื่อเรา
เข้าเป็นภาคีแล้ว รัฐบาลคือในนามของประเทศไทยมีหน้าที่ ทุกประเทศนะคะ
ที่เป็นประเทศภาคี รัฐภาคีมีหน้าที่ต้องไปเสนอรายงานความก้าวหน้า
เรื่องสถานภาพของสตรีต่อที่ประชุมสหประชาชาติ ตั้งแต่เราเข้าเป็นภาคี
ใน พ.ศ. ๒๕๒๘ และครั้งแรกต้องไปชี้แจงความก้าวหน้าเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒
และครั้งที่ ๒ คือ พ.ศ. ๒๕๔๒ ๑๐ ปี ที่จริงต้องรายงานทุก ๔ ปี แต่ว่า
คณะกรรมการซึ่งดูแลเรื่องนี้ทำงานไม่ทัน หมายถึงว่าทุกประเทศเวลาไปชี้แจง
ต้องใช้เวลา ดิฉันต้องไปชี้แจงเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ ดิฉันได้รายงานความคืบหน้า
ซึ่งมีมากมาย น่าชื่นใจว่าประเทศไทยเราก็มีความก้าวหน้ามากกว่าหลาย ๆ ประเทศ
แต่ข้อหนึ่งที่ตอบไม่ได้ เขาถามบอกว่าไม่น่าเชื่อว่าเรารายงานที่เรา
มีความก้าวหน้ามากมาย แต่ว่าสิทธิขั้นพื้นฐานคือในข้อการเลือกใช้นามสกุล
กลับบอกว่าไม่สามารถจะผ่านสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภานี้ได้ ดิฉันก็เล่าให้ฟังว่า
ที่จริงในตัวกฎหมายเองนั้นได้เขียนว่าให้ใช้ชื่อสกุลของสามี แล้วก็ไม่มี
บทลงโทษ ซึ่งแต่เดิมเราคิดว่าประวัติความเป็นมา ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้พูดแล้วนะคะว่า

ตั้งแต่สมัยสิ้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ มีความเป็นมาอย่างไร เพราะฉะนั้นความเข้าใจ
ตลอดมา รวมทั้งในสภาผู้แทนราษฎร ดิฉันเคยเสนอกฎหมายตั้งแต่สมัยที่ยัง
ไม่คิดจะแต่งงานด้วยช้านะคะ มีสมาชิกหลายท่านพูดในสภาผู้แทนราษฎรว่า
คาไม่ไห้ใช้นี้แปลว่าจะใช้ก็ได้ไม่ใช้ก็ได้ ไปดูตรงไม่มีบทลงโทษ แต่เมื่อต่อมา
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตีความว่า ไ้ให้ใช้ แปลว่า ต้องใช้ เพราะฉะนั้นการแก้
กฎหมายก็จำเป็นต้องมีขึ้นอย่างจริง ๆ จัง ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาไปรายงาน
เราก็บอกแม้แต่สิทธิขั้นพื้นฐานคุณก็ยังไม่ มี เพราะฉะนั้นเรามีภาระกับอนุสัญญา
ที่เราไปลงนามไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๘ อันนั้นก็ เป็นเรื่องหนึ่ง ที่คิดว่าถ้าแก้ตรงนี้ได้
ก็จะสามารถทำตามพันธะสัญญา ถ้าบอกว่าเราไม่ได้ เป็นจี้ข้าฝรั่ง มันก็ไม่ใช่จี้ข้า
หรือไม่จี้ข้าตรงนี้ แต่ในเมื่อเราไปตกลงกับสหประชาชาติลงนามรับรองมาแล้ว
แล้วเมื่อก็ก็ได้พูดถึงสนธิสัญญาอะไรอีกหลาย ๆ เรื่องที่ทำไว้ก็ช่างเถอะนะคะ
แต่อันนี้เพื่อประกอบการพิจารณาว่าเมื่อเราไปตกลงเป็นรัฐภาคีแล้ว เราก็พยายาม
ทำตามพันธะสัญญาที่มี แล้วก็ที่สำคัญเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ได้พูดแล้วว่าตรงนี้
ทางเลือก ไม่ใช่แปลว่าเวลาแก้กฎหมายนี้ไปแล้วทุกคนจะต้องทำตามกฎหมายตรงนี้
ดิฉันเชื่อว่าคนส่วนใหญ่จะยังคงใช้แบบเดิม แต่ว่าต่อไปในอนาคตระยะยาวขึ้นมา
ก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นเรื่อย ๆ ให้เป็นทางเลือก ดิฉันอยากจะทำความ
ย้อนกลับไปยังเพื่อนสมาชิกซึ่งเคยเป็นสมาชิกค่อนข้างยาวนานนะคะ ประมาณ ๒๐ ปี
ที่ผ่านมา เราได้มีการขอแก้กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ เมื่อก่อนนี้บอกว่า เจ้าบ้าน
ต้องเป็นชายเท่านั้นถึงจะมีสิทธิที่ได้รับเลือกตั้ง เป็นผู้ใหญ่บ้านได้ สภาแห่งนี้
ได้พิจารณาเรื่องนี้เกือบทั้งวัน ข้อห่วงใยของเพื่อนสมาชิกที่เป็นผู้ชายส่วนใหญ่
ก็จะห่วงว่าผู้หญิงถ้าเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องไปดูแล เรื่องความสงบเรียบร้อย เมื่อไป
ติดตามโจรผู้ร้ายอาจจะถูกจับไปข่มขืน แล้วถ้าท้องจะมาดูแลชาวบ้านอย่างไร
สารพัดด้วยความห่วงใย แต่ด้วยความใจกว้างของเพื่อนสมาชิกผู้ชายอีกจำนวนมาก
ซึ่งได้ช่วยกันชี้แจงอธิบายว่า อันนี้เป็นทางเลือกถ้าเราตัดโอกาสชาวบ้านในหมู่บ้าน
ที่จะเลือกว่าใครจะเป็นผู้นำของเขาในการเป็นผู้ใหญ่บ้านนี้ เราตัดเขาเสียตั้งแต่ตอนต้น
เราจะรู้ได้อย่างไรว่าแต่ละหมู่บ้านมีผู้หญิงที่มีความเข้มแข็งและชาวบ้านต้องการเลือก
เป็นผู้ใหญ่บ้านมากหรือน้อยแค่ไหน สุดท้ายก็ชนะกัน ๒ - ๓ คะแนนแล้วก็ เป็นกฎหมาย

ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาอะไรเกิดขึ้นคะท่านประธาน ผู้หญิงส่วนใหญ่ก็ยังไม่ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน แต่ก็มีจำนวนมากขึ้นทุกวัน แต่ว่าผู้หญิงหรือกำนันที่ไปได้รับเลือกตั้งนี้เกิดอะไรขึ้น จำนวนมากได้รับรางวัลเท่าเทียมกับผู้ชาย แต่ว่าเป็นข้อนำสิ่ง เกิดว่าที่ใดก็ตามที่มีผู้หญิงเป็นผู้ใหญ่บ้านก็ดี เป็นกำนันก็ดี การพัฒนาที่ทำให้คนมีอาชีพ ทำให้อยู่กันอย่างร่มเย็นโดยกาารพึ่งพาอาศัย ซึ่งกันและกัน การประนีประนอมกันนี้จะมีค่อนข้างสูง ความสงบร่มเย็นก็มีเกิดขึ้น ไม่ได้พูดว่าเป็นอย่างนี้ทุกหมู่บ้าน บางหมู่บ้านที่ผู้หญิงเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาจจะ ไม่เกิดอย่างนี้ก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องเพศไม่ใช่เป็นเรื่องซึ่งเป็นข้อชี้ชัดมากนัก แต่ว่าแน่นอนว่าแนวโน้มในการเลี้ยงดูของผู้หญิงกับผู้ชายจะไม่เหมือนกัน ที่ยกเรื่องนี้เพื่อให้เห็นว่าเมื่อเราให้โอกาสให้ทางเลือก สิ่งที่เปลี่ยนแปลง มันจะค่อย ๆ พัฒนาไป ดิฉันก็เลยอยากจะ เรียบกับที่ประชุมแห่งนี้ว่ากรุณาให้ โอกาสในการที่จะให้ทางเลือกกับผู้ที่ต้องการจะเลือก แล้วก็มอบหมายให้ กรรมการได้ร่วมกันพิจารณาทั้ง ๓ ร่างฯ แล้วก็จากทุกพรรคการเมืองเข้าไป ร่วมกันพิจารณา ดิฉันก็คงจะขออนุญาตท่านประธานที่จะขอความสนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับเพียงเท่านี้ ขอรบกวนขอพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบหรือปิดการอภิปรายนะครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดขัดข้อง ผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมตินะครับว่าจะรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับหรือไม่ ใช้สิทธิได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๐๖ เสียง ไม่เห็นด้วย ๗๒ เสียง ถือว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการ

เชิญตั้งคณะกรรมการครับ เชิญอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอเสนอคณะกรรมการ
๒๗ คนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจาก
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างฯ ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับสตรี ซึ่งเมื่อสภาลงมติให้
พิจารณาโดยคณะกรรมการวิสามัญ จะต้องประกอบไปด้วยผู้แทนองค์กรเอกชน
ที่เกี่ยวกับสตรีที่มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมดตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ นะครับ ดังนั้นการตั้งกรรมการผมจะขออนุญาตแบ่งเป็น
๓ ส่วนดังนี้ ส่วนที่ ๑ กรรมการที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ส่วนที่ ๒ กรรมการ
ที่เลือกจากผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวกับสตรี ส่วนที่ ๓ กรรมการที่เสนอจาก
พรรคการเมือง โดยจะให้คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อบุคคลที่จะให้สภาตั้งเป็น
กรรมการวิสามัญจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการก่อน จากนั้นจะให้
แต่ละพรรคการเมืองเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญจากบัญชีรายชื่อที่องค์กรเอกชนเสนอ
ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรส่งไปให้ทุกพรรคการเมืองแล้ว โดยเสนอ
เป็นสัดส่วนตามพรรคต่าง ๆ ส่วนจำนวนกรรมการที่เหลือก็จะให้แต่ละพรรคการเมือง
เสนอรายชื่อบุคคลที่จะให้สภาตั้งเป็นกรรมการตามอัตราส่วนของแต่ละพรรคการเมือง
ต่อไปตามปกติครับ ถ้าไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้นะครับ
จำนวนกรรมการ ๒๗ ท่าน คณะรัฐมนตรีจะเสนอ ๕ ท่าน องค์กรเอกชน ๘ ท่าน
และจากพรรคการเมือง ๑๓ ท่าน เชิญรัฐบาลครับ เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ในนามของรัฐบาลเสนอ ๑. ศาสตราจารย์มารุต
บุญภาค ๒. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ๓. รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ
๔. นายเจริญ ภักดีธนากุล ๕. นางสาวสิริพันธ์ พลรบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ในส่วนที่ ๒ ที่เป็นองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสตรี ๑ ใน ๓ จำนวน ๔ ท่านครับ พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน เชิญครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมการดังนี้ ๑. นายมนตรี ด่านไพบูลย์ ๒. นางมยุรา อูร์เคนทร์ ๓. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านอำนวยการครับ ขออนุญาตนะครับ จะขออนุญาตตั้งกรรมการใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสตรีในสัดส่วนของ พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่านครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : นางสาวดา นันทพานิชกุล

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ขอประทานโทษท่านอำนวยการ ขอกราบเรียนหารือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : คือสำหรับกรรมการ จากฝ่ายสตรี ๙ ท่าน รู้สึกว่าไม่ต้องเป็นตัวแทนของพรรคการเมือง คือต้องเอารัฐบาล ๕ คน หักออกไปจาก ๒๗ คน แล้วเอา ๙ คน หักออกไปจาก ส่วนที่เหลือ แล้วเหลือทั้งหมด ๑๓ คนก็แบ่งจัดสรรกันระหว่างพรรคการเมืองครับ ผมศึกษาระเบียบข้อบังคับรู้สึกจะเป็นอย่างนั้นนะครับ ถ้าท่านอำนวยการเสนอ ก็ต้องเสนอนามของพรรคความหวังใหม่ ไม่ต้องเสนอแทนตัวแทนขององค์กรสตรี เพราะว่า องค์กรสตรีนี้เตรียมไว้เรียบร้อยแล้วครับ ท่าน ส.ส. คมคายจะเสนอ ๙ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญเสนอ ๙ ท่านครับ

นางคมคาย พลบุตร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน คมคาย พลบุตร สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดจันทบุรี ขอเสนอรายชื่อ

กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. . . . . ในสัดส่วน
ขององค์กรเอกชนด้านสตรีและเด็กจำนวน ๙ คน ๑. คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร
๒. นางสาวประภาพรธรรม อุดมจรรยา ๓. นางพนิตา ชอบวนิชชา
๔. รองศาสตราจารย์มาลี พฤษ์พงศา วลี ๕. รองศาสตราจารย์วิมลศิริ
ชำนานาญเวช ๖. นางศรีธญา ไชยสุต

(นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตนัดหนึ่งครับ
ผมขอทราบนัดหนึ่งว่ารายชื่อเหล่านี้สรรหามาจากที่ใด ใครเป็นคนสรรหา
รายชื่อมาครับ เป็นการเสนอมาโดยชอบขององค์กรสตรีหรือเปล่า มีการสรรหา
มาจากองค์กรหรือเปล่า เป็นการส่งโดยชอบไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขออนุญาตท่านประธานนัดหนึ่งนะคะ เมื่อสักครู่ดิฉันได้เดินไป คือคุณคมคาย
ไม่ได้กล่าวตั้งแต่ต้น คือตั้งแต่สัปดาห์แรกที่จะเข้ามีท่านลลิตา ฤกษ์สำราญ
คุณมยุรา อรุณเคนทร์ และอาจารย์ธารทอง และดิฉันร่วมกันมาดูชื่อทั้งหมดที่สภา
เสนอมา แล้วก็มีการแก้กันตามแล้วแต่ใครเสนอ แล้วก็คุยร่วมกัน ก็ถือว่าเป็น ๔ คน
ช่วยกันดูตัวแทนของทุกพรรค แต่ว่าเอาจากบัญชีรายชื่อที่สภาให้มา แต่ว่าถ้าสมาชิก
อยากจะเปลี่ยนแปลงคงทำได้ เพียงแต่ตกลงกันเพื่อให้มีความเรียบร้อยเกิดขึ้น
เท่านั้นเอง ก็อธิบายที่มาเท่านั้นค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่ขัดข้องนะครับ ท่านสุรพร เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากโดยข้อบังคับของรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเรื่องที่สภาเป็นผู้เสนอจริง แต่สัดส่วนโดยบังคับนั้นต้องเป็นสัดส่วนจากองค์กรสตรี เพราะฉะนั้นการที่เราจะเลือกสรรหาสัดส่วนเหล่านี้มันต้องให้องค์กรสตรีนั้นเป็นผู้ที่ส่งชื่อมา ที่ผมทราบเรียนถามนั้นผมไม่ได้ขัดข้องเกี่ยวกับรายชื่อบุคคล แต่เป็นภารกิจโดยชอบที่สภาต้องแจ้งเพื่อบันทึกไว้ในที่ประชุมว่าสภาได้ประสานกับหน่วยงานองค์กรสตรีอย่างไร เมื่อประสานไปแล้วมันได้มีการสรรหามาจากองค์กรสตรีนั้นอย่างไร สรรหามาแล้วมามอบให้แก่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ส่งมาประสานงานกับฝ่ายพรรคการเมืองอย่างไร เพราะไม่เช่นนั้นจะถูกกล่าวหาได้ในภายหลังว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญอาจารย์ เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงแล้วเรื่องนี้ก็คิดว่ากฎหมายนี้จะเข้ามาสักประมาณ ๒ - ๓ สัปดาห์มาแล้วนะครับ ก็ได้มีการประสานกันเป็นการภายใน รู้สึกท่านสุรพรด้วยผมจำไม่ได้ แต่ท่านลลิตา และอะไรต่าง ๆ นั้นะครับก็ประสานงานกัน แต่ว่ารายชื่อนี้เป็นรายชื่อ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมไม่มีครับ พุดก้า ๆ กิ่ง ๆ อย่างนี้ผมเสีย ผมไม่มีครับ ผมไม่ได้รับเชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมจำไม่ได้ วันนั้นปรึกษากันหลายคนนะครับ ผมจำไม่ได้ แต่ว่าจะเรียนให้ทราบอย่างนี้นะครับว่ารายชื่อที่ท่าน ส.ส. คมคายเสนอนั้นเป็นรายชื่อซึ่งคุณหญิงสุพัตราได้เรียนให้ทราบแล้วว่าปรึกษากันหลาย ๆ พรรคการเมือง แล้วที่ตกลงกันมานั้นก็คือว่าเอาจากรายชื่อซึ่งบัญชีอันนี้เขาส่งมาให้สภาเรียบร้อยแล้วครับก็เป็นว่าบัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสตรี ณ วันที่ ๒๔ มกราคม ปี ๒๕๔๓ แล้วรายชื่อทั้งหมดมีเยอะมากครับ เราก็ได้หารือกันต่าง ๆ นี้ครับว่าจะเอาอย่างนี้ก็แล้วกันว่าถ้าผู้ใดจะขอเปลี่ยนก็ได้ ก็มีการเปลี่ยนกันไปเปลี่ยนกันมาจนในที่สุดก็ได้ ๕ คนนี้นะครับ ก็คิดว่าพอรับกันได้ คิดว่าถูกต้องตามข้อบังคับครับ

แต่ถ้าถ้าทางพรรคความหวังใหม่ท่านจะขอเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลงได้ นะครับ
ในขณะนี้ก็ยังไม้สายเกินไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะ
พรรคชาติไทยเป็นพรรคการเมืองหนึ่งในสภาแห่งนี้ กระผมไม่ทราบว่าการตกลงนั้น
เป็นอย่างไร ถึงท่านจะมาตกลงบอกว่าเอาพรรคชาติไทยเข้าไปทั้งหมดนี้คงทำ
ไม่ได้ เพราะกฎหมายต้องเป็นกฎหมาย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ก็อ่านกันชัดเจน
หากท่านประธานจะพลิกดูข้อบังคับ ข้อ ๗๗ ทวิ ในวรรคสองบอกว่า การคัดเลือก
และการเสนอชื่อกรรมการในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้
สภาเลือกตั้งให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานสภากำหนด ไม่ใช่ท่านผู้ใดผู้หนึ่งจะมา
กำหนดการประชุมสภาก็ตาม การเสนอชื่อก็ตาม ท่านประธานครับ ถ้าหากไม่ยึด
กฎหมาย ไม่ยึดข้อบังคับ ยึดความพอใจ ยึดข้อตกลง ข้อตกลงของใคร ใครมี
อำนาจอะไร แล้วพรรคการเมืองไม่ใช่พรรคความหวังใหม่ไม่พอใจก็เปลี่ยนแปลง
ไม่ใช่จะต้องระเบียบที่ประธานสภากำหนด เพราะนั่นเป็นกฎหมายของเรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประกิจครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ประกิจ พลเดช พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เกิด
ความเรียบร้อยนี่นะครับ ผมคิดว่าวันนี้เราตั้งคณะกรรมการในสัดส่วนของ
รัฐบาล และตั้งคณะกรรมการในสัดส่วนของผู้แทนราษฎร ส่วนที่เหลืออีก ๕ คน
ให้เป็นอำนาจของท่านประธานส่งรายชื่อไปให้แก่บุคคลซึ่งในองค์กรเอกชนเลือกมา
และขณะเดียวกันให้ท่านประธานมาประกาศในที่ประชุมให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง
ผมคิดว่าทุกอย่างคงจะเรียบร้อยว่าคณะกรรมการชุดนี้ที่ ๕ คนนั้นคือใคร
และขณะเดียวกันผมคิดว่าแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบและให้บุคคลทั้งหมดนี้จะได้
ทำหน้าที่ต่อไปในอนาคตครับ ผมคิดว่าคงจะเรียบร้อยดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณคมคายครับ

นางคมคาย พลบุตร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน คมคาย พลบุตร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี ในส่วนขององค์กรเอกชนสตรีที่ดิฉันอ่านไปทั้งหมด ๖ ท่าน ดิฉันขอถอนก่อนก็แล้วแต่สภาว่าจะตกลงกันอย่างไรนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสนั่นครับ

นายสนั่น สุชากุล (สตูล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุชากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ เกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการวิสามัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสตรีที่จะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญนั้น ผมคิดว่าที่ท่านประธานกรุณาดำเนินการนั้นก็ เป็นไปตามข้อบังคับกับเป็นไปตามระเบียบของสภานะครับ ในข้อ ๘ ตามระเบียบสภาผู้แทนราษฎรว่าด้วยการคัดเลือกและการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรเอกชนให้สภาเลือกตั้งเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรีและคนชรา หรือผู้พิการ หรือผู้ทุพพลภาพ พ.ศ. ๒๕๔๑ ในข้อ ๘ เขียนไว้อย่างชัดเจนครับว่า ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรมิมีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรีและคนชรา หรือผู้พิการ หรือผู้ทุพพลภาพแล้วแต่กรณี โดยกรรมการวิสามัญให้ที่ประชุมเลือกตั้งกรรมการวิสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการวิสามัญทั้งหมดจากบัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลประเภทนั้นครั้นนั้นก็หมายความว่าที่ประชุมเป็นผู้เลือก เลือกจากบัญชีรายชื่อที่สภาได้จัดทำไว้เป็นบัญชีขององค์กรเอกชน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ประธานกรุณาดำเนินการไปนั้นก็เป็นการดำเนินการโดยชอบตามระเบียบอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ก็คงเป็นเรื่องที่สุดแต่ที่ประชุมนะครับ ซึ่งผมได้หารือที่ประชุมตั้งแต่แรกแล้วว่า จะให้มีการพิจารณาในส่วนขององค์กรเอกชนในส่วน ๘ ท่าน โดยเป็นสัดส่วนตามพรรคการเมืองแต่ละพรรค แต่เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยก็มีคนเสนอว่าให้มีการพูดคุยกันแล้วทุกพรรคนั้นนะครับ ได้ข้อสรุป ๘ ท่าน ผมก็เลยได้ให้คุณคมคายเสนอ แต่ที่สุดแต่ที่ประชุมครับ เชิญท่านไพจิตรครับ

นายไพจิต ศรีวรชาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไพจิต ศรีวรชาน พรรคความหวังใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ผมดูรายชื่อของผู้แทนขององค์กรด้านเด็ก สตรีจำนวน ๙ คนนี้ นะครับ มีรายชื่อที่แตกต่างกันอยู่เพียงชื่อเดียว ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเองก็ได้รับรายชื่อนี้มาอยู่จำนวน ๙ รายชื่อ ทางพรรคฝ่ายค้านมีอยู่ ๑ ชื่อ ก็จะขออนุญาตให้ถอนชื่อสุดท้ายออกแล้วเอาชื่อของฝ่ายค้านใส่เข้าไป ถ้าหากจะต้องมีการเปลี่ยนต่อไป ฝ่ายองค์กรสตรีก็สามารถที่จะเสนอมารับเปลี่ยนได้ในการประชุมต่อไป เป็นการเลือกตั้งซ่อมหรือทดแทน ผมว่าเราจะได้เดินหน้าต่อไปในการพิจารณานะครับ ถ้าเห็นชอบตามนี้ก็ขอรายชื่อ ๑ - ๘ ที่รัฐบาลเสนอแล้วก็รายชื่อที่ ๙ เป็นของฝ่ายค้านเสนอไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ควรจะได้นำดำเนินการในเรื่องนี้เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานตามระเบียบที่สภาได้กำหนดเอาไว้ซึ่งมีความชัดเจนตามที่เพื่อนสมาชิก ขอประทานโทษต้องเอ่ยนาม คือท่านสนั่น สุธากุล ได้นำเรียนต่อสภาแห่งนี้ไปแล้ว แต่ผมคิดว่ามีประเด็นที่เพิ่มเติมเพื่อจะได้เป็นหลักฐานเอาไว้ในสภาและเกิดความชัดเจน เพราะในบางเรื่องนั้นแน่นอนที่สุดว่าเราจะต้องใช้พุดตินัยในการที่จะบริหาร แต่ว่าถ้าหากมีข้อบังคับหรือระเบียบที่ชัดเจน ผมคิดว่าเราจะต้องยึดหลักตามข้อบังคับนั้น นั่นก็คือความละเอียดตามข้อ ๘ นั้นก็มีความชัดเจนอยู่แล้วนะครับว่าจะต้องเลือกจากองค์กรเอกชน แต่ว่ามีระเบียบในข้อ ๙ ที่ว่าถึงการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจนครับท่านประธาน คือการเลือกตั้งผู้แทนองค์กรเอกชนเป็นกรรมาธิการวิสามัญ ตามข้อ ๘ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนอชื่อผู้แทนองค์กรเอกชนจากบัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลประเภทนั้น โดยไม่จำกัดจำนวน การเสนอนั้นต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๕ คน -----

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งกรรมการวิสามัญจากผู้แทนองค์กร เอกชน ถ้ามีการเสนอชื่อไม่เกินจำนวนที่สภากำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกเสนอชื่อนั้นเป็นผู้ได้รับเลือก ถ้ามีการเสนอชื่อมากกว่าจำนวนที่สภาได้กำหนดไว้ให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเจตนาารมณ์ที่ให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่ามีการเลือกชื่อตัวบุคคลนั้นมีความจำเป็นจะต้องลงคะแนนเป็นการลับ ในกรณีที่เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ หรือผู้ที่ทุพพลภาพในฉบับเดียวกัน กรรมการที่ได้รับเลือกตามวรรคสองจะต้องเป็นผู้แทนขององค์กร เอกชนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลประเภทนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๑ คน โดยสาระดังกล่าวนั้นก็สรุปได้ว่า ถ้าหากว่าเราจะต้องเลือก คณะกรรมการจากตัวแทนองค์กร เอกชนนั้น วิธีการปฏิบัติก็คือว่า ผู้เสนอ จะต้องเสนอทีละคนแล้วให้สมาชิกตรงนี้รับรองอย่างน้อย ๕ คนรับทำนประชาชน แต่ว่าในการลงคะแนนนั้นเพื่อให้ถือเป็นแนวปฏิบัติ ถ้าเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้ยึดถือปฏิบัติที่ท่านประธานเจริญได้กรุณา เรียนนั้นก็ถือว่า ถ้าหากว่าทุกพรรคตกลงกันได้ เสนอเท่ากับจำนวนตัวบุคคลที่เป็นสัดส่วนขององค์กร เอกชนที่กำหนดก็ไม่ต้องลงมติให้ถือว่าผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น เป็นผู้ได้รับเลือกรับทำนประชาชนครับ ผมคิดว่านี่คือชัดเจนและอซากจะให้สภาแห่งนี้ได้ทำเอาไว้ เป็นบรรทัดฐานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมว่าคงไม่มีอะไรมากนะครับ น่าจะคุยกันได้ครับ คุณหญิงครับ คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานคะ ก็คุยกันตกลงตามนั้นแล้วค่ะ ทำไม่ถึงไม่ตกลงกัน ทั้ง ๒ ฝ่าย ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีปัญหาแล้วใช่ไหมครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องแล้วครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานกราบเรียน ด้วยความเคารพ ผมเสียมารยาท กระผมว่าเราเสนอกฎหมายนี้มีความสำคัญ แต่จริง ๆ เราทำผิดมาโดยตลอดองค์ประชุมไม่ครบ แต่ว่าผมอซากให้ท่านประธานหาหรือว่าเลื่อนไปก่อนเถอะ เลื่อนไปวันหลังก็ได้ อันนี้ผมมีความบริสุทธิ์ใจท่านประธาน ผมไม่ได้นับครับแต่ว่าจริง ๆ เราก็อะลุ่มอล่วยกันมาโดยตลอด พวกมากก็จะลากกันไปเรื่อย ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ หลังจากที่ได้มีการเสนอชื่อและมีการถอนชื่อตัวแทนขององค์กรเอกชนด้านเด็กและสตรี ๙ ท่าน ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดนี้ และมีการทักท้วงกันนั้น บัดนี้ในที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรได้มีการปรึกษาหารือและตกลงกันเป็นที่ชัดเจนแล้วนะครับว่าให้มีการเสนอใหม่ โดยตัวแทนของทุกฝ่ายได้พร้อมใจกันให้เสนอบุคคลดังกล่าว ๙ ท่านในนามขององค์กรเอกชน ซึ่งผมจะขอเสนอในโอกาสนี้ นะครับ ท่านแรกก็คือ คุณหญิงจันทน์

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : หัวหน้าผมยังไม่รู้เรื่องเลขท่านประธาน เดี่ยวผมจะนับองค์นะครับท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ กระทบ เสกสรรค์ แสนภูมิ พวกผมยังไม่ได้รับการหารือเลขรับท่านประธาน ผมก็ร่วมรัฐบาลผมสนับสนุนมาโดยตลอดนะครับ ผมหารือท่านประธานว่า เราเลื่อนการประชุมไปก่อนเถอะสถานการณ์ไม่ค่อยดี ผมเห็นว่าองค์ประชุมไม่ครบ ผมก็ไม่เคยว่า พวกผมพรรคผมตัดสินใจไม่ได้ในเวลานี้ ไม่มีใครได้ไปหารือครับ ผมนั่งอยู่ตรงนี้โดยตลอดท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คือที่เมื่อสักครู่นี้คุณสุชาติพูดว่าหารือกันแล้วก็มีได้ทำให้ข้อบังคับนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปก็คือว่า เมื่ออ่าน ๙ ชื่อแล้วขอผู้รับรองถ้าเกิน ๕ คน ก็ถือว่าใช้ได้หรือว่ามีคนอยากจะเสนอคนอื่นเกินก็มีการลงมติโดยลงคะแนนลับคิดว่าน่าจะให้เสร็จสิ้นไป ดิฉันคิดว่าควรจะให้เสร็จสิ้นไปก็ขอร้องกันดีกว่านะคะ เพราะไม่อย่างนั้นมันบอกไม่ถูกว่าเรื่องมันไม่น่าจะเป็นเรื่องนะคะ ดิฉันอยากจะขอร้องคุณเสกสรรค์สักนิดหนึ่งว่าอยากให้เห็นเสร็จสิ้นไปเพราะตรงนี้ไหน ๆ กฎหมายก็ผ่านไปขึ้นกรรมาธิการแล้ว ก็ว่าไปตามข้อบังคับก็คือให้ลงคะแนน ถ้าสมมุติว่ามีผู้เสนอเกินนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ประชุมมาด้วยดีโดยตลอด ผมก็เป็นห่วงเรื่ององค์ประชุมเหมือนกันนะครับ ต้องขอความกรุณาท่านเสกสรรค์อย่าให้มีปัญหาเลยนะครับ เชิญครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานด้วยความเคารพท่านเป็นการส่วนตัวและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมไม่เคยเกรงตลอดระยะเวลา ๓ ปีมา กระผมอะลุ่มอล่วยและช่วยที่ประชุมแห่งนี้มาโดยตลอด แต่ผมเห็นว่าผมเห็นสถานการณ์ที่เราเสนอชื่อแล้วพรรคผม เขาให้ผมเสนออีกชื่อหนึ่ง เพราะมันมี ๔ ท่าน แล้วผมเสนอ ๑๐ ท่าน ตอนนั้นก็ต้องโหวตกัน ผมว่ามาคุยกันใหม่ได้ไหม เลื่อนไปได้ไหม ขอแค่นี้ไม่ได้หรือท่านประธาน ก็ช่วยเหลือมาโดยตลอดครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุพรครับ

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน ผมสุพร ดนัยตั้งตระกูล ผมเป็นคนเสนอเลื่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านวิปทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลขึ้นมาพิจารณา เนื่องจากเห็นว่าค้างอยู่ในสภานั้นเป็นแรมปี เพราะฉะนั้นการที่ผมเสนอติดตั้งในเรื่องชื่อกรรมาธิการที่มาจากองค์กรสตรี้้นไม่ได้มีเจตนาในการที่จะถ่วงหรือว่าทำให้กฎหมายฉบับนี้พิจารณาไม่เสร็จสิ้นในวันนี้ แต่สิ่งที่ผมกังวลก็คือวิธีปฏิบัติที่จะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ ผมไม่อยากจะให้มีวิธีการที่ใช้วิธีลวก ๆ ไปแล้วก็เป็นการว่าใครอยากจะมีชื่อเป็นกรรมาธิการก็เสนอชื่อผ่านบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผ่านกันไปแล้วก็ไปนั่งคุยกัน ๓ - ๔ คนแล้วก็มาเสนอเป็นกองกลาง ผมไม่อยากจะให้เกิดลักษณะอย่างนี้ขึ้นมา เพราะว่าตัวแทนของสตรีที่จะเข้ามาร่วมนั้นต้องเป็นตัวแทนที่ชอบ คำว่า ชอบ ในขณะนี้หมายถึงว่า เหมาะสมและมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะพิจารณากฎหมายแต่ละฉบับ ในการที่จะพิทักษ์ประโยชน์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนั้น ที่ผมกังวลที่มานั้นก็เพื่อที่จะให้เกิดความถูกต้องและชัดเจนในการปฏิบัติ มีบันทึกในรายงานการประชุม ไม่อยากให้ใช้วิธีการกดดันหรือวิธีการร้องขอเพียงเพื่อให้ผ่านไปเป็นเรื่อง ๆ แล้วสุดท้ายก็ไปกดดันในส่วนขอพรรคการเมืองที่ไม่ได้รับการประสานงานว่าขอเถอะ ๆ จะกลายเป็นว่า

ถ้าไม่ผ่านวันนี้พิจารณาไม่ได้ วันนี้คุณเสกสรรค์ ขอภัยต้องเอ่ยนาม จะกลายเป็นคนร้ายไป ผมไม่อยากจะให้เกิดกรณีอย่างนี้ เพราะผมอยากให้ลำดับความให้ตั้งตั้งแต่ข้อบังคับ ข้อ ๘ มาจนถึงข้อ ๙ ประสานงานกันแล้วหรือยัง รายชื่อที่มานั้นได้มีการแจ้งต่อสมาชิกในสภาแห่งนี้หรือตัวแทนพรรคการเมืองหรือเปล่าว่า ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ เหล่านี้เป็นตัวแทนจากองค์กรใด จากหน่วยงานใด เมื่อเป็นความถูกต้องโดยตรงทั้งหมดแล้วก็มีการพิจารณาว่าหลักที่แท้จริงไม่ใช่ว่าใครจะมาเป็นการรวมวิชาการวิสามัญ ๑ ใน ๓ แต่หลักที่แท้จริงก็คือว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งมานั้นเป็นคนที่มาจากองค์กรสตรีนั้น ๑ แล้วมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่กำลังพิจารณาอยู่นั้นเป็นลำดับที่ ๒ เพราะฉะนั้นจุดตรงนี้เองคือจุดที่ผมทักท้วงที่มาว่าอยากให้ถูกต้อง เรามีรัฐธรรมนูญแล้ว เรามีระเบียบปฏิบัติแล้ว แต่เราเลือกที่จะไม่ปฏิบัติจะเกิดปัญหา แต่ถ้าปฏิบัติแล้วต้องชอบแล้วมีการยอมรับร่วมกันจากทุกฝ่ายก็จะไม่มีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้น เวลาเมื่ออยู่ครบประสานงานนิดเดียว วิปฝ่ายรัฐบาลก็มีอยู่ ใครก็มีอยู่ ผมตงมาแต่แรกว่าผมไม่ได้ท้วงติงในรายชื่อของคุณคน ผมไม่ได้ขัดข้องในตัวบุคคล แต่ผมถามที่มาว่าเป็นอย่างไร จึงอยากให้เกิดความชอบธรรม และกฎหมายฉบับต่อ ๆ ไปยังจะมีอีกครับ เรื่องคนพิการ เรื่องคนชรา เรื่องอะไรอีกมาก ถ้าเรามีบรรทัดฐานการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย มีการรองรับที่ถูกต้องด้วยข้อบังคับ เราก็ดำเนินการต่อไป ท่านประธานจะไม่เป็นที่อึดอัดว่าดำเนินการประชุมไปแล้วสะดุดหยุดลง ผมเป็นห่วงจริง ๆ ผมจึงท้วงติงขึ้นมา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ ดันดวงค์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ ดันดวงค์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตกราบเรียนเท้าความครับ กฎหมายฉบับนี้ที่แรกนั้นจะเข้าสภาเมื่อประมาณสัปดาห์ ๒ - ๓ สัปดาห์มาแล้ว เจ้าหน้าที่ของสภานี้เป็นคนเอารายชื่อขององค์กรต่าง ๆ มาให้ผม แล้วก็บอกว่าให้ผมช่วยประสานงานกับวิปของฝ่ายต่าง ๆ ด้วย ผมก็ไปหาผมจำได้เลยครับว่า ผมไปหาท่านอดิศร เพียงเกษ รายชื่อนี้เป็นรายชื่อจากสภา เขาให้มาเป็นตัวแทนขององค์กรเอกชนเกี่ยวกับสตรี แล้วบอกว่า ขอให้ท่านอดิศรปรึกษากันกับคุณหญิงสุพัตรา เพราะคุณหญิงสุพัตรา รู้เรื่องสตรี ผมก็รู้นิดหน่อย

แล้วผมก็เลยเขียนท่านอดีตรว่าผมไม่เคยรู้จักใครเท่าไร แล้วผมไม่มีความอะไร
เป็นพิเศษ ให้เลือกกันเอาเองก็แล้วกัน ผมจำได้ครับ รู้สึกว่าคุณหญิงสุพัตรา
กับท่านอดีตร ดอกเตอร์ลลิตา ดอกเตอร์ธวารทองได้ปรึกษากัน -----

แล้วก็แลกเปลี่ยนกันไปแลกเปลี่ยนกันมาก็ได้ ๕ ชื่ออันนี้มา แล้วก็ผมจึงเอามา
ที่แรกตกลงกันว่าดอกเตอร์ลลิตาจะเป็นคนอ่านรายชื่อนี้ แต่เมื่อดอกเตอร์ลลิตา
คงจะไปไหนไม่ทราบ แต่ว่าผมก็เลยขอให้ท่าน ส.ส. คมคายอ่าน แต่ว่า
เมื่อที่ประชุมขึงใจอยู่ ท่าน ส.ส. คมคายก็เลยขอลอง แล้วแต่ที่เราจะ
พิจารณากัน แต่ผมเรียนว่าความเป็นมาเป็นมาอย่างนี้ไม่ใช่เพราะว่าเราชอบ
คนใดคนหนึ่งเป็นพวกของเราไม่ใช่ครับ คือเสนอมาไม่ใช่ครับ เป็นรายชื่อ
ซึ่งได้มาจากเจ้าหน้าที่ของสภายกมาให้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น จังหวัดอำนาจเจริญ
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับกรณีเสนอกรรมาธิการตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๘๐ นั้น เราได้เคยทำกันมาครั้งหนึ่งในกรณีที่มีการเสนอแก้ไข
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการสืบพยานเด็ก แต่ในขณะนั้น
การขึ้นทะเบียนของผู้นำองค์กรสตรีต่าง ๆ นั้นยังมีจำนวนไม่มาก การเลือก
ก็เลยไม่มีปัญหา แต่กรณีนี้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรต่าง ๆ จำนวนมาก
การเลือกอาจจะจะมีปัญหาอยู่บ้าง ผมคิดว่าแนวทางที่ถ้าเป็นไปตามข้อบังคับ
ในระเบียบนั้นก็จะต้องมีการเสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็มีการลงคะแนน
กันไปเป็นลำดับ ๆ ซึ่งจะใช้เวลาเยอะเพราะต้องลงคะแนนลับ แต่ขณะเดียวกัน
ทางออกที่ดีที่สุดก็คือผู้แทนของแต่ละพรรคก็น่าจะได้คุยกันสักครั้งหนึ่ง เอารายชื่อ
ไปคุยกัน ถ้าตกลงกันได้ตรงนั้นก็นำมาเสนอแล้วก็ไม่มีการเสนอเกินกว่าจำนวน
ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับก็น่าจะลงตัวได้ดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
เมื่อสักครู่นี้กระผมได้ไปปรึกษากับคุณเสกสรรค์ขอกราบอภัยที่เอ่ยนาม ท่านบอกว่า
ทางพรรคเอกภาพนั้นได้ขอเสนอบุคคลมาท่านหนึ่งเพื่อที่จะร่วมเป็นคณะกรรมการ
ในนามขององค์กรเอกชน แต่เนื่องจากว่าผมได้สอบถามแล้ว ปรากฏว่าบุคคล
ซึ่งทางคุณเสกสรรค์เสนอมานั้นไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อซึ่งจะต้องส่งให้ทางสภา

๑๒๒

สผ ๒๐/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

จรรยา ๕๗/๒

คัดเลือกมาก่อน ถ้าหากว่าบุคคลท่านนี้อยู่ในรายชื่อซึ่งได้เสนอมาก่อนแล้ว ทางคณะกรรมการชุดเดิม ๕ คนพร้อมที่จะสละเพื่อที่จะให้ท่านนี้เข้าไปเป็น คณะกรรมการ มันติดขัดอยู่ตรงที่ท่านประธานครับ ติดขัดอยู่ที่ว่าบุคคลที่เสนอมานั้น ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อส่งมาให้ทางสภาหรือทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้คัดเลือกก่อน มันมีปัญหาตรงนี้แค่นั้นเอง แต่ทางคณะ ๕ ท่านนี้พร้อมที่จะเปิดทาง ให้เรามีส่วนร่วมกัน ถ้าบุคคลเหล่านั้นเข้ามาโดยถูกต้องตามกระบวนการท่านครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขอใช้สิทธิพักพิงครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ
ผมกราบเรียนแล้วว่าคุณกันคนละครั้ง ถ้าอย่างนี้ก็เหมือนว่าผมนำเสนอบุคคลมา
ไม่มีคุณค่า ไม่มีคุณภาพ เพราะว่าทางพรรคให้กระผมมาท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตใช้สิทธิให้ท่านนี้บองค์ประชุมครับ เพราะว่าองค์ประชุมไม่ครบครับ
ท่านประธาน ขออนุญาตครับ ไม่ต้องรับรองครับ เป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๕ นาฬิกา